

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการแสดงออก ความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกันโดยใช้วิธีการสอนด้วยการนำตนเองกับการสอนแบบปกติ

A Comparison of Growth in Learning Achievement and Expressive Behavior, Learning Satisfaction, and Singing Attitude between Group of Students with Different Leadership, Using Self-directed and Traditional Teaching Methods

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพพิดี อ่องแสงคุณ

ศูนย์วิทยพัทยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนับสนุนโดย

เงินทุนเพื่อการวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปี 2550

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปี 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการแสดงออก ก) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ และ ข) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน และ 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลง ก) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ และ ข) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองระยะยาว วัดก่อนและหลัง และมีกลุ่มควบคุม(longitudinal pretest – posttest, control group design) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา Singlish ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2549 จำนวน 26 คน ซึ่งจัดเข้ากลุ่มทดลองโดยการสุ่มเป็น 2 กลุ่ม (กลุ่มที่สอนโดยครู และกลุ่มที่สอนโดยการนำตนเอง) แต่ละกลุ่มแบ่งเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม (กลุ่มที่มีผู้นำดี และกลุ่มที่มีผู้นำปานกลาง) รวม 4 กลุ่ม เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนโดยวิธีนำตนเอง แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน แบบวัดเจตคติต่อการร้องเพลง แบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกด้านการร้องเพลง ด้านท่าทาง ด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม และด้านความคิดริเริ่ม มีการรวบรวมข้อมูลโดยการวัดก่อนเรียน การวัดระหว่างเรียน 7 ครั้ง และการวัดหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ พบว่ามีพัฒนาการเป็นแบบเส้นตรง และตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออก 3 ตัวแปร จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 2 (bh2) 3 (bh3) และ 7 (bh7) มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน พบว่ามีพัฒนาการเป็นแบบเส้นตรง และตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียน 3 ตัวแปร จากการวัดระหว่างเรียน ครั้งที่ 2 (bh2) 4 (bh4) และ 7 (bh7) มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียน และเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ พบว่าตัวแปรความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง รวมทั้งหมด 14 ตัวแปร มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียน และเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน และที่เรียนด้วยวิธีสอนแตกต่างกัน พบว่ามีอิทธิพลหลักและอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับภาวะผู้นำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A Comparison of Growth in Learning Achievement and Expressive Behavior, Learning Satisfaction, and Singing Attitude between Group of Students with Different Leadership, Using Self-directed and Traditional Teaching Methods.

The objectives of this research were: 1) to compare the growth in achievement and expressive behavior a) between groups of students using self-directed teaching method and conventional teaching method and b) between groups of students having different leadership; 2) to compare the learning satisfaction and singing attitude a) between groups of students using self-directed teaching method and conventional teaching method and b) between groups of students having different leadership. The research method was a longitudinal, experimental pre-test – post-test, control group design. The research sample consisted of 26 Grade 4 students registering in the 'Singsing' course in the second semester, academic year 2006. They were randomly arranged into 2 groups (group taught by conventional teacher and group taught by self-directed method), each of which were divided into two small groups (groups with medium and high leadership), resulting in 4 groups. The research instruments were two lesson plans using conventional and self-directed teaching methods, an achievement test, 3 scales measuring learning satisfaction, singing attitude and expressive behavior in singing, choreography, group working process and creativity. Data were collected using pre-measures, 7 mid-measures, and post-measure, and analyzed using descriptive statistics, factor analysis, analysis of variance and content analysis.

The major findings were as follows:

1. The comparison of the growth in achievement and expressive behavior between groups of students using self-directed teaching method and conventional teaching method revealed linear growth with significant difference in the means of 3 expressive behavior variables measured at the 2nd (bh2) 3rd (bh3) และ 7th (bh7) times.
2. The comparison of the growth in achievement and expressive behavior between groups of students having different leaderships revealed linear growth with significant difference in the means of 3 expressive behavior variables measured at the 2nd (bh2) 4rd (bh4) และ 7th (bh7) times.
3. The comparison of learning satisfaction and singing attitude between groups of students using self-directed teaching method and conventional teaching method revealed the significant differences in the means of 14 learning satisfaction and singing attitude variables.
4. The comparison of learning satisfaction and singing attitude between groups of students having different leaderships and different teaching methods showed no significant main effects and interaction effects between leadership and teaching method.

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภูมิ / แผนภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
- คำถามการวิจัย	3
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
- สมมุติฐานของการวิจัย	4
- ขอบเขตของการวิจัย	5
- นิยามคำศัพท์	5
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
- การจัดการเรียนการสอน	8
- การสอนโดยใช้เพลง	9
- การสอนโดยการนำตนเอง	11
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	20
- การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น	20
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	21
- ตัวแปรและเครื่องมือวิจัย	22
- การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	75
- การวิเคราะห์ข้อมูล	76

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น.....	79
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย.....	85
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	105
- สรุปผลการวิจัย.....	106
- อภิปรายผลการวิจัย.....	110
- ข้อเสนอแนะ.....	113
รายการอ้างอิง.....	115
ภาคผนวก.....	118
ภาคผนวก ก แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	119
ภาคผนวก ข ใบงาน.....	129
ภาคผนวก ค ภาพกิจกรรม.....	139
ภาคผนวก ง ผู้เชี่ยวชาญ.....	144
ประวัตินักวิจัย.....	146

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	คุณภาพด้านความเที่ยงและจำนวนข้อของแบบวัดและแบบสังเกต.....	35
3.2	ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง Fly,fly,butterfly ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	36
3.3	ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตัวเอง เรื่อง Fly,fly,butterfly ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	37
3.4	เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Fly,fly,butterfly ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	39
3.5	ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง Reach for the sky ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	40
3.6	ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Reach for the sky ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	43
3.7	เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Reach for the sky ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	46
3.8	ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง In The Winter ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	49
3.9	ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง In The Winter ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	51
3.10	เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง In The Winter ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	53
3.11	ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง Let's Go To The Zoo ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	55
3.12	ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Let's Go To The Zoo ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	57
3.13	เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Let's Go To The Zoo ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	59
3.14	ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง Greetings ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
3.15 ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Greetings ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	62
3.16 เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการ นำตนเอง เรื่อง Greetings ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	64
3.17 ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง A Happy Family ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	66
3.18 ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง A Happy Family ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	68
3.19 เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการ นำตนเอง เรื่อง A Happy Family ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	70
3.20 ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง Finger Song ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	71
3.21 ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Finger Song ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	72
3.22 เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการ นำตนเอง เรื่อง Finger Song ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	74
3.23 กำหนดการเรียนรู้วิชา Singlish ปีการศึกษา 2549.....	75
3.24 ผังการจัดกลุ่มนักเรียนสำหรับการวิจัย.....	75
4.1 ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีสอนและระดับความเป็นผู้นำต่างกัน.....	80
4.2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกรวม 4 ชุด จากการ วัด 7 ครั้ง.....	82
4.3 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออก 4 ตัวแปร จากการวัดครั้งที่ 1-7.....	83
4.4 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	84
4.5 ผลการเปรียบเทียบตัวแปรภูมิหลังด้านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ ได้รับวิธีการสอนต่างกันสองวิธี.....	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

4.6	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกันสองวิธี.....	87
4.7	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำปานกลางและดี.....	89
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนแตกต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย.....	91
4.9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของเจตคติต่อการร้องเพลง.....	91
4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแตกต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกันและโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย.....	92
4.11	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของความพึงพอใจในการเรียน.....	93
4.12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย.....	94
4.13	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน.....	95
4.14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย.....	95
4.15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกันค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่ม.....	96
4.16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย.....	97

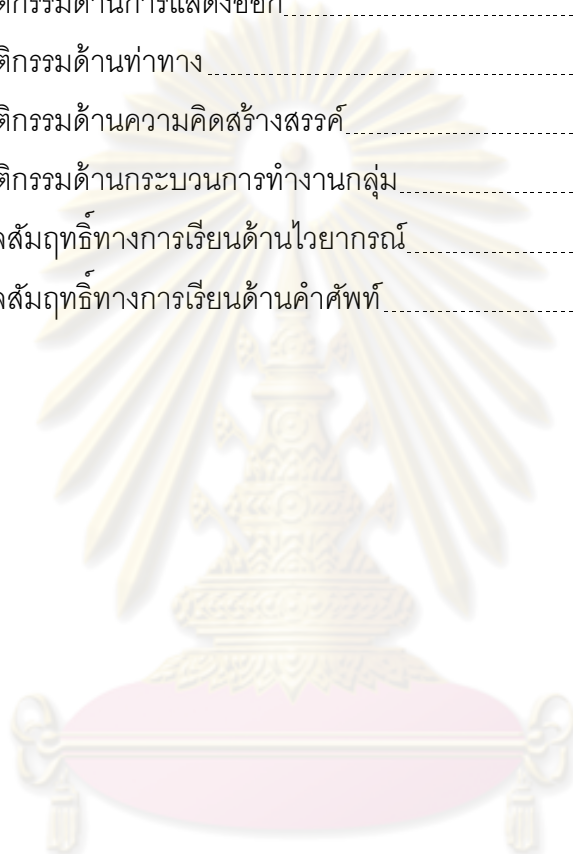
สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของพฤติกรรม การแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน.....	98
4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่ม นักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน และไปรไฟล์ค่าเฉลี่ย.....	99
4.19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน.....	100
4.20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการ ทดสอบหลังเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน และไปรไฟล์ค่าเฉลี่ย.....	101
4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน.....	102
4.22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมแสดงออกระหว่าง กลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และไปรไฟล์ค่าเฉลี่ย.....	103
4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของพฤติกรรม การแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน.....	104

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	19
3.1 ตัวอย่างแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน.....	24
3.2 ตัวอย่างแบบวัดเจตคติต่อการร้องเพลง.....	25
3.3 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการแสดงออก.....	29
3.4 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านท่าทาง.....	29
3.5 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความคิดสร้างสรรค์.....	31
3.6 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม.....	33
3.7 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์.....	34
3.8 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์.....	34

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทั้งความรู้ความสามารถทักษะและเจตคติในระดับพื้นฐานเพื่อช่วยให้มนุษย์ทุกคนดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคม ปฏิบัติหน้าที่ได้ตามบทบาทของพลเมืองที่ดีตามระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ในการจัดหลักสูตรการศึกษาในระดับพื้นฐานจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ทั้งความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของข้อมูลข่าวสารที่เด็กยุคใหม่จะต้องเรียนรู้และมีความสามารถในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ในพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาของชาติได้กำหนดสาระไว้ในหมวด 1 “ความมุ่งหมายและหลักการ” ในมาตรา 6 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และในหมวด 4 มาตรา 22 “การจัดการศึกษา” ได้กำหนดไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักการว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

ความเจริญทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ข้อมูลข่าวสารจากประเทศต่างๆ เข้าสู่ประเทศไทยตลอดเวลาและอย่างรวดเร็ว เป็นผลให้ภาษาอังกฤษในยุคนี้ทวีความสำคัญมากขึ้น ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนากำลังคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีความสามารถสูงอย่างเพียงพอเพื่อรองรับตลาดในประเทศและตลาดโลก (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2544) ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันได้ทั่วโลก ทั้งในวงราชการ การเมืองระหว่างประเทศ ธุรกิจ และการบันเทิง เมื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ เจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ การติดต่อคมนาคมทุกด้านสะดวกเร็วขึ้น ภาษาอังกฤษจึงยังมีบทบาทสำคัญขึ้น ประชากรส่วนใหญ่ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ จะได้เข้าใจและรู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และการประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการแสวงหาความรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จัดให้ภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ตาม

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่เน้นทักษะการสื่อสารทุกช่วงชั้น และมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราววัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, 2544) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลซึ่งเด็กไทยที่จะก้าวสู่สังคมโลกภายนอก เข้าสู่สังคมของการแข่งขันระดับนานาชาติ จำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ให้สามารถนำไปใช้งานได้มีประสิทธิภาพทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา

นักเรียนระดับประถมศึกษาในช่วงความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงชั่วระยะหนึ่ง แล้วนักเรียนจะเบนความสนใจไปสู่สิ่งอื่นๆ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาจะเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ถ้าหากครูผู้สอนดำเนินการสอนไปตามทฤษฎีหรือชั้นการสอนที่กำหนดไว้โดยมิได้สอดแทรกกิจกรรมพิเศษอื่นๆ เพื่อให้บทเรียนน่าเรียน น่าสนใจมากขึ้น การจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้เพลงจะช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกสนุกสนาน ทำให้บทเรียนมีชีวิตชีวามากขึ้น ช่วยฝึกเกี่ยวกับการออกเสียงคำศัพท์และไวยากรณ์ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งยังสามารถฝึกการทำงานกลุ่ม ฝึกความคิดริเริ่มให้แก่เด็กคนอื่นอีกด้วย เทคนิคที่ครูพยายามทำให้เด็กทุกคนมีความรู้สึกที่สามารถเรียนได้และประสบความสำเร็จ (high positive expectation and guaranteeing success) เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะถ้าหากเด็กมีความรู้สึกว่าเขาสามารถเรียนได้ ก็จะรู้สึกสนุกกับการเรียน เลือดไม่ไปเลี้ยงสมองส่วนที่เกี่ยวกับอารมณ์มากนัก แต่จะไปเลี้ยงสมองที่เกี่ยวข้องกับความคิดแทนทำให้เด็กมีความสามารถในการเรียนรู้มากขึ้น เมื่อประสบความสำเร็จก็ยิ่งทำให้อยากเรียนรู้มากขึ้น จะประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นซึ่งทำให้การเรียนรู้เป็นสิ่งที่ง่าย (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2542 หน้า 240)

การจัดการสอนวิชาเลือกเสรี Singlish ให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษและชอบการร้องเพลง นักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชา Singlish จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้เรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจหรือชอบ และมีโอกาสพัฒนาทักษะการแสดงออก รวมทั้งความคิดริเริ่มควบคู่ไปกับการเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ จากเพลง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสสำรวจความต้องการและศักยภาพของตนเองตามหลักการของหลักสูตรตามแนวคิด “Fun Find Focus” ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งได้พัฒนาและทดลองใช้ในปี 2547 ผ่านการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปขยายผลสู่โรงเรียนเครือข่ายจำนวน 34 โรงเรียน จาก 88

จังหวัดใน 5 ภูมิภาค รวมจำนวนทั้งสิ้น 39 โรงเรียน โดยที่การสอนวิชาเลือกเสรีเปิดโอกาสให้ผู้สอนได้พัฒนาวิชาการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพัฒนาวิธีการสอนแบบให้นักเรียนได้นำตนเองเปรียบเทียบกับกรที่มีครูเป็นผู้นำว่าจะมีผลแตกต่างกันอย่างไรต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ความรู้เรื่องวิธีการสอนแบบนำตนเองที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าได้จากผลงานวิจัยดังนี้ เรื่องแรก Knowles (1975: 15) ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองว่าผู้เรียนที่แสวงหาความรู้ในการเรียนด้วยตนเองจะมีแรงจูงใจในการเรียนและเรียนอย่างมีจุดประสงค์ ทำให้สามารถเรียนได้ดีกว่า จุดจำสิ่งที่เรียนได้นานกว่า และนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้ดีกว่าผู้เรียนที่คอยรับความรู้จากผู้สอนเพียงอย่างเดียว

งานวิจัยเรื่องที่สอง Collins (1991 :21) กล่าวถึงการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองว่าเป็นกระบวนการเรียนที่บุคคลมีความริเริ่ม หรือมีความต้องการที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง และดำเนินกิจกรรมการเรียนโดยมีครูเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Molinero and Wright (1993:248) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไว้ว่าหมายถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยกำหนดเนื้อหาและเลือกสื่อวัสดุประกอบการเรียนด้วยตนเอง ครูจะมีหน้าที่ให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือเท่านั้น นอกจากนี้ Heimstra (1994 : 5394) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองว่า หมายถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินกิจกรรมการเรียนและการประเมินผล จากผลงานวิจัยทั้งสองเรื่องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาเลือกเสรี Singlish ในการจัดการเรียนการสอน ในการวิจัยครั้งนี้โดยมุ่งศึกษาตอบคำถามวิจัยเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การแสดงออก ความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนปกติและระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน โดยมีคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

คำถามวิจัย

1. กลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติมีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแสดงออกแตกต่างกันอย่างไร
2. กลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำแตกต่างกันมีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแสดงออกแตกต่างกันอย่างไร
3. กลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติมีความ

พึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงแตกต่างกันอย่างไร

4. กลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงแตกต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน

สมมุติฐานการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารรวม 12 รายการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศรวม 9 เรื่องที่นำเสนอในบทที่ 2 ผู้วิจัยนำสาระสำคัญมากำหนดสมมุติฐานวิจัยเป็น 3 ข้อ สมมุติฐานวิจัยข้อ 1 เป็นสมมุติฐานรวมสำหรับทดสอบข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์วิจัยข้อ 1 และ 3 สมมุติฐานวิจัยข้อ 2 เป็นสมมุติฐานรวมสำหรับทดสอบข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์วิจัยข้อ 2 และข้อ 4 ส่วนสมมุติฐานวิจัยข้อ 3 เป็นสมมุติฐานที่มุ่งศึกษาอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนและความเป็นผู้นำที่มีต่อความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการเรียน พัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแสดงออก ดังสมมุติฐานวิจัยต่อไปนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบนำตนเองมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พัฒนาการด้านพฤติกรรมการแสดงออกสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ
2. นักเรียนที่มีความเป็นผู้นำดีมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง พัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พัฒนาการด้านการแสดงออกสูงกว่านักเรียนที่มีความเป็นผู้นำปานกลาง

3. มีอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนและความเป็นผู้นำต่อค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง พัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการด้านการแสดงออก

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้จะทำการศึกษาเฉพาะนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เลือกเรียนวิชาเลือกเสรี Singlish ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2549 (มกราคม – มีนาคม 2550) จำนวน 26 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 13 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้นมี 2 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) วิธีการสอนวิชาเลือกเสรี Singlish 2 วิธี คือ วิธีการสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ และ 2) ภาวะผู้นำกลุ่ม ซึ่งมี 2 แบบ คือ ภาวะผู้นำที่ดีและภาวะผู้นำปานกลาง

ตัวแปรตามมี 4 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ความพึงพอใจต่อการเรียน 2) เจตคติต่อการร้องเพลง 3) พัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปร คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ 4) พัฒนาการด้านการแสดงออก ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร คือ การร้องเพลง กระบวนการทำงานกลุ่มและความคิดริเริ่ม

นิยามคำศัพท์เฉพาะในการวิจัย

พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคะแนนพัฒนาการที่ได้จากการวัดผลการเรียนด้านคำศัพท์และไวยากรณ์จากเนื้อหาบทเรียนที่เป็นเพลงจำนวน 7 ครั้ง

พัฒนาการด้านการแสดงออก หมายถึง คะแนนพัฒนาการของการร้องเพลง การทำงานกลุ่มและความคิดริเริ่มที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมจำนวน 7 ครั้ง

คะแนนพัฒนาการ หมายถึงคะแนนที่ได้จากสูตรการคำนวณ ดังนี้ คะแนนวัดครั้งแรก ลบด้วยคะแนนวัดครั้งหลังหารด้วยคะแนนเต็มลบคะแนนวัดครั้งแรก

(คะแนนวัดครั้งหลัง – คะแนนวัดครั้งแรก)

(คะแนนเต็ม – คะแนนวัดครั้งแรก)

ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนด้วยการนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ

เจตคติต่อการร้องเพลง หมายถึง ความชอบในการร้องเพลงของนักเรียนศึกษาผลได้จากการใช้แบบวัดเจตคติต่อการร้องเพลง

วิธีการสอนด้วยการนำตนเอง หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากการทำงานกลุ่ม มีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยครู ขั้นสอนเป็นการสอนโดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก กิจกรรมการเรียนทั้งหมดนักเรียนดำเนินการด้วยตนเองและกระบวนการกลุ่ม สื่อการสอนที่ใช้ประกอบด้วย ใบงาน เทปเพลง พจนานุกรมภาษาอังกฤษ เอกสาร หนังสือ สำหรับนักเรียนค้นคว้า และขั้นสรุปโดยกระบวนการกลุ่ม

วิธีการสอนแบบปกติ เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยครูจัดกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายและฝึกให้นักเรียนทำงานกลุ่มโดยมีครูเป็นผู้กำกับดูแลและให้คำแนะนำปรึกษา มีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยครู ขั้นสอนเป็นการสอนโดยครูทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ลักษณะการเรียนการสอนเน้นการสอนโดยครูและการทำกิจกรรมของนักเรียนตามคำสั่งของครู โดยใช้สื่อการสอนแบบเดียวกับวิธีการสอนด้วยการนำตนเองและไม่มีการใช้ใบงานและขั้นสรุปเป็นการสรุปโดยผู้สอนสรุปบทเรียนและสาระที่นักเรียนควรจะได้การเรียนรู้ พร้อมทั้งประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตและการตั้งคำถาม

ภาวะผู้นำ หมายถึง คุณลักษณะของผู้นำกลุ่ม/หัวหน้ากลุ่มในการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มที่แสดงออกในรูปความสามารถในการบริหารจัดการกลุ่ม กำกับดูแลการทำงานของเพื่อนนักเรียนในกลุ่ม ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็นภาวะผู้นำที่ดี และภาวะผู้นำปานกลาง โดยภาวะผู้นำที่ดีมีความหมายครอบคลุมถึงลักษณะของนักเรียนที่มีผลการเรียนดี เป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ และครูอาจารย์ ส่วนใหญ่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่หัวหน้ากิจกรรมต่างๆ ประจำ ส่วนภาวะผู้นำปานกลางหมายถึง คุณสมบัติของนักเรียนที่ไม่มีภาวะผู้นำเด่นชัด ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกในกลุ่ม

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและนิสิตครุศาสตร์รวม 3 ประการ คือ

1. ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาเลือกเสรี Singlish สำหรับนักเรียนประถมศึกษา
2. ได้แผนการสอนวิชาเลือกเสรี Singlish 2 แบบ คือ วิธีการสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนิสิตครุศาสตร์และครูประถมศึกษาทั่วไป
3. ได้ต้นแบบการวิจัยทดลองในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ ต่อนิสิตครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

นอกจากนี้ นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิจัยครั้งนี้จะได้รับประโยชน์จากการวิจัย 3 ประการ

1. นักเรียนมีโอกาสได้สำรวจความสามารถและทักษะในการเป็นผู้นำ/ผู้ตามกลุ่ม ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวิชาอื่นๆต่อไป
2. นักเรียนได้มีสุนทรีย์ทางดนตรีจากการเรียนวิชาเลือกเสรี Singlish
3. นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ได้รับประโยชน์โดยตรงจากการเรียนการสอนและการรวบรวมข้อมูลตามหลักการวิจัย

ศูนย์วิทย์ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแสดงออกความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงของนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน ระหว่างวิธีการสอนด้วยการนำตนเองกับวิธีการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจัดทำเป็นรายงานแยกเป็น 4 ตอน คือ 1. การจัดการเรียนการสอน 2. การสอนโดยใช้เพลง 3. การสอนโดยการนำตนเอง และ 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอน

การเรียนการสอนภาษา เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา หน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษา วัฒนธรรม และการวิเคราะห์ ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกันจึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้น และก่อให้เกิดวิธีที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงควรจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีสอนของตนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน

ในปัจจุบันมีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายแนวคิดด้วยกัน แต่ละแนวคิดช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ครูผู้สอน ช่วยให้ทราบถึงการวิเคราะห์สังเคราะห์ หรือกรอบในการพัฒนามโนทัศน์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ต่อจากนี้จะเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับแนวการสอน และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ แนวคิดทั้งสามนี้ จะช่วยครูผู้สอนในการตัดสินใจในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน การคัดเลือกกิจกรรม ประกอบการเรียนการสอน ตลอดจนการเลือกสื่อการเรียนรู้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดดังกล่าวเป็นอย่างดี เพื่อช่วยให้การสอนของตนเองมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา คือ มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารใน 2 ด้าน คือ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่

สังคมและวัฒนธรรม และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์โดยมีแนวการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. จัดกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลาย
3. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟังและพูดในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เพิ่มเติมการอ่าน การเขียน และการสะกดคำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 และการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

2. การสอนโดยใช้เพลง

Bertrand (2006) กล่าวว่า เด็กๆในโลกนี้ชอบการฟังเพลงและแทบทุกคนชอบร้องเพลงด้วย การใช้เพลงเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาและคำศัพท์เป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กจำภาษาได้เร็วขึ้น การนำเพลงมาใช้ในการเรียนการสอนเริ่มด้วยการให้ผู้เรียนได้ฟังเพลงหลายๆครั้งจนผู้เรียนรู้สึกมีส่วนร่วมในเพลงนั้น และถ้าเป็นเพลงที่มีท่าทางประกอบ ผู้เรียนจะร้องและทำท่าทางประกอบตามไปด้วย

การใช้เพลงในการเรียนการสอนนั้น Topenglishteaching.com (2006) เสนอแนะว่า ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาของบทเพลง รู้ความหมายของคำศัพท์ มีกิจกรรมหลากหลายที่สามารถจัดได้ ดังนี้

1. ยกมือขึ้น (Hands up) เมื่อครูเปิดเพลง และนักเรียนได้ยินคำว่า “ tomato ” ในบทเพลง ให้นักเรียนยกมือขึ้น หรือถ้าได้ยินคำว่า “ carrot ” ให้นักเรียนปิดตา หรือ ให้นักเรียนทำท่าทางให้สอดคล้องกับเพลง เช่น ให้ทำท่าลิง เมื่อได้ยินคำว่า “ monkey ” เป็นต้น
2. เก้าอี้ (The chairs) จัดเก้าอี้เป็นวงกลม นักเรียนทุกคนนั่งบนเก้าอี้ มีนักเรียนหนึ่งคนยืนอยู่กลางวง วางบัตรคำเกี่ยวกับสัตว์ต่างๆบนเก้าอี้ สัตว์ชนิดเดียวกันจะมีบัตรคำสองใบ เมื่อครูเปิดเพลง และนักเรียนได้ยินคำว่า “ rabbit ” นักเรียนสองคนที่นั่งบนเก้าอี้ที่มีคำว่า “ rabbit ” ต้องลุกขึ้น วิ่งเปลี่ยนเก้าอี้ ส่วนนักเรียนที่อยู่ตรงกลางจะพยายามแย่งที่นั่งให้ได้ เล่นเช่นนี้ต่อไป

Granham (2007) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนเพลงไว้ใน หลักสูตร Genki English รวม 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนแรกคือ ขั้นทบทวน (warm up / review) ใช้เวลาประมาณ 3-5 นาที ขั้นตอนที่สองคือ ขั้นการสอน (introduction of new English) ใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที เป็นการสอนเพลง เริ่มด้วยสอนศัพท์ใหม่ ฟังเพลงที่ครูร้อง แล้วร้องพร้อมกันโดยเปิดเทปด้วย ขั้นตอนที่สามคือขั้นการฝึกใหม่ (practice of new material) ใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที และขั้นตอนสุดท้ายเป็นขั้นตอนจบบทเรียนด้วยเพลงขอบคุณ (ending using the "Thank you" song) การใช้เพลงในการเรียนการสอนนั้น Bertrand (2006) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์มากในการสอนภาษาต่างประเทศเพราะการใช้เพลงนอกจากจะช่วยให้ นักเรียนประถมศึกษาได้เรียนรู้ศัพท์ใหม่แล้วยังช่วยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม สำหรับการเรียนรู้ศัพท์ใหม่นั้น Bertrand (2006) เสนอว่า การสอนคำศัพท์ในบทเรียนสำหรับ นักเรียนระดับประถมศึกษานั้น จำนวนของคำศัพท์ไม่ควรมากหรือน้อยจนเกินไป จำนวน 8 คำ เป็นจำนวนที่เหมาะสมสำหรับหนึ่งบทเรียน ส่วนการฝึกการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนระดับ ประถมศึกษานั้นสามารถฝึกได้ตั้งแต่ขั้นต้นๆ Bertrand (2006) ได้กล่าวว่าการทำงานกลุ่มนั้นต้อง ให้ผู้เรียนมีเวลามากพอที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ ตาม โดยให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนบทบาทกัน ไม่จำเป็นต้องให้ครูเป็นผู้นำเสมอไป นักเรียนควรมีบทบาท ในการเป็นผู้นำด้วย นักเรียนได้เรียนรู้ถึงความสำเร็จเมื่อกลุ่มทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ ครู สามารถเดินรอบห้องเพื่อสังเกตการทำงานกลุ่ม ได้ฟังภาษาที่นักเรียนใช้ในการทำงาน หากครู สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม นักเรียนจะเกิดความพึงพอใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

การนำเพลงมาใช้ประกอบการสอนนี้ ครูสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการ สอนได้เป็นอย่างดี เพราะโดยธรรมชาติแล้ว เด็กๆมักชอบเสียงเพลง ซึ่งบทเพลงประกอบการสอน ที่ดีจะช่วยให้เด็ก

- เกิดความสนุกสนาน
- ได้พักผ่อนหย่อนใจและเปลี่ยนอิริยาบถ
- ได้รับความรู้ (โดยเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญของบทเรียน)
- เข้าใจบทเรียนได้ดีและเร็วขึ้น
- เกิดความซาบซึ้งในความไพเราะของดนตรี ได้จังหวะซึ่งเป็นผลพลอยได้จากบทเพลง เช่นการให้เด็กรู้จักจังหวะในการพูด จังหวะในการเดิน เป็นการส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น

นอกจากนี้ยังได้ข้อคิดเกี่ยวกับการสอนบทเพลงว่า ควรใช้บทเพลงเป็นเครื่องมือขยายเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยวิธีต่างๆ เช่น

- เล่าเรื่องหรือสร้างเรื่องปากเปล่าเกี่ยวกับเพลงนั้น
- เขียนเรื่องเกี่ยวกับเพลงนั้น
- หาคำใหม่มาแทนคำในเพลง
- ดัดแปลงเพลงเป็นบทสนทนาสั้นๆ
- นำแบบประโยคในเพลงไปสร้างประโยคใหม่
- คิดหาทำทางง่ายๆ แสดงประกอบจังหวะประกอบเพลง

การนำเพลงมาใช้ในการเรียนการสอนมีผลทางบวกแก่นักเรียนเสมอ นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานและได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ครบถ้วนตามกระบวนการเรียนการสอนอีกด้วย

3. การสอนด้วยการนำตนเอง

ปัจจุบันนี้นักเรียนมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ตามความสนใจได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่อำนวยความสะดวกให้หาข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวก ลักษณะการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากความสนใจของแต่ละบุคคล และความพยายามในการจัดการเรียนรู้ตามความต้องการของตนในลักษณะนี้ เรียกว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (self-directed learning) ซึ่งเป็นลักษณะการเรียนรู้ที่ได้รับความสนใจอย่างมากมาเป็นเวลานาน นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไว้ในแนวทางที่คล้ายคลึงกันดังนี้

Knowles (1975) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นกระบวนการที่บุคคลมีความคิดริเริ่มในการวินิจฉัยความต้องการเรียนรู้ การวางแผนเป้าหมายและแผนการเรียนอย่างมีระบบ การแสวงหาแหล่งทรัพยากร เลือกและนำประยุกต์เป็นกลวิธีในการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียน โดยที่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นก็ตาม

Skager (1978) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบนำตนเอง เป็นการพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ และความสามารถในการวางแผนปฏิบัติ และการประเมินผลของกิจกรรมการเรียนทั้งในลักษณะที่เป็นเฉพาะบุคคลและในฐานะเป็นสมาชิกของกลุ่ม การเรียนที่ร่วมมือกันและระบุว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เฉพาะของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยมีเป้าหมายไปสู่การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเอง ความสามารถในการวางแผนปฏิบัติ และการประเมินการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้เป็นเฉพาะบุคคลและการพัฒนาการเรียนรู้

Brockett (1985) กล่าวถึงการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองว่าเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนด้วยความริเริ่มของตนเองตั้งแต่ขั้นวางแผน การดำเนินการ และการประเมินผล

Tough (1986) ได้ให้ความหมายของคำว่า “Self-Teaching” ซึ่งมีความหมายเดียวกับคำว่า “Self-Direct Learning” หมายถึงเป็นการรับผิดชอบการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นผู้วางแผน และกำหนดทิศทางวิธีการของเรื่องที่จะเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง

Collins (1991) กล่าวถึงการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองว่าเป็น กระบวนการเรียนที่บุคคลมีความริเริ่ม หรือมีความต้องการที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง และดำเนินกิจกรรมการเรียนโดยมีครูเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือ

Moliner and Wright (1993) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไว้ว่า หมายถึง “กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยทำการกำหนดเนื้อหาและเลือกสื่อวัสดุประกอบการเรียนด้วยตนเอง และครูจะมีหน้าที่ให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือ”

Hiemstra (1994) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองว่า เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองตั้งแต่ การวางแผน การดำเนินกิจกรรมการเรียน และการประเมินผล

ตามทฤษฎีดังกล่าวผู้เรียนจะมีความรู้สึกสนใจที่จะเรียน เมื่อมีสภาพแวดล้อมที่อำนวยความสะดวก มีความพร้อม มีเป้าหมายในการเรียนของตนเอง ยอมรับที่จะมีความรับผิดชอบในการวางแผนการเรียนของตนเอง และการปฏิบัติในการเรียน รวมทั้งแสดงความก้าวหน้าในการเรียนของตน อย่างไรก็ตาม การที่ผู้เรียนด้วยตนเองจะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ดีเพียงใดนั้น ขึ้นกับองค์ประกอบการเรียนการสอนที่จะต้องปฏิสัมพันธ์กัน คือ ผู้สอน เนื้อหา และผู้เรียน

องค์ประกอบของลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเอง (self-directed learning) มี 8 ด้าน (Gulielmino, 1977) ดังนี้

- 1) การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้
- 2) การมีทัศนคติของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ
- 3) การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้
- 4) การยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ของตนเอง
- 5) ความรักในการเรียน
- 6) ความคิดสร้างสรรค์
- 7) การมองอนาคตในแง่ดี

8) ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และทักษะการแก้ปัญหา

Skager (1978) อธิบายคุณลักษณะของผู้ที่เรียนรู้ด้วยการนำตนเองไว้ 7 ประการ ดังนี้

- 1) เป็นผู้ที่มีการยอมรับตนเอง (self-acceptance) คือ เป็นผู้ที่มีเจตคติในเชิงบวกต่อตนเอง
- 2) เป็นผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้ที่มีการวางแผน (planfulness) คือ รู้ความต้องการในการเรียนของตนเอง กำหนดจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการที่ตั้งไว้ วางแผนการเรียนรู้ที่ช่วยให้การเรียนบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยไม่ใส่ใจกับแรงจูงใจภายนอก เช่น รางวัล หรือ การลงโทษ
- 4) เป็นผู้ที่มีการประเมินผลตนเอง (internalized evaluation) สามารถประเมินผลการเรียนของตนเองได้ หรือขอให้ผู้อื่นช่วยประเมิน โดยผู้ประเมินจะต้องมีความคิดอิสระและประเมินผลสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏ
- 5) เป็นผู้ที่เปิดกว้างต่อประสบการณ์ (openness to experience) โดยจะนำประสบการณ์เข้ามาใช้ในกิจกรรมใหม่ๆ ที่ทำ มีความใคร่รู้ อดทนต่อความคลุมเครือ ชอบสิ่งที่ยุ่งยากสับสน และเรียนด้วยความสนุกสนาน ทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่เพิ่มขึ้น
- 6) เป็นผู้ที่มีความยืดหยุ่นในการเรียน (flexibility) สามารถเปลี่ยนแปลงเป้าหมายหรือวิธีการเรียนอย่างเต็มที่ เผชิญกับปัญหาโดยใช้การสำรวจและการลองผิดลองถูก หากเกิดความล้มเหลวก็จะนำข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาแก้ไขปรับปรุงมากกว่าที่จะยอมแพ้หรือยกเลิก
- 7) การเป็นตัวของตัวเอง (autonomy) สามารถดูแลตนเองได้ เลือกที่จะใช้รูปแบบการเรียนแบบใดแบบหนึ่งที่พิจารณาว่ามีความเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ที่ทำการเรียนรู้

จากแนวคิดข้างต้น อาจสรุปลักษณะของผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้ว่าเป็นผู้ที่มีความเป็นตัวของตัวเอง ยอมรับตนเอง มีแรงจูงใจภายในที่จะเรียนรู้ และสามารถวางแผนการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างเหมาะสมและมีความยืดหยุ่น โดยจะวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ เลือกรูปแบบการเรียนรู้ หาแหล่งข้อมูลและประเมินผล ด้วยตนเองหรืออาจจะมีผู้อื่นช่วยเหลือ เช่น ครูและเพื่อน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอนำเสนอเป็น 2 ตอน ตอนแรกเป็นงานวิจัยในประเทศ ตอนที่สองเป็นงานวิจัยต่างประเทศ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน แสงชัย และ มัทนา ทองใหญ่ (2530) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเรียนโดยใช้เพลงเป็นกิจกรรมเสริม วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มนักเรียนที่สอนโดยใช้เพลงประกอบการสอนกับกลุ่มที่ไม่ใช่ นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากเรียนวิชานี้โดยมีกิจกรรมเพลงประกอบการสอนของครู ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 237 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 ห้อง และกลุ่มควบคุม 3 ห้อง กลุ่มทดลองเรียนโดยมีกิจกรรมเพลงประกอบการสอน ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนโดยไม่มีการใช้เพลง ครูผู้ทำการสอนแต่ละคนจะสอนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ทั้งนี้เพื่อมิให้คุณภาพการสอนของครูแตกต่างกันทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลุ่มที่เรียนโดยใช้เพลงประกอบการสอนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยมีกิจกรรมเพลงประกอบการสอนและอยากให้ครูนำกิจกรรมนี้มาใช้ในห้องเรียนเสมอๆ

จุฑารัตน์ วิบูลผล (2539) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 302 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจาก แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของลูซี่ แมด

เช่น กูกลีเอลมีโน (Lucy Madsen Guglielmino, 1977:32-35) แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการทดสอบค่าที่ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองโดยรวมทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 3.48 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยมีความมัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 53.29 และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความมัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 61.52

2. ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.221

3. ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ไม่มีค่าความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัลภาภรณ์ วคินสมบัติ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบหรรษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาและพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ เกม เพลง และบทกลอนอย่างง่าย เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 280 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสังเกตพฤติกรรม แผนการสอน และแบบประเมินความพึงพอใจ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยายจากบันทึกการสังเกตพฤติกรรมและแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ร้อยละสรุปในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนมีพฤติกรรมและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตทางสังคมอย่างง่าย

ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาวรรณ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแพร่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่ที่พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษควบคู่กับทักษะการคิด และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการวิเคราะห์โครงสร้างข้อเขียนกับตัวแปรด้านเจตคติในการอ่านและแผนการเรียนของนักเรียนและ

เพื่อเผยแพร่กิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นให้แก่ผู้สนใจ ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มี 2 ลักษณะ คือ

1. ประชากรสำหรับการพัฒนากิจกรรมให้ได้ผลดี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในภาคการศึกษา 2/2536 จำนวน 18 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในภาคการศึกษาที่ 1/2539 จำนวน 22 คน
2. ประชากรสำหรับเก็บข้อมูลเพื่อตอบคำถามงานวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2542 จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. แผนการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดจากการบูรณาการหลักการของนั่งร้าน (Scaffolding) การพัฒนาวิธีการใช้การคิดอย่างรู้ตัว (Metacognitive Strategies) โครงสร้างข้อเขียน (Text Structures) ผังสัมพันธ์ ทางความหมาย Semantic Maps) กับการสอนภาษาอังกฤษที่บูรณาการทักษะฟัง พูด อ่านและเขียนในการจัดกิจกรรม 20 คาบ คาบละ 50 นาที

2. แบบวัดเจตคติในการอ่าน

3. แบบสำรวจแบบการเรียน

รวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยและค่าสหสัมพันธ์ โดยใช้โปรแกรม SPSS ได้ผลการวิจัยดังนี้

1. ได้แผนการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผสมผสานหลักการเรียนรู้ที่สำคัญอย่างสอดคล้องกับกิจกรรมจำนวน 7 หน่วย ที่เรียงลำดับโดยคำนึงถึงความหลากหลาย ความน่าสนใจและการเชื่อมต่อการเรียนรู้ที่จัดไว้ในแต่ละหน่วย มุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาไปพร้อมกับทักษะการใช้ความคิดประกอบด้วยประสบการณ์อย่างรู้ตัว

2. ผลของการใช้กิจกรรมการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นที่น่าพอใจกล่าวคือ นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างข้อเขียนนิทาน ความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับสูง ส่วนความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างข้อเขียนเนื้อหาเชิงพรรณนาอยู่ในระดับกลาง

3. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างข้อเขียนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกในระดับต่ำกับแบบการเรียนทุกแบบยกเว้นแบบกิจกรรมเดี่ยวที่ความสัมพันธ์เป็นลบ

4. มีการเผยแพร่กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นไปสู่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากสถาบันการศึกษาในระดับต่างๆและไปสู่ผู้สอนวิชาอื่นๆที่สนใจ

งานวิจัยในต่างประเทศ

McCarthy (1986) ได้ศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและเจตคติของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีวิชาเอกคณิตศาสตร์ ระหว่างนักศึกษาอายุน้อยกับนักศึกษาอายุมาก โดยใช้ SDLRS และ MAS (The Math Attitude Scale) ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาอายุน้อยมีระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในระดับปานกลาง และมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เชิงลบ นักศึกษาที่มีอายุมากมีระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในระดับปานกลางและสูงกว่า และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แต่ยังมี ความกังวลต่อการเรียนเช่นเดียวกับนักศึกษาที่มีอายุน้อย

Raynolds (1986) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเองกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ นอกเวลา นอกเวลาทำการ ที่วิทยาลัยชุมชน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 95 คน มีอายุเฉลี่ย 35.17 ปี โดยใช้เครื่องมือ SDLRS และ EPS (Education Participation Scale) พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่างแรงจูงใจในด้านความรู้ทางสติปัญญา และความพร้อมในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง โดยประสบการณ์และสิ่งปะทะท้าทายต่างๆในชีวิตเป็นอิทธิพลสำคัญ และระบุว่าความสนใจทางด้านสติปัญญาเป็นเหตุผลสำคัญในการเข้าร่วม

Posner (1990) ศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง และแนวโน้มของบุคลิกภาพของนักเรียนใน An Open Alternative High School โดยศึกษาทักษะ เจตคติ และลักษณะนิสัยของนักเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนจบการศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพแนวโน้มของบุคลิกภาพ และความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือ The Scale of Intrinsic Versus Extrinsic Orientation in the classroom (Harte 1982) และ The Self-Directed Learning Readiness Scale ผลการวิจัยพบว่าพัฒนาการของทักษะการนำตนเอง เจตคติ และลักษณะนิสัยค่อยๆเปลี่ยนไปที่ละน้อยๆ ในตอนต้นๆของการเรียน และเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเรียนจบ ในโครงการที่เรียนด้วยการนำตนเองตั้งแต่ 1 โครงการขึ้นไป การรับรู้สมรรถภาพทางการศึกษาในทางบวกส่งผลต่อการจบการศึกษาและมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน ซึ่งได้แก่ การชอบสถานการณ์การเรียนรู้ที่ท้าทาย ชอบการเรียนรู้อย่างเป็นอิสระ มีความเชื่อมั่นในความอยากรู้ และความสนใจ ทำให้เกิดแรงจูงใจ การจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ต้องมี

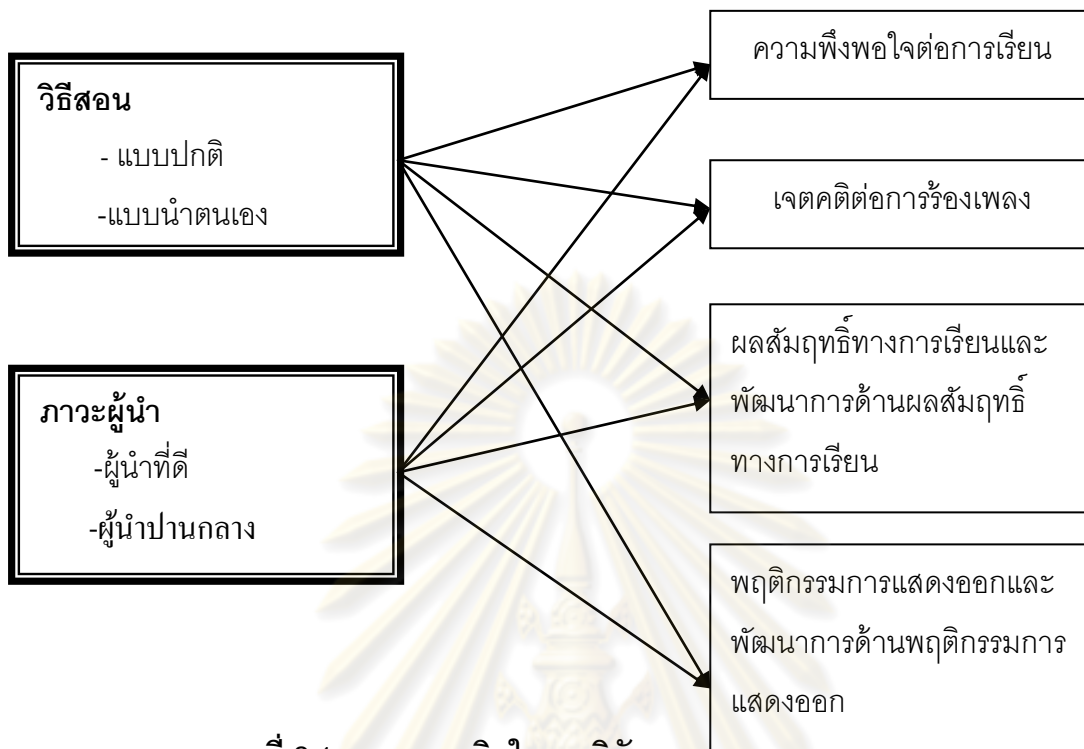
การสนับสนุนที่ดี ให้อำนาจแก่นักเรียน มีการวางแผนการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลและเน้นความหลากหลายในทักษะการเรียนรู้

Cloud (1993) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะตนเองของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 และของผู้ปกครอง โดยใช้เครื่องมือวัดระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะตนเองของกุกลีเอลมีโน (Gugliemino 1977) ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะตนเองของนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบสูงจะมีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะตนเองสูงด้วย ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะตนเองของพ่อและแม่ของนักเรียนคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กัน นักเรียนหญิงมีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะตนเองสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะตนเองสูงจะมาจากครอบครัวที่มีลูกคนเดียว นักเรียนที่ถูกเลี้ยงดูเป็นเด็กคนเดียวในครอบครัวจะมีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะตนเองสูงกว่าครอบครัวที่มีลูกหลายคนและคู่สมรสจะมีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะตนเองระดับเดียวกัน

White (1995) ศึกษากลยุทธ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาทางไกลที่เรียนภาษาต่างประเทศ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาทางไกลที่เรียนภาษาต่างประเทศภาษาต่างๆ ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม และแบบรายงานตนเองเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์ที่ใช้ในการเรียน อายุ และระดับการศึกษา นักศึกษาทางไกลที่ต้องเรียนด้วยตนเองจะใช้กลยุทธ์ในการจัดการเกี่ยวกับตนเองมากกว่านักศึกษาที่เรียนในห้องเรียนตามปกติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดและลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การสอนภาษาต่างประเทศโดยใช้เพลง ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแสดงออก ความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงของนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกันระหว่างวิธีการสอนโดยการนำตนเองกับวิธีการสอนแบบปกติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

จากรายงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานการวิจัยดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบนำตนเองมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พัฒนาการด้านพฤติกรรมการแสดงออกสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

2. นักเรียนที่มีความเป็นผู้นำดีมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง พัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พัฒนาการด้านการแสดงออกสูงกว่านักเรียนที่มีความเป็นผู้นำปานกลาง

3. มีอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนและความเป็นผู้นำต่อค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง พัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พัฒนาการด้านการแสดงออก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแสดงออก ความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงของนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกันระหว่าง วิธีการสอนด้วยการนำตนเองกับวิธีการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้ 1) การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น 2) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 3) การนิยามตัวแปรและการสร้างเครื่องมือวิจัย 4) การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล และ 5) การวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยจาก แหล่งข้อมูล 2 แหล่ง แหล่งแรก คือ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษและ วิธีการสอนแบบต่างๆ และแหล่งที่สองคือหลักสูตร และแบบเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัย นอกจากนี้ได้มีการกำหนดนิยามคำศัพท์ เฉพาะในการวิจัยไว้ดังนี้

พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคะแนนพัฒนาการที่ได้จากการ วัดผลการเรียนด้านคำศัพท์และไวยากรณ์จากเนื้อหาบทเรียนที่เป็นเพลงจำนวน 7 ครั้ง

พัฒนาการด้านการแสดงออก หมายถึง คะแนนพัฒนาการของการร้องเพลง การ ทำงานกลุ่มและความคิดริเริ่มที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนการสอนที่มี การจัดกิจกรรมจำนวน 7 ครั้ง

คะแนนพัฒนาการ หมายถึงคะแนนที่ได้จากสูตรการคำนวณ ดังนี้ คะแนนวัดครั้งแรก ลบด้วยคะแนนวัดครั้งหลังหารด้วยคะแนนเต็มลบคะแนนวัดครั้งแรก

(คะแนนวัดครั้งหลัง – คะแนนวัดครั้งแรก)

(คะแนนเต็ม – คะแนนวัดครั้งแรก)

ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนด้วยการนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ

เจตคติต่อการร้องเพลง หมายถึง ความชอบในการร้องเพลงของนักเรียนศึกษาผลได้ จากการใช้แบบวัดเจตคติต่อการร้องเพลง

วิธีการสอนด้วยการนำตนเอง หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากการทำงานกลุ่ม มีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ เป็นการนำเข้าสู่การเรียนรู้ โดยครู ขั้นสอนเป็นการสอนโดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก กิจกรรมการเรียนทั้งหมดนักเรียนดำเนินการด้วยตนเองโดยการนำตนเองและกระบวนการกลุ่ม สื่อการสอนที่ใช้ประกอบด้วย ใบงาน เทปเพลง พจนานุกรมภาษาอังกฤษ เอกสาร หนังสือ สำหรับนักเรียนค้นคว้า คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และชั้นสรุปโดยกระบวนการกลุ่ม

วิธีการสอนแบบปกติ เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยครูจัดกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายและฝึกให้นักเรียนทำงานกลุ่มโดยมีครูเป็นผู้กำกับดูแลและให้คำแนะนำปรึกษา มีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยครู ขั้นสอนเป็นการสอนโดยครูทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ลักษณะการเรียนการสอนเน้นการสอนโดยครูและการทำกิจกรรมของนักเรียนตามคำสั่งของครู โดยใช้สื่อการสอนแบบเดียวกับวิธีการสอนด้วยการนำตนเองและไม่มีการใช้ใบงานและชั้นสรุปเป็นการสรุปโดยผู้สอนสรุปบทเรียนและสาระที่นักเรียนควรจะได้การเรียนรู้ พร้อมทั้งประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตและการตั้งคำถาม

ภาวะผู้นำ หมายถึง คุณลักษณะของผู้นำกลุ่ม/หัวหน้ากลุ่มในการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มที่แสดงออกในรูปความสามารถในการบริหารจัดการกลุ่ม กำกับดูแลการทำงาน ของเพื่อนนักเรียนในกลุ่ม ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็นภาวะผู้นำที่ดี และภาวะผู้นำปานกลาง โดยภาวะผู้นำที่ดีมีความหมายครอบคลุมถึงลักษณะของนักเรียนที่มีผลการเรียนดี เป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ และครูอาจารย์ ส่วนใหญ่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่หัวหน้าในกิจกรรมต่างๆประจำ ส่วนภาวะผู้นำปานกลางหมายถึงคุณสมบัติของนักเรียนทั่วไปที่ไม่มีภาวะผู้นำเด่นชัด ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกในกลุ่ม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 252 คน กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 26 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเลือกเสรี Singlish ในภาคปลาย กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญการสอบคุณภาพเครื่องมือจำนวน 3 คน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณารวม 3 ข้อ คือ 1. มีวุฒิอย่างน้อยระดับปริญญาโท 2. มีประสบการณ์การสอนในระดับประถมศึกษา 7 ปี 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยอย่างน้อย 3 เรื่อง ดังรายชื่อในภาคผนวก ง

ตัวแปรและเครื่องมือวิจัย

ตัวแปรต้นมี 2 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) วิธีการสอนวิชาเลือกเสรี Singlish ซึ่งมี 2 วิธี คือ วิธีการสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ และ 2) ภาวะผู้นำกลุ่ม ซึ่งมี 2 แบบ คือ ภาวะผู้นำที่ดีและภาวะผู้นำปานกลาง

ตัวแปรตามมี 4 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ความพึงพอใจต่อการเรียน 2) เจตคติต่อการร้องเพลง 3) พัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปรคือ ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ 4) พัฒนาการด้านการแสดงออก ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร คือ การร้องเพลง การทำงานกลุ่มและความคิดริเริ่ม

เครื่องมือวิจัย มี 2 ชุด

ชุดที่ 1 เครื่องมือวิจัยมี 3 ประเภท ประกอบด้วย แบบวัด 2 ฉบับ แบบสังเกตพฤติกรรม 1 ฉบับและแบบทดสอบ 2 ฉบับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 แบบวัด แบบวัดในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ฉบับ คือ แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนและแบบวัดเจตคติต่อการร้องเพลง ดังรายละเอียดของแบบวัดแต่ละฉบับดังนี้

1.1.1 แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนเป็นมาตรประเมินค่า 4 ระดับ จำนวน 10 ข้อ วัดในด้านความรู้สึกรับชอบของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบทเพลง ด้านการแสดงประกอบเพลง ด้านการสอน ด้านการแสดงความคิดเห็น ด้านการทำงานกลุ่ม ด้านการเรียนรู้ เป็นต้น การพัฒนาเครื่องมือดำเนินการโดยผู้วิจัย เริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลที่ต้องการวัด การนิยามตัวแปร การออกแบบและจัดทำเครื่องมือฉบับร่าง และการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (content validity) จำนวน 3 คน ดังตัวอย่างแบบวัดในภาพที่ 3.1

1.1.2 แบบวัดเจตคติต่อการร้องเพลง เป็นมาตรแบบประเมินค่า 4 ระดับ จำนวน 10 ข้อ วัดความชอบในการร้องเพลงของนักเรียนที่แสดงถึงความคิดเห็นทางบวกต่อการร้องเพลง ความสนใจดูภาพยนตร์/โทรทัศน์เกี่ยวกับเพลง การร้องเพลงเมื่อมีเวลาว่าง การเรียนภาษาอังกฤษที่มีการร้องเพลง เป็นต้น การพัฒนาเครื่องมือดำเนินการโดยผู้วิจัย เริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลที่ต้องการวัด การนิยามตัวแปร การออกแบบและจัดทำเครื่องมือฉบับร่างและการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (content validity) จำนวน 3 คน ตัวอย่างแบบวัดในภาพที่ 3.2

1.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออก ประกอบด้วยแบบสังเกต 4 ชุด คือ แบบสังเกตด้านการร้องเพลง แบบสังเกตด้านท่าทาง แบบสังเกตความคิดสร้างสรรค์ และแบบสังเกตการทำงานกลุ่ม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการร้องเพลง เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน เป็นรายบุคคลโดยสังเกตพฤติกรรม 4 ด้าน คือ การออกเสียง จังหวะในการร้อง ความคล่องแคล่ว และความถูกต้อง โดยให้คะแนนผลการสังเกตพฤติกรรมเป็น 4 ระดับคือ 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = มาก 4 = มากที่สุด ผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือด้วยตนเอง โดยศึกษาข้อมูลและมีเกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมดังรายละเอียดต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อ.....

แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน

กลุ่มสี่.....

นักเรียนชื่อ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น

1= น้อยที่สุด 2= น้อย 3= มาก 4= มากที่สุด

ข้อความ	1	2	3	4
1. นักเรียนชอบบทเพลงที่เรียนในวิชา Singlish				
2. นักเรียนชอบแสดงท่าทางประกอบการร้องเพลง.....				
3. นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนวิชา Singlish.....				
4. การสอนของอาจารย์สนุกและน่าสนใจ.....				
5. การสอนของอาจารย์ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์และประโยคได้.....				
6. ผู้นำกลุ่มมีความสามารถเป็นที่น่าพอใจ.....				
7. นักเรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม.....				
8. ผู้นำกลุ่มช่วยให้เพื่อนๆ ทำงานกลุ่มได้สำเร็จ.....				
9. นักเรียนชอบการเรียนรู้โดยการนำตนเองในกลุ่มเพื่อน.....				
10. นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์และประโยคได้เองอย่างน่าพอใจ.....				

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนวิชา Singlish.....

.....

.....

.....

.....

.....

นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยวิธี 1. ครูเป็นผู้สอน.....ครั้ง

2. โดยการนำตนเอง.....ครั้ง

ผศ.ทิพดี อ่องแสงคุณ

ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน

การออกเสียง หมายถึง ระดับความไพเราะ ความชัดเจน น่าฟังของการร้องเพลงของนักเรียน แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง เสียงหลง โทนเสียงไม่สอดคล้องกับเพื่อน เสียงแหบหรือเสียงเบา

2 = น้อย หมายถึง เสียงไม่หลง สอดคล้องกับเสียงของเพื่อนแต่แก้วเสียงไม่ดี เสียงไม่มีกังวาน ไม่ชัดเจน

3 = มาก หมายถึง เสียงร้องสอดคล้องกับเสียงของเพื่อน ชัดเจน แต่แก้วเสียงไม่น่าฟัง

4 = มากที่สุด ระดับการออกเสียงร้องเพลงสมบูรณ์ทุกด้าน ทั้งระดับความไพเราะ ความชัดเจน ความน่าฟังของการร้องเพลง

จังหวะในการร้อง หมายถึง การรู้จังหวะไม่ร้องคร่อมจังหวะ ร้องช้า ร้องเร็ว มีความสม่ำเสมอในการร้องตามจังหวะ ความสนใจตั้งใจร้องให้เข้าจังหวะ แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง การไม่รู้จังหวะ ร้องคร่อมจังหวะ ร้องช้า ร้องเร็ว ไม่มีความสม่ำเสมอในการร้องตามจังหวะ

2 = น้อย หมายถึง การรู้จังหวะ ไม่ร้องคร่อมจังหวะ แต่อาจร้องช้าหรือร้องเร็ว ไม่มีความสม่ำเสมอในการร้องตามจังหวะ

3 = มาก หมายถึง การรู้จังหวะ ไม่ร้องคร่อมจังหวะ ร้องช้า ร้องเร็ว มีความสม่ำเสมอในการร้องตามจังหวะมาก ความสนใจตั้งใจร้องให้เข้าจังหวะมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง การรู้จังหวะ ร้องช้า ร้องเร็ว มีความสม่ำเสมอในการร้องตามจังหวะมากที่สุด ความสนใจตั้งใจร้องให้เข้าจังหวะมากที่สุด

ความคล่องแคล่ว หมายถึง ลักษณะอาการปฏิกิริยาของนักเรียน ขณะเตรียมตัวร้องเพลง กำลังร้องเพลง และหลังเสร็จสิ้นการร้องเพลงที่แสดงให้เห็นถึงความกระฉับกระเฉงและการแสดงท่าทางได้ถูกต้อง ความไวในการปรับพฤติกรรมให้สอดคล้อง แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง ลักษณะอาการปฏิกิริยาของนักเรียน ขณะเตรียมตัวร้องเพลง กำลังร้องเพลงและหลังเสร็จสิ้นการร้องเพลงที่แสดงให้เห็นถึงความไม่กระฉับกระเฉงและการแสดงท่าทางได้ถูกต้องน้อยที่สุด ความไม่ไวในการปรับพฤติกรรมให้สอดคล้อง

2 = น้อย หมายถึง ลักษณะอาการปฏิกิริยาของนักเรียนขณะเตรียมตัวร้องเพลง กำลังร้องเพลง และหลังเสร็จสิ้นการร้องเพลงที่แสดงให้เห็นถึงความกระฉับกระเฉงน้อยและการแสดงท่าทางได้ถูกต้องน้อย ความไวในการปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องน้อย

3 = มาก หมายถึง ลักษณะอาการกับกิริยาของนักเรียนขณะเตรียมตัวร้องเพลง กำลังร้องเพลง และหลังเสร็จสิ้นการร้องเพลงที่แสดงให้เห็นถึงความกระฉับกระเฉงมากและการแสดงท่าทางได้ถูกต้องมาก ความไวในการปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง ลักษณะอาการกับกิริยาของนักเรียนขณะเตรียมตัวร้องเพลง กำลังร้องเพลง และหลังเสร็จสิ้นการร้องเพลงที่แสดงให้เห็นถึงความกระฉับกระเฉงมากที่สุด และการแสดงท่าทางได้ถูกต้องมากที่สุด ความไวในการปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องมากที่สุด

ความถูกต้อง หมายถึง การออกเสียงได้ถูกต้องตามเนื้อเพลง ถูกต้องตามทำนองเพลง ถูกต้องเหมาะสมของบทบาทในการร้องเพลง แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง การออกเสียงได้ถูกต้องตามเนื้อเพลง ถูกต้องตามทำนองเพลง ถูกต้องเหมาะสมของบทบาทในการร้องเพลงน้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง การออกเสียงได้ถูกต้องตามเนื้อเพลง ถูกต้องตามทำนองเพลง ถูกต้องเหมาะสมของบทบาทในการร้องเพลงน้อย

3 = มาก หมายถึง การออกเสียงได้ถูกต้องตามเนื้อเพลง ถูกต้องตามทำนองเพลง ถูกต้องเหมาะสมของบทบาทในการร้องเพลงมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง การออกเสียงได้ถูกต้องตามเนื้อเพลง ถูกต้องตามทำนองเพลง ถูกต้องเหมาะสมของบทบาทในการร้องเพลงมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการร้องเพลงเสนอไว้ในภาพ 3.3

1.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านท่าทาง เป็นการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยสังเกตพฤติกรรม 4 ด้าน คือ ความคิดริเริ่ม ความสอดคล้อง ความพร้อมเพรียงและความสวยงาม โดยให้คะแนนผลการสังเกตพฤติกรรมเป็น 4 ระดับ คือ 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = มาก 4 = มากที่สุด ผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือด้วยตนเองโดยศึกษาข้อมูล โดยมีเกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความคิดริเริ่ม หมายถึง การแสดงท่าทางที่น่าสนใจ มีความคิดริเริ่ม ชวนให้ติดตามชม แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง การแสดงท่าทางที่น่าสนใจน้อยที่สุด มีความคิดริเริ่มชวนให้ติดตามชมน้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง การแสดงท่าทางที่น่าสนใจน้อยที่สุด มีความคิดริเริ่มชวนให้ติดตามชมน้อย

3 = มาก หมายถึง การแสดงท่าทางที่น่าสนใจน้อยที่สุด มีความคิดริเริ่มชวนให้ติดตามชมมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง การแสดงท่าทางได้น่าสนใจน้อยที่สุด มีความคิดริเริ่มชวนให้ติดตามชมมากที่สุด

ความสอดคล้อง หมายถึง การแสดงท่าทางได้สอดคล้องกับเนื้อเพลง มีความหมายตามเนื้อเพลง แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง การแสดงท่าทางได้สอดคล้องกับเนื้อเพลง มีความหมายตามเนื้อเพลงน้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง การแสดงท่าทางได้สอดคล้องกับเนื้อเพลง มีความหมายตามเนื้อเพลงน้อย

3 = มาก หมายถึง การแสดงท่าทางได้สอดคล้องกับเนื้อเพลง มีความหมายตามเนื้อเพลงมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง การแสดงท่าทางได้สอดคล้องกับเนื้อเพลง มีความหมายตามเนื้อเพลงมากที่สุด

ความพร้อมเพรียง หมายถึง การแสดงท่าทางได้พร้อมเพรียงกัน มีความกระตือรือร้นตั้งใจแสดงท่าทางได้เหมือนกัน แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง การแสดงท่าทางได้พร้อมเพรียงกันน้อยที่สุด ไม่มีความกระตือรือร้น ไม่ตั้งใจแสดงท่าทางได้เหมือนกัน

2 = น้อย หมายถึง การแสดงท่าทางได้พร้อมเพรียงกันน้อย มีความกระตือรือร้น ตั้งใจแสดงท่าทางได้เหมือนกันน้อย

3 = มาก หมายถึง การแสดงท่าทางได้พร้อมเพรียงกันมาก มีความกระตือรือร้น ตั้งใจแสดงท่าทางได้เหมือนกันมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง การแสดงท่าทางได้พร้อมเพรียงกันมากที่สุด มีความกระตือรือร้นตั้งใจแสดงท่าทางได้เหมือนกันมากที่สุด

ความสวยงาม หมายถึง การแสดงท่าทางได้สวยงาม น่าสนใจ ชวนให้ติดตามดู แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง การแสดงท่าทางได้สวยงาม น่าสนใจ ชวนให้ติดตามดูน้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง การแสดงท่าทางได้สวยงาม น่าสนใจ ชวนให้ติดตามดูน้อย

3 = มาก หมายถึง การแสดงท่าทางได้สวยงาม น่าสนใจ ชวนให้ติดตามดูมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง การแสดงท่าทางได้สวยงาม น่าสนใจ ชวนให้ติดตามดูมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านท่าทางเสนอไว้ในภาพที่ 3.4

แบบสังเกตด้านการแสดงออก				
ระดับคะแนน	1 = น้อยที่สุด	2 = น้อย	3 = มาก	4 = มากที่สุด
รายชื่อนักเรียน	1.ด้านการร้องเพลง			
	1.การออกเสียง	2. จังหวะในการร้อง	3. ความคล่องแคล่ว	4. ความถูกต้อง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

ภาพที่ 3.3 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการแสดงออก

รายชื่อนักเรียน	2.ด้านท่าทาง			
	1.ความคิดริเริ่ม	2. ความสอดคล้อง	3. ความพร้อมเพรียง	4. ความสวยงาม
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

ภาพที่ 3.4 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านท่าทาง

1.2.3 แบบสังเกตความคิดสร้างสรรค์ เป็นการสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยสังเกตความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน คือ ความแปลกใหม่ จินตนาการ ความสามารถในการดัดแปลง และประโยชน์ของท่าที่แสดง โดยให้คะแนนผลการสังเกตพฤติกรรมเป็น 4 ระดับ คือ 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = มาก 4 = มากที่สุด ผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือด้วยตนเองโดยศึกษาข้อมูลโดยมีเกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความแปลกใหม่ หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่เหมือนใคร เป็นการดำริคิดขึ้นมาใหม่ แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่เหมือนใคร เป็นการดำริคิดขึ้นมาใหม่น้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่เหมือนใคร เป็นการดำริคิดขึ้นมาใหม่น้อย

3 = มาก หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่เหมือนใคร เป็นการดำริคิดขึ้นมาใหม่มาก

4 = มากที่สุด หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่เหมือนใคร เป็นการดำริคิดขึ้นมาใหม่มากที่สุด

จินตนาการ หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ที่มีจินตนาการในการคิด ชวนให้ติดตาม น่าสนใจ แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ที่มีจินตนาการในการคิด ชวนให้ติดตาม น่าสนใจน้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ที่มีจินตนาการในการคิด ชวนให้ติดตาม น่าสนใจน้อย

3 = มาก หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ที่มีจินตนาการในการคิด ชวนให้ติดตาม น่าสนใจมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ที่มีจินตนาการในการคิด ชวนให้ติดตาม น่าสนใจมากที่สุด

ความสามารถในการดัดแปลง หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในการดัดแปลงปรับเปลี่ยนให้น่าสนใจ แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในการดัดแปลงปรับเปลี่ยนให้น่าสนใจน้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในการดัดแปลงปรับเปลี่ยนให้น่าสนใจน้อย

3 = มาก หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในการดัดแปลงปรับเปลี่ยนให้น่าสนใจมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในการดัดแปลง ปรับเปลี่ยนให้น่าสนใจมากที่สุด

ประโยชน์ของท่าที่แสดง หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ประโยชน์ของท่าที่แสดง แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ประโยชน์ของท่าที่แสดงน้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ประโยชน์ของท่าที่แสดงน้อย

3 = มาก หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ประโยชน์ของท่าที่แสดงมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ประโยชน์ของท่าที่แสดงมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านความคิดสร้างสรรค์ เสนอไว้ในภาพ 3.5

แบบสังเกตด้านความคิดสร้างสรรค์				
ระดับคะแนน	1 = น้อยที่สุด	2 = น้อย	3 = มาก	4 = มากที่สุด
รายชื่อนักเรียน	3.ความคิดสร้างสรรค์			
	1.ความแปลกใหม่	2.จินตนาการ	3. ความสามารถในการตัดเพลง	4. ประโยชน์ของท่าที่แสดง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

ภาพที่ 3.5 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความคิดสร้างสรรค์

1.2.4 แบบสังเกตการทำงานกลุ่ม เป็นการสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยสังเกตพฤติกรรมในการทำงานกลุ่ม 4 ด้าน คือ ความร่วมมือ การแบ่งงาน ความประณีตของผลงาน และ ความสำเร็จ โดยให้คะแนนผลการสังเกตพฤติกรรมเป็น 4 ระดับ คือ 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = มาก 4 = มากที่สุด ผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือด้วยตนเองโดยศึกษาข้อมูล โดยมีเกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความร่วมมือ หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สมาชิกกระตือรือร้นในการทำงาน ช่วยกันทำงาน แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สมาชิกกระตือรือร้นในการทำงาน ช่วยกันทำงานน้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สมาชิกกระตือรือร้นในการทำงาน ช่วยกันทำงานน้อย

3 = มาก หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สมาชิกกระตือรือร้นในการทำงาน ช่วยกันทำงานมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สมาชิกกระตือรือร้นในการทำงาน ช่วยกันทำงานมากที่สุด

การแบ่งงาน หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีการมอบหมายงานให้สมาชิกในกลุ่ม ได้ทำงานอย่างทั่วถึง ไม่มีใครทำงานมากหรือน้อยกว่ากัน แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีการมอบหมายงานให้สมาชิกในกลุ่มได้ทำงานอย่างไม่ทั่วถึง บางคนทำงานมากหรือบางคนทำงานน้อยกว่ากัน

2 = น้อย หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีการมอบหมายงานให้สมาชิกในกลุ่มได้ทำงานอย่างทั่วถึงน้อย บางคนทำงานมากหรือบางคนทำงานน้อยกว่ากัน

3 = มาก หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีการมอบหมายงานให้สมาชิกในกลุ่มได้ทำงานอย่างทั่วถึงมาก บางคนทำงานมากหรือบางคนทำงานน้อยกว่ากันเพียงเล็กน้อย

4 = มากที่สุด หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีการมอบหมายงานให้สมาชิกในกลุ่มได้ทำงานอย่างทั่วถึงมากที่สุด ไม่มีใครทำงานมากหรือน้อยกว่ากัน

ความประณีตของผลงาน หมายถึง ความละเอียด รอบคอบในการทำงาน ทำให้ผลงานมีความสวยงาม แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง ความละเอียด รอบคอบในการทำงาน ทำให้ผลงานมีความสวยงามน้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง หมายถึง ความละเอียด รอบคอบในการทำงาน ทำให้ผลงานมีความสวยงามน้อย

3 = มาก หมายถึง ความละเอียด รอบคอบในการทำงาน ทำให้ผลงานมีความสวยงามมาก

4 = มากที่สุด หมายถึง ความละเอียด รอบคอบในการทำงาน ทำให้ผลงานมีความสวยงามมากที่สุด

ความสำเร็จ หมายถึง การทำงานกลุ่มที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1 = น้อยที่สุด หมายถึง การทำงานกลุ่มที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ น้อยที่สุด

2 = น้อย หมายถึง การทำงานกลุ่มที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ น้อย

3 = มาก หมายถึง การทำงานกลุ่มที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มาก

4 = มากที่สุด หมายถึง การทำงานกลุ่มที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มากที่สุด

ตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการทำงานกลุ่มเสนอไว้ในภาพที่ 3.6

รายชื่อนักเรียน	4. กระบวนการทำงานกลุ่ม			
	1.ความร่วมมือ	2. การแบ่งงาน	3. ความประณีตของผลงาน	4. ความสำเร็จ
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

ภาพที่ 3.6 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม

1.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบทดสอบ 2 ชุด ได้แก่ แบบทดสอบด้านไวยากรณ์ และแบบทดสอบด้านคำศัพท์ ดังรายละเอียดของแบบทดสอบแต่ละฉบับดังนี้

1.3.1 แบบทดสอบด้านไวยากรณ์ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างและปรับปรุงด้วยตนเองดังต่อไปนี้

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ Singlish

Choose the correct words . (10 marks)

1. (Clap , Flap) your arms.
2. (Wiggle , Reach) your fingers.
3. We (wait , sing) for Christmas.
4. The reindeer are (flying , strolling) .
5. Let's (playing , build) snowballs.
6. Your left hand (say , says) "Good night !" to you.
7. She is sewing (with , in) her hands.
8. (Can , Are) you play ?
9. (Why , Where) is Pointer ?
10. Here I (am , are) .

ผศ. ทิพนดี อ่องแสงคุณ

ภาพที่ 3.7 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์

1.3.2 แบบทดสอบ ด้านคำศัพท์ เป็นแบบทดสอบชนิดเติมตัวอักษรในช่องว่างของคำศัพท์ที่กำหนด จำนวน 10 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างและปรับปรุงด้วยตนเองดังต่อไปนี้

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ Singlish

Look at the pictures and fill in the blanks with the correct letters.

(10 marks)

1. v _ _ l _ n	2. _ p _ o _
3. c _ m _ l	4. b _ _ _ a _ _
5. _ a _ _ a r _ _	6. s _ _ _ m _ _
7. b _ _ _	8. m _ _ d _ w
9. _ u t t _ r _ l _	10. _ i _ _ _ a _

ผศ. ทิพนดี อ่องแสงคุณ

ภาพที่ 3.8 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์

คุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ก่อนนำเครื่องมือวิจัยไปใช้ ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยดำเนินการสองขั้นตอนคือ

1) การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา เป็นการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้าน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษรวม 3 คน โดยมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ ก. มีวุฒิการศึกษาอย่างต่ำระดับปริญญาโท ข. มีประสบการณ์การสอนอย่างน้อย 5 ปี และ ค. เคยทำงานวิจัยด้านการเรียนการสอนดังรายชื่อและคุณสมบัติในภาคผนวก

2) การตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัดและแบบสังเกตโดยใช้การประมาณค่าความเที่ยงตามสูตรของ Cronbach ผลการประมาณค่าพบว่า แบบวัดทั้ง 2 ฉบับและแบบสังเกตพฤติกรรมทั้ง 4 ชุด มีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คือ มีค่าความเที่ยงสูงกว่าเกณฑ์ (0.8) ยกเว้นแบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกด้านท่าทางมีค่าความเที่ยงในระดับพอใช้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3.1 คุณภาพด้านความเที่ยงและจำนวนข้อของแบบวัดและแบบสังเกต

แบบวัด/แบบสังเกต	จำนวนข้อ/ด้าน	ค่าความเที่ยง	หมายเหตุ
1. แบบวัด			
1.1 แบบวัดเจตคติต่อการร้องเพลง	10 ข้อ	0.857	
1.2 แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน	10 ข้อ	0.862	
2. แบบสังเกตการแสดงออก			
2.1 ด้านการร้องเพลง	4 ด้าน	0.946	
2.2 ด้านท่าทาง	4 ด้าน	0.562	
2.3 ด้านความคิดสร้างสรรค์	4 ด้าน	0.911	
2.4 ด้านการทำงานกลุ่ม	4 ด้าน	0.864	

ส่วนที่ 2 คือ แผนการสอน มี 2 แบบ คือ แผนการสอนแบบปกติ และ แผนการสอนด้วยการนำตนเอง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนทั้ง 2 แผนเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์แรกเป็นการปฐมนิเทศ สัปดาห์ที่ 2 -8 เป็นการเรียนการสอนเพลงภาษาอังกฤษรวม 7 เพลง ดังตัวอย่างแผนการสอนสำหรับสัปดาห์ที่ 2 - 8 รวม 7 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยสาระ 3 ตารางคือ สองตารางแรกเป็นแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนแบบนำตนเอง ส่วนตารางที่ 3 เป็นการเปรียบเทียบกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งสองแผน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.2-3.22 ดังต่อไปนี้

ตาราง 3.2 ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง Fly, fly, butterfly ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการสอน	ประเมินผล
เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถ	<u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมทายชื่อสัตว์จากรูปภาพ เมื่อนักเรียนทายชื่อสัตว์ได้ว่า butterfly ครูให้นักเรียนเล่นเกม Hang-man เพื่อทายตัวสะกด -----	ภาพ	- การทายชื่อสัตว์ - การทายตัวสะกด
1. อ่านและสะกดคำศัพท์ fly,butterfly,garden, meadow ได้ถูกต้อง	<u>ขั้นสอน</u> 2. ครูให้นักเรียนดูภาพผีเสื้อบินอยู่ในทุ่งหญ้า แล้วพูดประโยค A butterfly is flying in the meadow.	ภาพ	- การพูดประโยค
2. บอกความหมายของคำศัพท์และประโยคได้	3. ครูให้นักเรียนดูภาพผีเสื้อบินอยู่ในสวน แล้วพูดประโยค A butterfly is flying in the garden.	ภาพ	-การพูดประโยค
3. พูดประโยคได้ถูกต้องตรงกับภาพ	4. ครูเลื่อนภาพผีเสื้อให้บินสูงบินต่ำ แล้วพูดประโยคตามครู In the meadow a butterfly is flying high. In the meadow a butterfly is flying low.	ภาพ	-การพูดประโยค
4. แสดงท่าทางประกอบบทเพลงได้	5. ครูคิดแผนภูมิเพลง Fly,fly,butterfly ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงแล้วฝึกร้องจากเทปเพลง	แผนภูมิ เพลง เทป	-การร้องเพลง
	6. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นสองกลุ่มโดยนับ 1-2 แล้วเลือกผู้นำกลุ่ม ประชุมคิดท่าทางประกอบเพลง โดยฝึกร้องและทำท่าประกอบ		-การประชุมกลุ่ม -การแสดงท่าทาง
	<u>ขั้นสรุป</u> 7. นักเรียนนำเสนอท่าทางประกอบการร้องเพลง		
	8. นักเรียนทำแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ผลการสอบ

ตาราง 3.3 ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Fly, fly, butterfly
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการสอน	ประเมินผล
<p>เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านและสะกดคำศัพท์ fly, butterfly, meadow, garden ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของคำศัพท์และประโยคได้ 3. พุดประโยคได้ถูกต้องตรงกับภาพ 4. แสดงท่าทางประกอบบทเพลงได้ 	<p><u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมทายชื่อสัตว์จากรูปภาพ เมื่อนักเรียนทายชื่อสัตว์ได้ว่า butterfly ครูให้นักเรียนเล่นเกม Hang-man เพื่อทายตัวสะกด - - - -</p> <p><u>ขั้นสอน</u> 2. ครูให้นักเรียนดูภาพผีเสื้อบินอยู่ในทุ่งหญ้า แล้วพุดประโยค A butterfly is flying in the meadow.</p> <p>3. ครูให้นักเรียนดูภาพผีเสื้อบินอยู่ในสวน แล้วพุดประโยค A butterfly is flying in the garden.</p> <p>4. ครูเลื่อนภาพผีเสื้อให้บินสูงบินต่ำ แล้วพุดประโยคตามครู In the meadow a butterfly is flying high. In the meadow a butterfly is flying low.</p> <p>5. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นสองกลุ่ม โดยการนับ 1-2 แล้วเลือกผู้นำกลุ่ม</p> <p>6. ครูแจกเนื้อเพลง Fly, fly, butterfly พร้อมเทปเพลงให้นักเรียนฝึกการร้องและแสดงท่าประกอบเนื้อเพลง</p> <p>7. นักเรียนระดมสมองหาความหมายของประโยคโดยศึกษาคำศัพท์จาก dictionary</p> <p>8. นักเรียนอภิปรายความหมายของประโยคแล้วเปิดเทปฟังเนื้อเพลง</p> <p>9. นักเรียนฝึกร้องจนคล่องดีและแสดงท่าทางประกอบเพลงแล้วจึงกลับมานำเสนองานให้ครูดู</p>	<p>ภาพ</p> <p>เนื้อเพลงเทป</p>	<p>การทายชื่อสัตว์</p> <p>การทายตัวสะกด</p> <p>การพุดประโยค</p> <p>การพุดประโยค</p> <p>การพุดประโยค</p> <p>การร้องเพลง</p> <p>การแสดงท่าประกอบเพลง</p>

ตาราง 3.3 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	<u>ขั้นสรุป</u> 10. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและ การแสดงท่าทางประกอบเพลง 11. นักเรียนทำแบบทดสอบ	แบบ ทดสอบ	ผลการสอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.4 เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Fly, fly, butterfly ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
<p><u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมทายชื่อสัตว์จากรูปภาพ เมื่อนักเรียนทายชื่อสัตว์ได้ว่า butterfly ครูให้นักเรียนเล่นเกม Hang-man เพื่อทายตัวสะกด -----</p> <p><u>ขั้นสอน</u> 2. ครูให้นักเรียนดูภาพผีเสื้อบินอยู่ในทุ่งหญ้า แล้วพูดประโยค A butterfly is flying in the meadow.</p> <p>3. ครูให้นักเรียนดูภาพผีเสื้อบินอยู่ในสวน แล้วพูดประโยค A butterfly is flying in the garden.</p> <p>4. ครูเลื่อนภาพผีเสื้อให้บินสูง บินต่ำ แล้วพูดประโยคตามครู In the meadow a butterfly is flying high. In the meadow a butterfly is flying low.</p> <p>5. ครูติดแผ่นภูมิเพลง Fly, fly, butterfly ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงแล้วฝึกร้องจากเพลง</p> <p>7. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นสองกลุ่ม โดยนับ 1-2 แล้วเลือกผู้นำกลุ่ม ประชุมคิดทำทางประกอบเพลง โดยฝึกร้องและทำท่าประกอบ</p> <p><u>ขั้นสรุป</u> 8. นักเรียนนำเสนอทำทางประกอบการร้องเพลง</p> <p>9. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p><u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมทายชื่อสัตว์จากรูปภาพ เมื่อนักเรียนทายชื่อสัตว์ได้ว่า butterfly ครูให้นักเรียนเล่นเกม Hang-man เพื่อทายตัวสะกด -----</p> <p><u>ขั้นสอน</u> 2. ครูให้นักเรียนดูภาพผีเสื้อบินอยู่ในทุ่งหญ้า แล้วพูดประโยค A butterfly is flying in the meadow.</p> <p>3. ครูให้นักเรียนดูภาพผีเสื้อบินอยู่ในสวน แล้วพูดประโยค A butterfly is flying in the garden.</p> <p>4. ครูเลื่อนภาพผีเสื้อให้บินสูง บินต่ำ แล้วพูดประโยคตามครู In the meadow a butterfly is flying high. In the meadow a butterfly is flying low.</p> <p>5. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นสองกลุ่มโดยการนับ 1-2 แล้วเลือกผู้นำกลุ่ม</p> <p>6. ครูแจกเนื้อเพลง Fly, fly, butterfly พร้อมเทปเพลงให้นักเรียนฝึกการร้องและแสดงท่าประกอบเนื้อเพลง</p> <p>7. นักเรียนระดมสมองหาความหมายของประโยคโดยศึกษาคำศัพท์จาก dictionary</p> <p>8. นักเรียนอภิปรายความหมายของประโยคแล้วเปิดเทปฟังเนื้อเพลง</p> <p>9. นักเรียนฝึกร้องจนคล่องดีและแสดงท่าทางประกอบเพลงแล้วจึงกลับมานำเสนองานให้ครูดู</p> <p><u>ขั้นสรุป</u> 10. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและการแสดงท่าทางประกอบเพลง</p> <p>11. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>

ตาราง 3.5 ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง Reach for the sky
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
<p>เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถ</p> <p>1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง</p> <p>2. พุดประโยคคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้ 80 %</p> <p>3. ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูให้นักเรียนปรบมือโดยครูพูดคำสั่ง</p> <p>Clap your hands 1 time.</p> <p>Clap your hands 2 times.</p> <p>Clap your hands 3 times.</p> <p>แล้วครูให้นักเรียนผลัดกันออกคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตาม</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูเรียกนักเรียนออกมาทำตามตามใบคำสั่ง “แตะนิ้วเท้า” แล้วให้นักเรียนฟังประโยคภาษาอังกฤษ Touch your toes. พร้อมทั้งพูดตามครู แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>3. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามตามใบคำสั่ง “หมุนตัว” แล้วพูดประโยค Turn around. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตามครู แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>4. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามตามใบคำสั่ง “แตะจมูก” แล้วครูพูดประโยค Put your Finger on your nose. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p>	<p>แถบประโยค</p> <p>แถบประโยค</p> <p>แถบประโยค</p> <p>แถบประโยค</p> <p>แถบประโยค</p>	<p>การปฏิบัติตามคำสั่ง</p> <p>การทำท่า การพูด</p> <p>การทำท่า การพูด</p> <p>การทำท่า การพูด</p>

ตาราง 3.5 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	<p>5. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “กระพือแขน” แล้วครูพูดประโยค Flap your arm. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>6. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “กระโดดสูง” แล้วครูพูดประโยค Jump up high. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตามแล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>7. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “กระดิกนิ้วและชี้ขึ้นฟ้า” แล้วครูพูดประโยค Wiggle your fingers and reach for the sky. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>8. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “ทุกคนมาที่นี่” แล้วครูพูดประโยค Come on everybody. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>9. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “จับมือกัน” แล้วครูพูดประโยค Put your hands together. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p>	<p>แถบ ประโยค</p> <p>แถบ ประโยค</p> <p>แถบ ประโยค</p> <p>แถบ ประโยค</p> <p>แถบ ประโยค</p> <p>แถบ ประโยค</p>	<p>การทำท่า การพูด</p> <p>การทำท่า การพูด</p> <p>การพูด การทำท่า</p> <p>การพูด การทำท่า</p> <p>การพูด การทำท่า</p> <p>การพูด การทำท่า</p>

ตาราง 3.5 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	<p>10. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “ปรบมือตามจังหวะเพลง” แล้วครูพูดประโยค Clap to the music. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูตีตบประโยค</p> <p>11. ครูใช้ไม้ชี้ที่ตบประโยคแล้วให้นักเรียนทำตามพร้อมกันโดยดูความพร้อมเพรียงและความถูกต้องของแต่ละกลุ่ม</p> <p>12. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่มแล้วเรียกผู้แทนกลุ่มออกมาครั้งละ 1 คน เพื่อแข่งขันการทำตามคำสั่งใครทำได้ถูกต้อง จึงจะได้คะแนนกลุ่ม</p> <p>13. ครูตีตบแผนภูมิเพลง Reach for the sky ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนฟัง แล้วให้ฟังเพลงจากเทป</p> <p>14. นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม และประชุมกลุ่มระดมสมองคิดทำทางประกอบเพลง ใช้เวลา 10 นาที</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>15. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและทำตามประกอบเพลง</p> <p>16. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>แถบ ประโยค</p> <p>แผนภูมิ เทป</p> <p>แบบทดสอบ</p>	<p>การพูด การแสดงท่าทาง</p> <p>การแสดงท่าทาง</p> <p>การแสดงท่าทาง</p> <p>การทำงานกลุ่ม การร้องเพลง</p> <p>ผลการสอบ</p>

ตาราง 3.6 ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Reach for the sky
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการสอน	ประเมินผล
เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ 1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้ ถูกต้อง 2. พูดประโยคคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูให้นักเรียนปรบมือโดยครูพูดคำสั่ง Clap your hands 1 time. Clap your hands 2 times. Clap your hands 3 times. แล้วครูให้นักเรียนผลัดกันออกคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตาม</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูเรียกนักเรียนออกมาทำตามตามใบคำสั่ง “แตะนิ้วเท้า” แล้วให้นักเรียนฟังประโยคภาษาอังกฤษ Touch your toes. พร้อมทั้งพูดตามครู แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>3. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามตามใบคำสั่ง “หมุนตัว” แล้วพูดประโยค Turn around. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตามครู แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>4. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามตามใบคำสั่ง “แตะจมูก” แล้วครูพูดประโยค Put your Finger on your nose. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p>	<p>แถบ ประโยค</p> <p>แถบ ประโยค</p> <p>แถบ ประโยค</p> <p>แถบ ประโยค</p>	<p>การปฏิบัติตามคำสั่ง</p> <p>การทำท่า การพูด</p> <p>การทำท่า การพูด</p> <p>การทำท่า การพูด</p>

ตาราง 3.6 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	5. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตาม ใบคำสั่ง “กระพือแขน” แล้วครูพูด ประโยค Flap your arm. พร้อมทั้งให้ นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยค บนกระดาน	แถบ ประโยค	การทำท่า การพูด
	6. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตาม ใบคำสั่ง “กระโดดสูง” แล้วครูพูด ประโยค Jump up high. พร้อมทั้งให้ นักเรียนพูดตามแล้วครูติดแถบประโยค บนกระดาน	แถบ ประโยค	การทำท่า การพูด
	7. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตาม ใบคำสั่ง “กระดิกนิ้วและชี้ขึ้นฟ้า” แล้ว ครูพูดประโยค Wiggle your fingers and reach for the sky. พร้อมทั้งให้ นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยค บนกระดาน	แถบ ประโยค	การพูด การทำท่า
	8. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตาม ใบคำสั่ง “ทุกคนมาที่นี่” แล้วครูพูด ประโยค Come on everybody. พร้อม ทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบ ประโยคบนกระดาน	แถบ ประโยค	การพูด การทำท่า
	9. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตาม ใบคำสั่ง “จับมือกัน” แล้วครูพูดประโยค Put your hands together. พร้อมทั้ง ให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบ ประโยคบนกระดาน	แถบ ประโยค	การพูด การทำท่า

ตาราง 3.6 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	<p>10. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามไปทำตามใบคำสั่ง “ปรบมือตามจังหวะเพลง” แล้วครูพูดประโยค Clap to the music. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูตีตบประโศค</p> <p>11. ครูใช้ไม้ชี้ที่ตบประโศคแล้วให้นักเรียนทำตามพร้อมกันโดยดูความพร้อมเพรียงและความถูกต้องของแต่ละกลุ่ม</p> <p>12. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่มแล้วเรียกผู้แทนกลุ่มออกมาครั้งละ 1 คน เพื่อแข่งขันการทำตามคำสั่งใครทำได้ถูกต้อง จึงจะได้คะแนนกลุ่ม</p> <p>13. ครูให้ใบงานให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มศึกษาเนื้อเพลง Reach for the sky นักเรียนประชุมกลุ่ม</p> <p>14. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิกฝึกร้องเพลงและแสดงท่าทางประกอบเพลง</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>15. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและทำตามประกอบเพลง</p> <p>16. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>แถบ ประโศค</p> <p>ใบงาน</p> <p>เทปเพลง</p> <p>แบบทดสอบ</p>	<p>การพูด การทำท่า การทำท่า</p> <p>การร้องเพลง การแสดงท่าทาง ประกอบเพลง</p> <p>การทำงานกลุ่ม การร้องเพลง</p> <p>ผลการสอบ</p>

ตาราง 3.7 เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Reach for the sky ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูให้นักเรียนปรบมือโดยครูพูดคำสั่ง</p> <p>Clap your hands 1 time.</p> <p>Clap your hands 2 times.</p> <p>Clap your hands 3 times.</p> <p>แล้วครูให้นักเรียนผลัดกันออกคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตาม</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูให้นักเรียนปรบมือโดยครูพูดคำสั่ง</p> <p>Clap your hands 1 time.</p> <p>Clap your hands 2 times.</p> <p>Clap your hands 3 times.</p> <p>แล้วครูให้นักเรียนผลัดกันออกคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตาม</p>
<p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูเรียกนักเรียนออกมาทำตามใบคำสั่ง “แตะนิ้วเท้า” แล้วให้นักเรียนฟังประโยคภาษาอังกฤษ Touch your toes. พร้อมทั้งพูดตามครู แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>3. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “หมุนตัว” แล้วพูดประโยค Turn around. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตามครู แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>4. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “แตะจมูก” แล้วครูพูดประโยค Put your Finger on your nose. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดประโยคบนกระดาน</p> <p>5. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “กระพือแขน” แล้วครูพูดประโยค Flap your arm. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>6. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “กระโดดสูง” แล้วครูพูดประโยค Jump up high. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตามแล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p>	<p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูเรียกนักเรียนออกมาทำตามใบคำสั่ง “แตะนิ้วเท้า” แล้วให้นักเรียนฟังประโยคภาษาอังกฤษ Touch your toes. พร้อมทั้งพูดตามครู แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>3. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “หมุนตัว” แล้วพูดประโยค Turn around. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตามครู แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>4. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “แตะจมูก” แล้วครูพูดประโยค Put your Finger on your nose. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดประโยคบนกระดาน</p> <p>5. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “กระพือแขน” แล้วครูพูดประโยค Flap your arm. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>6. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “กระโดดสูง” แล้วครูพูดประโยค Jump up high. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตามแล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p>

ตาราง 3.7 (ต่อ)

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
<p>7. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “กระดิกนิ้วและชี้ขึ้นฟ้า” แล้วครูพูดประโยค Wiggle your fingers and reach for the sky. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>8. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “ทุกคนมาที่นี่” แล้วครูพูดประโยค Come on everybody. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>9. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “จับมือกัน” แล้วครูพูดประโยค Put your hands together. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>10. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “ปรบมือตามจังหวะเพลง” แล้วครูพูดประโยค Clap to the music. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยค</p> <p>11. ครูใช้ไม้ชี้ที่แถบประโยคแล้วให้นักเรียนทำท่าพร้อมกันโดยดูความพร้อมเพรียงและความถูกต้องของแต่ละกลุ่ม</p> <p>12. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วเรียกผู้แทนกลุ่มออกมาครั้งละ 1 คน เพื่อแข่งขันการทำตามคำสั่ง ใครทำได้ถูกต้อง จึงจะได้คะแนนกลุ่ม</p> <p>13. ครูติดแผนภูมิเพลง Reach for the sky ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนฟัง แล้วให้ฟังเพลงจากเทป</p> <p>14. นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม และประชุมกลุ่มระดมสมองคิดทำทางประกอบเพลง ใช้เวลา 10 นาที</p>	<p>7. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “กระดิกนิ้วและชี้ขึ้นฟ้า” แล้วครูพูดประโยค Wiggle your fingers and reach for the sky. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>8. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “ทุกคนมาที่นี่” แล้วครูพูดประโยค Come on everybody. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>9. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “จับมือกัน” แล้วครูพูดประโยค Put your hands together. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยคบนกระดาน</p> <p>10. ครูเรียกนักเรียนคนต่อไปทำตามใบคำสั่ง “ปรบมือตามจังหวะเพลง” แล้วครูพูดประโยค Clap to the music. พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูติดแถบประโยค</p> <p>11. ครูใช้ไม้ชี้ที่แถบประโยคแล้วให้นักเรียนทำท่าพร้อมกันโดยดูความพร้อมเพรียงและความถูกต้องของแต่ละกลุ่ม</p> <p>12. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วเรียกผู้แทนกลุ่มออกมาครั้งละ 1 คน เพื่อแข่งขันการทำตามคำสั่ง ใครทำได้ถูกต้อง จึงจะได้คะแนนกลุ่ม</p> <p>13. ครูให้ใบงานแก่นักเรียนทั้งสองกลุ่ม แล้วให้ผู้นำกลุ่มประชุมกลุ่ม ให้สมาชิกศึกษาเนื้อเพลง</p> <p>14. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิกฝึกการร้องเพลงและแสดงทำทางประกอบเพลง</p>

ตาราง 3.7 (ต่อ)

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
ขั้นสรุป 15. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง 16. นักเรียนทำแบบทดสอบ	ขั้นสรุป 15. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและการแสดงท่าทางประกอบเพลง 16. นักเรียนทำแบบทดสอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.8 ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง In the winter ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการสอน	ประเมินผล
<p>เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ</p> <p>1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้</p> <p>ถูกต้อง</p> <p>2. พูดประโยคในรูป Present Continuous</p> <p>3. ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูวาดภาพ a snowman แล้วถามคำถาม</p> <p>What is it? It's white and cold.</p> <p>We see it during Christmas.</p> <p>นักเรียนตอบว่า a snowman</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนดูภาพ และดูประโยคตามครู</p> <p>We build a snowman.</p> <p>We build snowmen.</p> <p>We play snowballs.</p> <p>The penguins are skating.</p> <p>The white seals are diving.</p> <p>The white bears are sleeping.</p> <p>The raindeer are strolling.</p> <p>3. ครูเรียกนักเรียนผู้แทนกลุ่มเพื่อแข่งขันตอบคำถาม</p> <p>โดยครูชี้ที่ภาพ และถาม</p> <p>What do we do?</p> <p>We play snowballs.</p> <p>What are they doing?</p> <p>They are skating.</p>	<p>การตอบคำถาม</p> <p>รูปภาพ</p> <p>ภาพ</p>	<p>การพูดประโยค</p> <p>การตอบคำถาม</p>

ตาราง 3.8 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	<p>4. ครูให้นักเรียนเล่นเกมตะแฉะภาพ โดยครูพูดประโยค</p> <p>The white seals are diving.</p> <p>ใครตะแฉะภาพได้ก่อนเป็นผู้ชนะ</p> <p>5. ครูตีตื้นแผนภูมิเพลง In the winter</p> <p>ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนฟัง แล้วให้ฟังเพลงจากเทป</p> <p>6. นักเรียนฝึกร้องเพลงเป็นกลุ่ม และประชุมกลุ่ม คิดทำทาง ประกอบเพลง ใช้เวลา 10 นาที</p> <p>ใครตะแฉะภาพได้ก่อนเป็นผู้ชนะ</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>7. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลง และทำท่าประกอบเพลง</p> <p>8. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>ภาพ</p> <p>แผนภูมิ</p> <p>เพลง</p> <p>เทป</p> <p>การร้อง</p> <p>เพลง</p> <p>แบบทดสอบ</p>	<p>การทำท่า</p> <p>การทำงานกลุ่ม</p> <p>การร้องเพลง</p> <p>ผลการสอบ</p>

ตาราง 3.9 ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง In the winter
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการสอน	ประเมินผล
<p>เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ</p> <p>1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้</p> <p>ถูกต้อง</p> <p>2. พุดประโยคคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้</p> <p>3. ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูวาดภาพ a snowman แล้วถามคำถาม</p> <p>What is it? It's white and cold.</p> <p>We see it during Christmas.</p> <p>นักเรียนตอบว่า a snowman</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนดูภาพ และดูประโยคตามครู</p> <p>We build a snowman.</p> <p>We build snowmen.</p> <p>We play snowballs.</p> <p>The penguins are skating.</p> <p>The white seals are diving.</p> <p>The white bears are sleeping.</p> <p>The raindeer are strolling.</p> <p>3. ครูเรียกนักเรียนผู้แทนกลุ่มเพื่อแข่งขันตอบคำถาม</p> <p>โดยครูชี้ที่ภาพ และถาม</p> <p>What do we do?</p> <p>We play snowballs.</p> <p>What are they doing?</p> <p>They are skating.</p>	<p>การตอบคำถาม</p> <p>รูปภาพ</p> <p>ภาพ</p>	<p>การพุดประโยค</p> <p>การตอบคำถาม</p>

ตาราง 3.9 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	<p>4. ครูให้นักเรียนเล่นเกมตะแภาพ โดยครูพูดประโยค</p> <p>The white seals are diving.</p> <p>ใครตะแภาพได้ก่อนเป็นผู้ชนะ</p> <p>5. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วให้ผู้นำกลุ่มประชุมกลุ่ม ให้สมาชิกศึกษาเนื้อเพลง In The Winter จากใบงาน</p> <p>6. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิก ฝึกการร้องเพลงและแสดงท่าทาง ประกอบเนื้อเพลง</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>7. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลง และทำท่าประกอบเพลง</p> <p>8. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>ภาพ</p> <p>ใบงาน</p> <p>การร้อง เพลง</p> <p>แบบทดสอบ</p>	<p>การทำงานกลุ่ม</p> <p>การร้องเพลง</p> <p>การแสดงท่าทาง</p> <p>ประกอบเพลง</p> <p>ผลการสอบ</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.10 เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง In the winter ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูวาดภาพ a snowman แล้วถามคำถาม What is it? It's white and cold. We see it during Christmas. นักเรียนตอบว่า a snowman</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนดูภาพ และดูประโยคตามครู We build a snowman. We build snowmen. We play snowballs. The penguins are skating. The white seals are diving. The white bears are sleeping. The raindeer are strolling.</p> <p>3. ครูเรียกนักเรียนผู้แทนกลุ่มเพื่อแข่งขันตอบคำถาม โดยครูชี้ที่ภาพ และถาม What do we do? We play snowballs. What are they doing? They are skating.</p> <p>4. ครูให้นักเรียนเล่นเกมแตะภาพ โดยครูพูดประโยค The white seals are diving. ใครแตะภาพได้ก่อนเป็นผู้ชนะ</p> <p>5. ครูคิดแผนภูมิเพลง In the winter ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนฟัง แล้วให้ฟังเพลงจากเทป</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูวาดภาพ a snowman แล้วถามคำถาม What is it? It's white and cold. We see it during Christmas. นักเรียนตอบว่า a snowman</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนดูภาพ และดูประโยคตามครู We build a snowman. We build snowmen. We play snowballs. The penguins are skating. The white seals are diving. The white bears are sleeping. The raindeer are strolling.</p> <p>3. ครูเรียกนักเรียนผู้แทนกลุ่มเพื่อแข่งขันตอบคำถาม โดยครูชี้ที่ภาพ และถาม What do we do? We play snowballs. What are they doing? They are skating.</p> <p>4. ครูให้นักเรียนเล่นเกมแตะภาพ โดยครูพูดประโยค The white seals are diving. ใครแตะภาพได้ก่อนเป็นผู้ชนะ</p> <p>5. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วให้ผู้นำกลุ่มประชุมกลุ่ม ให้สมาชิกศึกษาเนื้อเพลง In The Winter จากใบงาน</p> <p>6. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิกฝึกการร้องเพลง และแสดงท่าทางประกอบเนื้อเพลง</p>

ตาราง 3.10 (ต่อ)

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
<p>6. นักเรียนฝึกร้องเพลงเป็นกลุ่ม และประชุมกลุ่ม คิดทำทางประกอบเพลง ใช้เวลา 10 นาที ใครตะแคงภาพได้ก่อนเป็นผู้ชนะ</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>7. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง</p> <p>8. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>ขั้นสรุป</p> <p>7. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง</p> <p>8. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.11 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	6. ครูให้นักเรียนประชุมกลุ่ม ฝึกการร้อง และทำท่าทาง ประกอบเพลง ให้เวลา 10 นาที ขั้นสรุป 7. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและการ แสดงท่าทางประกอบเพลงที่ละกลุ่ม 8. นักเรียนทำแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	การทำงานกลุ่ม การร้องเพลง ผลการสอบ

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.12 ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Let's go to the zoo
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการสอน	ประเมินผล
<p>เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง 2. พุดประโยคในรูปการเชิญชวนได้ 3. ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง 	<p>ขั้นนำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำภาพสวนสัตว์มาให้นักเรียนชมและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่ในสวนสัตว์ <p>ขั้นสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูให้นักเรียนออกมาจับฉลากเพื่อแสดงท่าทางของสัตว์ เช่น ช้าง จิงโจ้ เสือ สิงโต กอริลล่า หมูขาว ม้าลาย อูฐ จระเข้ ควาย เสือดาว และให้เพื่อนทาย เมื่อเพื่อนทายชื่อสัตว์ถูกต้อง ครูเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนฝึกออกเสียง และสะกดคำ 3. ครูให้นักเรียนทำตามตามแถบประโยค <ul style="list-style-type: none"> Elephants trumpet. Kangaroos hop. Gorillas gibber. Polar bears growl. Crocodiles yawning Buffaloes run. 4. ครูให้นักเรียนเล่นเกมแข่งขันทำท่า โดยให้คะแนนกลุ่ม 5. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วแจกใบงานให้ผู้นำกลุ่มประชุมกลุ่ม ให้สมาชิกศึกษาเนื้อเพลง Let's Go To The Zoo 	<p>ภาพ</p> <p>แถบประโยค</p> <p>การ</p> <p>แสดงท่าทาง</p> <p>ใบงาน</p>	<p>การแสดงท่าทาง</p> <p>การทำงานกลุ่ม</p>

ตาราง 3.12 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	6. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิกฝึก การร้องเพลงและแสดงท่าทางประกอบ เพลง ขั้นสรุป 7. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและการ แสดงท่าทางประกอบเพลงที่ละกลุ่ม 8. นักเรียนทำแบบทดสอบ	เทปเพลง แบบทดสอบ	การทำงานกลุ่ม การร้องเพลง ผลการสอบ

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.13 เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Let's go to the zoo ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูนำภาพสวนสัตว์มาให้นักเรียนชมและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่ในสวนสัตว์</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนออกมาจับฉลากเพื่อแสดงท่าทางของสัตว์ เช่น ช้าง จิงโจ้ เสือ สิงโต กอริลล่า หมีขาว ม้าลาย ชูชู จระเข้ ควาย เสือดาว และให้เพื่อนทาย เมื่อเพื่อนทายชื่อสัตว์ถูกต้อง ครูเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนฝึกออกเสียง และสะกดคำ</p> <p>3. ครูให้นักเรียนทำท่าตามแถบประโยค Elephants trumpet. Kangaroos hop. Gorillas gibber. Polar bears growl. Crocodiles yawning Buffaloes run.</p> <p>4. ครูให้นักเรียนเล่นเกมแข่งขันทำท่าโดยให้คะแนนกลุ่ม</p> <p>5. ครูตีตื้นแผนภูมิเพลง Let's go to the zoo ให้นักเรียนอ่าน แล้วเปิดเทปเพลงให้นักเรียนฟัง 1 ครั้งแล้วจึงฝึกร้อง</p> <p>6. ครูให้นักเรียนประชุมกลุ่ม ฝึกการร้องและทำท่าทางประกอบเพลง ให้เวลา 10 นาที</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>7. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและการแสดงท่าทางประกอบเพลงที่ละกลุ่ม</p> <p>8. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูนำภาพสวนสัตว์มาให้นักเรียนชมและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่ในสวนสัตว์</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนออกมาจับฉลากเพื่อแสดงท่าทางของสัตว์ เช่น ช้าง จิงโจ้ เสือ สิงโต กอริลล่า หมีขาว ม้าลาย ชูชู จระเข้ ควาย เสือดาว และให้เพื่อนทาย เมื่อเพื่อนทายชื่อสัตว์ถูกต้อง ครูเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนฝึกออกเสียง และสะกดคำ</p> <p>3. ครูให้นักเรียนทำท่าตามแถบประโยค Elephants trumpet. Kangaroos hop. Gorillas gibber. Polar bears growl. Crocodiles yawning Buffaloes run.</p> <p>4. ครูให้นักเรียนเล่นเกมแข่งขันทำท่าโดยให้คะแนนกลุ่ม</p> <p>5. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วแจกใบงานให้ผู้นำกลุ่มประชุมกลุ่มให้สมาชิกศึกษาเนื้อเพลง Let's go to the zoo นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์จาก dictionary</p> <p>6. นักเรียนอภิปรายเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของประโยค</p> <p>7. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิกฝึกการร้องเพลงและแสดงท่าทางประกอบเพลง</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>8. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและการแสดงท่าทางประกอบเพลง</p> <p>9. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>

ตาราง 3.14 ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง Greetings ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการสอน	ประเมินผล
<p>เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถ</p> <p>1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง</p> <p>2. พูดประโยคในรูป Present Simple Tense ได้ถูกต้อง</p> <p>3. ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูนำภาพตัวตลกโบโซมาให้นักเรียนดู แล้วบอกนักเรียนว่า</p> <p>Show me his right eye.</p> <p>Show me his left eye.</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง</p> <p>Raise your right hand.</p> <p>Raise your left hand.</p> <p>Point to your right foot.</p> <p>Point to your left foot.</p> <p>3. ครูเล่นนิทานให้นักเรียนฟังว่า โบโซได้รับพรวิเศษจากเทวดา จึงทำให้มือเท้า ตา ของโบโซพูดได้ ให้นักเรียนตั้งใจฟังว่าเขาพูดอะไรบ้าง</p> <p>Your right hand says “Good morning,</p> <p>Good moming” to you.</p> <p>Your left hand says “Good night, Good night” to you.</p> <p>Your right foot says “How are you, How are you” to you.</p> <p>Your left foot says “I’m fine, I’m fine” to you.</p>	ภาพ	การปฏิบัติตามคำสั่ง

ตาราง 3.14 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	<p>Your right eye says “So pretty, So pretty” to you.</p> <p>Your left eye says “It’s lovely, It’s lovely” to you.</p> <p>นักเรียนฟังและพูดตามครู</p> <p>4. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วส่งตัวแทนกลุ่มมาเล่นเกมแข่งขันต่อประโยค เช่น ครูพูดว่า Your left eye says ใครต่อประโยคได้ก่อนจะได้คะแนนกลุ่ม</p> <p>5. ครูนำแผ่นภูมิเพลง Greetings มาติดบนกระดาน นักเรียนอ่านเนื้อเพลง แล้วครูเปิดเทปให้ฟัง 1 ครั้ง นักเรียนฝึกร้องตามเทป</p> <p>6. ครูให้นักเรียนประชุมกลุ่มและคิดทำทางประกอบการร้องเพลง ให้เวลา 10 นาที</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>7. นักเรียนนำเสนอทำทางประกอบการร้องเพลง</p> <p>8. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>แผ่นภูมิเพลง</p> <p>แบบทดสอบ</p>	<p>การต่อประโยค</p> <p>การทำงานกลุ่ม</p> <p>การร้องเพลงและการแสดงทำทาง</p> <p>ผลการสอบ</p>

ตาราง 3.15 ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Greetings
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
<p>เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถ</p> <p>1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง</p> <p>2. พูดประโยคในรูป Present Simple Tense ได้ถูกต้อง</p> <p>3. ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูนำภาพตัวตลกโบโซมาให้นักเรียนดู แล้วบอกนักเรียนว่า</p> <p>Show me his right eye. Show me his left eye.</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง</p> <p>Raise your right hand. Raise your left hand. Point to your right foot. Point to your left foot.</p> <p>3. ครูเล่านิทานให้นักเรียนฟังว่า โบโซได้รับพรวิเศษจากเทวดา จึงทำให้มือ เท้า ตา ของโบโซพูดได้ ให้นักเรียนตั้งใจฟังว่าเขาพูดอะไรบ้าง</p> <p>Your right hand says “Good morning, Good morning” to you. Your left hand says “Good night, Good night” to you. Your right foot says “How are you, How are you” to you. Your left foot says “I’m fine, I’m fine” to you.</p>	<p>ภาพ</p>	<p>การปฏิบัติตามคำสั่ง</p>

ตาราง 3.15 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	<p>Your right eye says “So pretty, So pretty” to you.</p> <p>Your left eye says “It’s lovely, It’s lovely” to you.</p> <p>นักเรียนฟังและพูดตามครู</p> <p>4. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วส่งตัวแทนกลุ่มมาเล่นเกมแข่งขันต่อประโยค เช่น ครูพูดว่า Your left eye says ใครต่อประโยคได้ก่อนจะได้คะแนนกลุ่ม</p> <p>5. ครูแจกใบงานเพลง Greetings ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มศึกษาเนื้อเพลง</p> <p>6. นักเรียนอภิปรายเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของประโยค</p> <p>7. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิกฝึกการร้องเพลงและแสดงท่าทางประกอบเพลง</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>8. นักเรียนนำเสนอท่าทางประกอบการร้องเพลง</p> <p>9. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>ใบงานเพลง</p> <p>แบบทดสอบ</p>	<p>การต่อประโยค</p> <p>การทำงานกลุ่ม</p> <p>การร้องเพลงและการแสดงท่าทาง</p> <p>ผลการสอบ</p>

ตาราง 3.16 เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Greetings ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูนำภาพตัวตลกโบโซมาให้นักเรียนดู แล้วบอกนักเรียนว่า</p> <p>Show me his night eye.</p> <p>Show me his left eye.</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง</p> <p>Raise your right hand.</p> <p>Raise your left hand.</p> <p>Point to your right foot.</p> <p>Point to your left foot.</p> <p>3. ครูเล่นนิทานให้นักเรียนฟังว่า โบโซได้รับพรวิเศษจากเทวดา จึงทำให้มือ เท้า ตา ของโบโซพูดได้ ให้นักเรียนตั้งใจฟังว่าเขาพูดอะไรบ้าง</p> <p>Your right hand says "Good morning, Good morning" to you.</p> <p>Your left hand says "Good night, Good night" to you.</p> <p>Your right foot says "How are you, How are you" to you.</p> <p>Your left foot says "I'm fine, I'm fine" to you.</p> <p>Your right eye says "So pretty, So pretty" to you.</p> <p>Your left eye says "It's lovely, It's lovely" to you.</p> <p>นักเรียนฟังและพูดตามครู</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูนำภาพตัวตลกโบโซมาให้นักเรียนดู แล้วบอกนักเรียนว่า</p> <p>Show me his night eye.</p> <p>Show me his left eye.</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง</p> <p>Raise your right hand.</p> <p>Raise your left hand.</p> <p>Point to your right foot.</p> <p>Point to your left foot.</p> <p>3. ครูเล่นนิทานให้นักเรียนฟังว่า โบโซได้รับพรวิเศษจากเทวดา จึงทำให้มือ เท้า ตา ของโบโซพูดได้ ให้นักเรียนตั้งใจฟังว่าเขาพูดอะไรบ้าง</p> <p>Your right hand says "Good morning, Good morning" to you.</p> <p>Your left hand says "Good night, Good night" to you.</p> <p>Your right foot says "How are you, How are you" to you.</p> <p>Your left foot says "I'm fine, I'm fine" to you.</p> <p>Your right eye says "So pretty, So pretty" to you.</p> <p>Your left eye says "It's lovely, It's lovely" to you.</p> <p>นักเรียนฟังและพูดตามครู</p>

ตาราง 3.16 (ต่อ)

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
<p>4. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วส่งตัวแทนกลุ่มมาเล่นเกมแข่งขันต่อประโยค เช่น ครูพูดว่า Your left eye says ใครต่อประโยคได้ก่อนจะได้คะแนนกลุ่ม</p> <p>5. ครูนำแผ่นภูมิเพลง Greetings มาติดบนกระดาน นักเรียนอ่านเนื้อเพลงแล้วครูเปิดเทปให้ฟัง 1 ครั้ง นักเรียนฝึกร้องตามเทป</p> <p>6. ครูให้นักเรียนประชุมกลุ่มและคิดทำทางประกอบกรรองเพลง ให้เวลา 10 นาที</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>7. นักเรียนนำเสนอทำทางประกอบกรรองเพลง</p> <p>8. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>4. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วส่งตัวแทนกลุ่มมาเล่นเกมแข่งขันต่อประโยค เช่น ครูพูดว่า Your left eye says ใครต่อประโยคได้ก่อนจะได้คะแนนกลุ่ม</p> <p>5. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วให้ผู้นำกลุ่มประชุมกลุ่ม ให้สมาชิกศึกษาเนื้อเพลง Greetings จากใบงาน นักเรียนเปิดหาความหมายของคำศัพท์จาก dictionary</p> <p>6. นักเรียนอภิปรายเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของประโยค</p> <p>7. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิกฝึกร้องเพลงและแสดงทำทางประกอบเพลง</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>8. นักเรียนนำเสนอกรรองเพลงและการแสดงทำทางประกอบเพลง</p> <p>9. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>

ตาราง 3.17 ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง A happy family ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
<p>เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง 2. พุดประโยคในรูป Present Simple Tense ได้ถูกต้อง 3. ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง 	<p>ขั้นนำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ A happy family ให้นักเรียนเล่าเกี่ยวกับครอบครัวที่มีความสุข <p>ขั้นสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูนำภาพครอบครัวที่มีความสุขมามาให้ให้นักเรียนดูและถามนักเรียนว่า Look at the picture. What are they doing ? <p>ครูเฉลยคำตอบ</p> <p>Papa is working.</p> <p>Mama is cooking.</p> <p>Grandpa is sitting.</p> <p>Grandma is sewing.</p> <p>Little Joe is sleeping.</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม ให้นักเรียนส่งผู้แทนกลุ่มมาแข่งขันชี้ภาพ โดยฟังประโยคที่ครูพูด ใครชี้ภาพได้ก่อนจะได้คะแนนกลุ่ม 4. ครูนำแผ่นภูมิเพลง A happy family มาติดบนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่าน แล้วเปิดเทปเพลงให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง นักเรียนฝึกร้องตามเทป 	<p>ภาพ</p> <p>แผ่นภูมิ</p> <p>เทปเพลง</p>	<p>การแสดงความคิดเห็น</p> <p>การตอบคำถาม</p> <p>การชี้ภาพ</p>

ตาราง 3.17 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	5. ครูให้นักเรียนประชุมกลุ่มและคิด ทำทางประกอบการร้องเพลงเป็นเวลา 10 นาที ขั้นสรุป 6. นักเรียนนำเสนอทำทางประกอบการ ร้องเพลง 7. นักเรียนทำแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	การทำงานกลุ่ม การร้องเพลง การแสดงทำทาง ผลการสอบ

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.18 ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง A happy family
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการสอน	ประเมินผล
เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถ	ขั้นนำ 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ A happy family ให้นักเรียนเล่าเกี่ยวกับครอบครัวที่มีความสุข		การแสดงความคิดเห็น
1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้	ขั้นสอน 2. ครูนำภาพครอบครัวที่มีความสุข มามาให้ นักเรียนดูและถามนักเรียนว่า Look at the picture. What are they doing ?	ภาพ	การตอบคำถาม
ถูกต้อง	ครูเฉลยคำตอบ Papa is working. Mama is cooking. Grandpa is sitting. Grandma is sewing. Little Joe is sleeping.		
2. พูดประโยคในรูป Present Continuous ได้	3. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม ให้นักเรียนส่งผู้แทนกลุ่มมาแข่งขันชี้ภาพ โดยฟังประโยคที่ครูพูด ใครชี้ภาพได้ก่อนจะได้คะแนนกลุ่ม		การชี้ภาพ
ถูกต้อง	4. ครูแจกใบงานเนื้อเพลงให้นักเรียนทั้งสองกลุ่ม ให้สมาชิกศึกษาเนื้อเพลง นักเรียนเปิดหาความหมายของคำศัพท์จาก dictionary	ใบงาน	การทำงานกลุ่ม
3. ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง	5. นักเรียนอภิปรายเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของประโยค	เทปเพลง	การร้องเพลง

ตาราง 3.18 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	6. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลง ให้สมาชิกฝึก การร้องเพลงและแสดงท่าทางประกอบ เพลง ขั้นสรุป 7. นักเรียนนำเสนอท่าทางประกอบการ ร้องเพลง 8. นักเรียนทำแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	การร้องเพลง การแสดงท่าทาง ผลการสอบ

 ศูนย์วิทย์ทรพัยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.19 เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง A happy family ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ A Happy Family ให้นักเรียนเล่าเกี่ยวกับครอบครัวที่มีความสุข</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูนำภาพครอบครัวที่มีความสุขมาให้ นักเรียนดูและถามนักเรียนว่า Look at the picture. What are they doing ?</p> <p>ครูเฉลยคำตอบ</p> <p>Papa is working. Mama is cooking.</p> <p>Grandpa is sitting. Grandma is sewing.</p> <p>Little Joe is sleeping.</p> <p>3. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม ให้นักเรียนส่งผู้แทนกลุ่มมาแข่งขันรูปภาพ โดยฟังประโยคที่ครูพูด ใครที่ภาพได้ก่อนจะได้คะแนนกลุ่ม</p> <p>4. ครูนำแผนภูมิเพลง A happy family มาติดบนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่าน แล้วเปิดเทปเพลงให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง นักเรียนฝึกร้องตามเทป</p> <p>5. ครูให้นักเรียนประชุมกลุ่มและคิดทำทางประกอบการร้องเพลงให้เวลา 10 นาที</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>6. นักเรียนนำเสนอทำทางประกอบการร้องเพลง</p> <p>7. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ A Happy Family ให้นักเรียนเล่าเกี่ยวกับครอบครัวที่มีความสุข</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูนำภาพครอบครัวที่มีความสุขมาให้ นักเรียนดูและถามนักเรียนว่า Look at the picture. What are they doing ?</p> <p>ครูเฉลยคำตอบ</p> <p>Papa is working. Mama is cooking.</p> <p>Grandpa is sitting. Grandma is sewing.</p> <p>Little Joe is sleeping.</p> <p>3. ครูแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม ให้นักเรียนส่งผู้แทนกลุ่มมาแข่งขันรูปภาพ โดยฟังประโยคที่ครูพูด ใครที่ภาพได้ก่อนจะได้คะแนนกลุ่ม</p> <p>4. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วให้ผู้นำกลุ่มประชุมกลุ่ม ให้สมาชิกศึกษาเนื้อเพลง A happy family จากใบงาน นักเรียนเปิดหาความหมายของคำศัพท์จาก dictionary</p> <p>5. นักเรียนอภิปรายเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของประโยค</p> <p>6. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิกฝึกการร้องเพลง และแสดงทำทางประกอบเพลง</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>7. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและการแสดงทำทางประกอบเพลง</p> <p>8. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>

ตาราง 3.20 ตัวอย่างแผนการสอนแบบปกติ เรื่อง Finger song ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการสอน	ประเมินผล
<p>เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถ</p> <p>1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง</p> <p>2. พูดย่อและตอบได้คล่องแคล่วถูกต้อง</p> <p>3. ร้องเพลงและทำท่าทางได้ถูกต้อง</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูสวมถุงมือมีภาพหน้าคนติดที่นิ้วทั้งห้า ครูแสดงบทบาทสมมติ พูดแนะนำตนเอง</p> <p>“Hello! I am Thumb Kin”</p> <p>“How are you ?”</p> <p>ครูเปลี่ยนชื่อไปตามนิ้วมือแต่ละนิ้ว คือ Pointer, Tall man, Ring man and Tiny</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูแสดงภาพนิ้วมือทั้งห้านิ้ว และแสดงบัตรคำชื่อนิ้ว ทั้งห้า ครูออกเสียงให้นักเรียนออกเสียงตาม</p> <p>3. ครูให้บัตรคำแก่นักเรียนเพื่อติดชื่อนิ้วมือ</p> <p>4. ครูพูดเนื้อเพลงโดยใช้นิ้วมือประกอบและให้นักเรียนพูดตาม</p> <p>5. ครูตีแผนภูมิเพลง Finger song แล้วเปิดเพลงให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง นักเรียนฝึกร้องตามเทป</p> <p>6. ครูให้นักเรียนประมุขกลุ่ม และตกลงทำท่าทางประกอบการร้องเพลง ให้เวลา 10 นาที</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>7. นักเรียนนำเสนอท่าทางประกอบการร้องเพลง</p> <p>8. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>ถุงมือ</p> <p>การตอบคำถาม</p> <p>ภาพบัตรคำ</p> <p>แผนภูมิเพลง</p> <p>แบบทดสอบ</p>	<p>การทำงานกลุ่ม</p> <p>การร้องเพลง</p> <p>การแสดงท่าทาง</p>

ตาราง 3.21 ตัวอย่างแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Finger song
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการสอน	ประเมินผล
<p>เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถ</p> <p>1. สะกดและออกเสียงคำศัพท์ได้</p> <p>ถูกต้อง</p> <p>2. พุดประโยคได้</p> <p>ถูกต้อง</p> <p>3. ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูสวมถุงมือมีภาพหน้าคนติดที่นิ้วทั้งห้า ครูแสดงบทบาทสมมติพูดแนะนำตนเอง</p> <p>“Hello! I am Thumb Kin”</p> <p>“How are you ?”</p> <p>ครูเปลี่ยนชื่อไปตามนิ้วมือแต่ละนิ้ว คือ Pointer, Tall man, Ring man and Tiny</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูแสดงภาพนิ้วมือทั้งห้านิ้ว และแสดงบัตรคำชื่อนิ้ว ทั้งห้า ครูออกเสียง ให้นักเรียนออกเสียงตาม</p> <p>3. ครูให้บัตรคำแก่นักเรียนเพื่อติดชื่อที่นิ้วมือ</p> <p>4. ครูพุดเนื้อเพลงโดยใช้นิ้วมือประกอบและให้นักเรียนพุดตาม</p> <p>5. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วให้ผู้นำกลุ่มประชุมกลุ่ม ให้สมาชิกศึกษาเนื้อเพลง Finger song จากใบงาน นักเรียนเปิดหาความหมายของคำศัพท์จาก dictionary</p> <p>6. นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของประโยค</p>	<p>ถุงมือ</p> <p>การตอบคำถาม</p> <p>บัตรคำ</p> <p>ใบงาน</p>	<p>การร้องเพลง</p> <p>การแสดงท่าทาง</p>

ตาราง 3.21 (ต่อ)

จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อการ สอน	ประเมินผล
	7. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิก ฟังการร้องเพลง และแสดงท่าทาง ประกอบเพลง ขั้นสรุป 8. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลง และการแสดงท่าทางประกอบเพลง 9. นักเรียนทำแบบทดสอบ	เทปเพลง แบบทดสอบ	ผลการสอบ

 ศูนย์วิทยพัทยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.22 เปรียบเทียบกิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง Finger song ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมของแผนการสอนแบบปกติ	กิจกรรมของแผนการสอนด้วยการนำตนเอง
<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูสวมถุงมือมีภาพหน้าคนติดที่นิ้วทั้งห้า ครูแสดงบทบาทสมมติ พุดแนะนำตนเอง</p> <p>“Hello! I am Thumb Kin”</p> <p>“How are you ?”</p> <p>ครูเปลี่ยนชื่อไปตามนิ้วมือแต่ละนิ้ว คือ Pointer, Tall man, Ring man and Tiny</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูแสดงภาพนิ้วมือทั้งห้านิ้ว และแสดงบัตรคำชื่อนิ้ว ทั้งห้า ครูออกเสียงให้นักเรียนออกเสียงตาม</p> <p>3. ครูให้บัตรคำแก่นักเรียนเพื่อติดชื่อที่นิ้วมือ</p> <p>4. ครูพุดเนื้อเพลงโดยใช้นิ้วมือประกอบและให้นักเรียน พุดตาม</p> <p>5. ครูคิดแผนภูมิเพลง Finger song แล้วเปิดเพลงให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง นักเรียนฝึกร้องตามเทป</p> <p>6. ครูให้นักเรียนประชุมกลุ่ม และตกลงท่าทางประกอบการร้องเพลง ให้เวลา 10 นาที</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>7. นักเรียนนำเสนอท่าทางประกอบการร้องเพลง</p> <p>8. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูสวมถุงมือมีภาพหน้าคนติดที่นิ้วทั้งห้า ครูแสดงบทบาทสมมติ พุดแนะนำตนเอง</p> <p>“Hello! I am Thumb Kin”</p> <p>“How are you ?”</p> <p>ครูเปลี่ยนชื่อไปตามนิ้วมือแต่ละนิ้ว คือ Pointer, Tall man, Ring man and Tiny</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>2. ครูแสดงภาพนิ้วมือทั้งห้านิ้ว และแสดงบัตรคำชื่อนิ้ว ทั้งห้า ครูออกเสียงให้นักเรียนออกเสียงตาม</p> <p>3. ครูให้บัตรคำแก่นักเรียนเพื่อติดชื่อที่นิ้วมือ</p> <p>4. ครูพุดเนื้อเพลงโดยใช้นิ้วมือประกอบและให้นักเรียน พุดตาม</p> <p>5. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แล้วให้ผู้นำกลุ่มประชุมกลุ่ม ให้สมาชิกศึกษาเนื้อเพลง Finger song จากใบงาน นักเรียนเปิดหาความหมายของคำศัพท์จาก dictionary</p> <p>6. นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของประโยค</p> <p>7. ผู้นำกลุ่มเปิดเทปเพลงให้สมาชิกฝึกการร้องเพลง และแสดงท่าทางประกอบเพลง</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>8. นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงและการแสดงท่าทางประกอบเพลง</p> <p>9. นักเรียนทำแบบทดสอบ</p>

ตาราง 3.23 กำหนดการเรียนรู้วิชา Singlish ปีการศึกษา 2549

ครั้งที่	เรื่อง	วันที่จัดการเรียนรู้
1	ปฐมนิเทศ ข้อตกลงในการเรียน Pre-test	วันพุธที่ 17 มกราคม 2550
2	เพลง Fly, fly, Butterfly	วันพุธที่ 24 มกราคม 2550
3	เพลง Reach for the sky	วันพุธที่ 31 มกราคม 2550
4	เพลง In the winter	วันพุธที่ 7 กุมภาพันธ์ 2550
5	เพลง Let's go to the zoo / Mid-test	วันพุธที่ 14 กุมภาพันธ์ 2550
6	เพลง Greetings	วันพุธที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550
7	เพลง A happy family	วันพุธที่ 28 กุมภาพันธ์ 2550
8	เพลง Finger song / Post-test ทำแบบประเมินการสอน	วันพุธที่ 7 มีนาคม 2550

การทดลองและการรวบรวมข้อมูล

- ทำป้ายประชาสัมพันธ์เชิญชวนนักเรียนลงทะเบียนเรียนวิชา Singlish โดยติดป้ายไว้ตามห้องเรียนของระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 7 ห้องเรียน
- เมื่อได้จำนวนนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชา Singlish แล้ว ผู้วิจัยจัดแบ่งนักเรียนเข้ากลุ่มสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็น 4 กลุ่มแยกตามวิธีสอน 2 วิธีและภาวะผู้นำของกลุ่มนักเรียน 2 แบบดังตารางที่ 3.23

ตารางที่ 3.24 ผังการจัดกลุ่มนักเรียนสำหรับการวิจัย

สอน	ผู้นำดี	ผู้นำปานกลาง
โดยครูเป็นผู้นำ	A(6-7 คน)	B(6-7 คน)
โดยตนเอง	C(6-7 คน)	D(6-7 คน)

หมายเหตุ

- A = กลุ่มที่สอนโดยครู และมีการแบ่งกลุ่มย่อยโดยมีผู้นำดี
- B = กลุ่มที่สอนโดยครูและมีการแบ่งกลุ่มย่อยโดยมีผู้นำปานกลาง
- C = กลุ่มที่สอนโดยตนเองและมีการแบ่งกลุ่มย่อยโดยมีผู้นำดี
- D = กลุ่มที่สอนโดยตนเองและมีการแบ่งกลุ่มย่อยโดยมีผู้นำปานกลาง

3. รวบรวมข้อมูลก่อนการสอบ (Pretest) ในสัปดาห์แรกของการเรียนการสอนโดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม ตามแผนการสอนที่กำหนดดังตารางที่

3.24 ในการสอนแต่ละสัปดาห์มีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (achievement) จากการทดสอบหลังการเรียนด้วยแบบทดสอบด้านคำศัพท์และ/หรือไวยากรณ์และสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมทุกชั่วโมงทั้งนี้ตลอดการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 2-8 รวม 7 ครั้งจะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนรวม 7 ครั้งและได้คะแนนพฤติกรรมการแสดงออกรวม 4 ด้าน คะแนนพึงพอใจในการเรียนและคะแนนเจตคติต่อการร้องเพลงรวม 7 ครั้ง

5. รวบรวมข้อมูลระหว่างการสอบ (Mid test) ในสัปดาห์ที่ 5 โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. รวบรวมข้อมูลหลังการสอบ (Post test) ในสัปดาห์ที่ 8 โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการสอบ ระหว่างการสอบ และหลังการสอบ ใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันจึงสามารถศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าสถิติบรรยาย นำเสนอค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่งของตัวแปรที่เป็นตัวแปรในการวิจัย รวมทั้งหมด 22 ตัวแปร ประกอบด้วยตัวแปรตามคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัด 3 ครั้ง (ก่อน ระหว่างและหลังการสอบ) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนจากการวัด 7 ครั้ง ความพึงพอใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการแสดงออกโดยรวมทั้ง 4 ด้านจากการวัด 7 ครั้ง และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภูมิหลังของนักเรียน 3 ตัวแปร คือ พื้นความรู้ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 3 พื้นความรู้ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคต้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 4 ด้านเพื่อพิจารณาว่าตัวแปรทั้ง 4 ด้านสามารถนำมารวมเป็นองค์ประกอบเดียวกันได้อย่างเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

2. การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

2.1 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแตกต่างกัน 2 วิธี ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1

2.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียนและพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2

2.3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลง ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกันและมีภาวะผู้นำต่างกันตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 3

2.4 การเปรียบเทียบพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกันและมีความเป็นผู้นำต่างกันตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 4

4. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาประมวลสังเคราะห์สรุปให้ได้แนวทางการปรับปรุงรูปแบบการสอนวิชาเลือกเสรี Singlish เพื่อใช้ในการสอนในปีการศึกษาต่อไป

คุรุณย์วิทย์ทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรก เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อศึกษาลักษณะการแจกแจงของตัวแปรในภาพรวม และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อรวมตัวแปรให้เป็นตัวแปรประกอบ ตอนที่สอง เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติดังนี้

ตัวแปรต้น

Teaching leader	= วิธีการสอน (วิธีสอนแบบปกติ และวิธีสอนด้วยการนำตนเอง) = ความเป็นผู้นำของนักเรียน (ระดับปานกลาง และระดับดี)
-----------------	--

ตัวแปรตาม

achpre	= ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดก่อนเรียน
achmid	= ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดระหว่างเรียน
achpost	= ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดหลังเรียน
et1 – et7	= ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียนครั้งที่ 1-7
sat	= ความพึงพอใจต่อการเรียน
att	= เจตคติต่อการร้องเพลง
bsing1-bsing7	= การแสดงออกด้านการร้องเพลงจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1-7
bges1-bges7	= การแสดงออกด้านลักษณะท่าทางจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1-7
bcre1-bcre7	= การแสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์จากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1-7
bgro1-bgro7	= การแสดงออกด้านการทำงานกลุ่มจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1-7
beh1-beh7	= พฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1-7

ตัวแปรภูมิหลังของนักเรียน

ebacgr	= พื้นความรู้ภาษาอังกฤษจากผลการเรียนประถมศึกษาปีที่ 3
engbacg	= พื้นความรู้ภาษาอังกฤษจากผลการเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคต้น
grade	= เกรดรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคต้น

ค่าสถิติ

Mean	= ค่าเฉลี่ย
SD	= ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Skewness	= ความเบ้
Kurtosis	= ความโด่ง
SS	= ผลรวมของกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ย

MS	= ค่าเฉลี่ยของผลรวมของกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ย
KMO-MSA	= ค่าการวัดความพอเพียงของค่าสถิติ (measure of sampling adequacy) ของ Kaiser- Myer-Olkin
Bartlett's χ^2	= ค่าไค-สแควร์ สำหรับทดสอบสมมุติฐานว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์เป็นเมทริกซ์เอกพันธ์
Factor loading	= นำหนักองค์ประกอบ
% variance	= ร้อยละของความแปรปรวนในชุดตัวแปรที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบ
Pillai's Trace	= สถิติทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประชากร
Wilk's Lambda	= สถิติทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประชากร
Hotelling's Trace	= สถิติทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประชากร
Roy's Largest Root	= สถิติทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประชากร โดยใช้เฉพาะมิติแรกของฟังก์ชันการจำแนก (discriminant function)
SS	= ผลรวมของกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบน (sum of squared deviation)
MS	= ค่าเฉลี่ยของเทอมกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบน (mean squared deviation)
df	= องศาอิสระ (degrees of freedom)
p	= ค่าความน่าจะเป็น (probability) ของสถิติทดสอบ ใช้สำหรับการตัดสินใจในการทดสอบสมมุติฐานทางสถิติ
Box's M Test	= การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในประเด็นเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมเท่ากัน
Levene's Test	= การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในประเด็นค่าความแปรปรวนเท่ากัน
Mauchy's Test	= การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในประเด็นเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมเท่ากัน สำหรับการ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

การวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้ มีการจัดกลุ่มนักเรียนจำแนกตามตัวแปรต้น คือวิธีสอน (teaching) 2 วิธี และความเป็นผู้นำ (leader) 2 ระดับ ตามแผนแบบการทดลองแบบแฟคตอเรียล ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนรวม 4 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มที่ครูใช้วิธีการสอนปกติและนักเรียนมีความเป็นผู้นำระดับดี กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่ครูใช้วิธีการสอนปกติ และนักเรียนมีความเป็นผู้นำระดับปานกลาง กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มที่ครูใช้วิธีการสอนด้วยการนำตนเองและนักเรียนมีความเป็นผู้นำระดับดี และกลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มที่ครูใช้วิธีการสอนด้วยการนำตนเอง และนักเรียนมีความเป็นผู้นำระดับปานกลาง ดังแสดงในตาราง 4.1

ตาราง 4.1 ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีสอนและระดับความเป็นผู้นำต่างกัน

วิธีสอน (teaching)	ความเป็นผู้นำ (leader)		รวม
	ระดับปานกลาง	ระดับดี	
แบบปกติ	6 คน	7 คน	13 คน
ด้วยการนำตนเอง	6 คน	7 คน	13 คน
รวม	12 คน	14 คน	26 คน

ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรทั้งหมด 3 ประเภท ดังนี้

1. **ตัวแปรภูมิหลังของนักเรียน** มี 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษจากผลการเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 (ebacgr) พื้นความรู้ภาษาอังกฤษจากผลการเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคต้น (engbacg) และเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคต้น (grade)
2. **ตัวแปรต้น** มี 2 ตัวแปร คือ วิธีสอน (teaching) 2 วิธี (วิธีสอนโดยการนำตนเอง และวิธีปกติ) และความเป็นผู้นำ (leader) 2 ระดับ (ระดับปานกลาง และระดับดี)
3. **ตัวแปรตาม** มี 5 ตัวแปร แต่ละตัวแปรมีการวัดหลายครั้งแตกต่างกันดังนี้

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ach) มีการวัด 3 ครั้ง ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เรียกชื่อตัวแปรว่า achpre, achmid และ achpost ตามลำดับ

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียน (et) มีการวัดหลังบทเรียนรวม 7 ครั้ง ได้ตัวแปรเรียกชื่อว่า et1-et7

3.3 ความพึงพอใจในการเรียน (sat) มีการวัดหลังการเรียนครั้งสุดท้ายเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองครั้งเดียว

3.4 เจตคติต่อการร้องเพลง (att) มีการวัดหลังการเรียนครั้งสุดท้ายเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองครั้งเดียว

3.5 พฤติกรรมการแสดงออก (beh) ซึ่งวัดแยกเป็น 4 ด้าน คือ การแสดงออกด้านการร้องเพลง (bsing) การแสดงออกด้านลักษณะท่าทาง (bges) การแสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์ (bcre) และ การแสดงออกด้านการทำงานกลุ่ม (bgro) มีการวัดหลังบทเรียนรวม 7 ครั้ง ได้ตัวแปรรวม 4 ชุด คือ bsing1-bsing7, bges1-bges7, bcre1-bcre7 และ bgro1-bgro7 ตามลำดับ

เนื่องจาก ตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการร้องเพลง (bsing) การแสดงออกด้านลักษณะท่าทาง (bges) การแสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์ (bcre) และการแสดงออกด้านการทำงานกลุ่ม (bgro) ต่างก็เป็นตัวแปรที่บ่งชี้ลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน และน่าจะมีความสัมพันธ์กัน ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรทั้ง 4 ตัว จากการวัดหลังการเรียนทั้ง 7 ครั้ง มาวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและสร้างองค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสำหรับพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 7 ครั้ง ที่นำเสนอประกอบด้วยค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปร ค่าการวัดความพอเพียงของค่าสถิติ (measure of sampling adequacy) ของ Kaiser-Myer-Olkin (KMO-MSA) ซึ่งควรมีค่าอย่างน้อย 0.500 ค่า Bartlett's test of sphericity สูง และค่า chi-square

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้ง 4 ชุด คือ bsing, bges, bcre และ bgro จากการวัดทั้ง 7 ครั้ง พบว่า ในการวัดครั้งที่หนึ่ง ตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้าน มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือมีค่าอยู่ในช่วงคะแนน 2.779-3.769 และมีค่าการกระจายวัดด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านอยู่ในระดับดีถึงดีมาก ในการวัดครั้งที่สอง ตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือมีค่าอยู่ในช่วงคะแนน 2.788-3.125 และมีค่าการกระจายวัดด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านอยู่ในระดับดี ในการวัดครั้งที่สาม ตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือมีค่าอยู่ในช่วงคะแนน 2.904-3.279 และมีค่าการกระจายวัดด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านอยู่ในระดับดี ในการวัดครั้งที่สี่ ตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือมีค่าอยู่ในช่วงคะแนน 2.885-3.433 และมีค่าการกระจายวัดด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านอยู่ในระดับดี ในการวัดครั้งที่ห้า ตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือมีค่าอยู่ในช่วงคะแนน 3.096-3.172 และมีค่าการกระจายวัดด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านอยู่ในระดับดีค่อนข้างไปทางระดับดีมาก ในการวัดครั้งที่หก ตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วงคะแนน 2.750-4.000 และมีค่าการกระจายวัดด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ โดยการแสดงออกด้านการร้องเพลง (bsing) และการแสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์ (bcre) มีค่าเฉลี่ยระดับดี และการแสดงออกด้านลักษณะท่าทาง (bges) และการแสดงออกด้านการทำงานกลุ่ม (bgro) มีค่าเฉลี่ยระดับดีมาก ในการวัดครั้งที่เจ็ด ตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือมีค่าอยู่ในช่วงคะแนน 3.202-3.442 และมีค่าการกระจายวัดด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้งสี่ด้านอยู่ในระดับดี สำหรับค่าความเบ้และความโด่งของตัวแปรตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้ง 4 ชุด แสดงว่าตัวแปรมีการแจกแจงแบบโค้งเบ้ทางลบเล็กน้อย ยกเว้นชุดตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกด้านการทำงานกลุ่ม (bgro) ที่มีความเบ้ทางลบมากกว่าชุดอื่น ดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออก รวม 4 ชุด จากการวัด 7 ครั้ง

	Minimum	Maximum	Mean	SD	Skewness	Kurtosis
bsing1	1.000	4.000	2.827	0.651	-0.985	1.135
bges1	2.250	4.500	3.769	0.452	-1.133	4.894
bcre1	2.000	3.750	2.779	0.521	-0.022	-0.697
bgro1	2.000	3.750	2.942	0.481	-0.374	-0.255
bsing2	2.000	4.000	3.125	0.766	-0.190	-1.318
bges2	1.250	4.000	2.875	1.078	-0.661	-1.109
bcre2	1.000	4.000	2.788	1.185	-0.681	-1.131
bgro2	1.000	4.000	2.885	0.840	-0.208	-0.691
bsing3	2.000	4.000	3.087	0.738	-0.166	-1.221
bges3	2.000	4.000	3.279	0.584	-0.171	-0.834
bcre3	2.000	4.000	3.058	0.657	-0.028	-0.608
bgro3	2.000	4.000	2.904	0.613	-0.080	-0.483
bsing4	2.000	4.000	2.885	0.766	0.204	-1.205
bges4	2.000	4.000	3.154	0.660	-0.282	-0.521
bcre4	2.000	4.000	3.375	0.725	-0.883	-0.412
bgro4	2.000	4.000	3.433	0.740	-1.028	-0.264
bsing5	2.500	4.000	3.490	0.502	-0.296	-1.427
bges5	2.250	4.000	3.375	0.584	-0.499	-0.874
bcre5	2.750	3.250	3.096	0.174	-0.703	-0.575
bgro5	3.000	4.000	3.712	0.451	-0.991	-1.036
bsing6	2.000	4.000	2.750	0.682	0.307	-0.844
bges6	3.000	4.000	3.529	0.426	-0.247	-1.685
bcre6	3.000	3.500	3.115	0.190	1.322	0.185
bgro6	4.000	4.000	4.000	0.000	0.000	0.000
bsing7	2.000	4.000	3.442	0.549	-0.565	-0.189
bges7	2.750	4.000	3.202	0.505	0.946	-0.933
bcre7	3.000	4.000	3.288	0.410	1.144	-0.466
bgro7	2.000	4.000	3.346	0.442	-0.828	2.134

หมายเหตุ n = 26

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้ง 4 ตัว จากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1-7 รวม 7 ครั้ง ปรากฏว่าตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้ง 4 ตัว จากการวัดทั้ง 7 ครั้ง มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง โดยมีค่า Bartlett's test of sphericity สูง วัดด้วยค่า chi-square ได้ค่าเท่ากับ 40.475, 172.870, 68.701, 183.630, 44.303, 7.339 และ 37.890 ตามลำดับ ค่า chi-square จากการวิเคราะห์ทั้ง 7 ครั้ง มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นการวัดครั้งที่หกซึ่งไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าข้อมูลตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทั้ง 4 ตัว จากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1-7 ยกเว้นครั้งที่หก มีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อรวมตัวแปรได้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบจากการสกัดองค์ประกอบแบบการวิเคราะห์แกนหมุนสำคัญ (principal component analysis) และการหมุนแกนแบบมุมฉาก (orthogonal rotation) ได้องค์ประกอบ (factor) เดียว มีน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ของตัวแปรทั้ง 4 ตัว ใกล้เคียงกัน ยกเว้นตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกด้านการร้องเพลงในการวัดครั้งที่ 1 (bsing1) และตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกด้าน

ลักษณะท่าทางในการวัดครั้งที่ 5 (bges5) เท่านั้น องค์ประกอบที่ได้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรได้สูงตั้งแต่ประมาณ 50% ถึง 84.472% แสดงว่าผลการวิเคราะห์องค์ประกอบได้ผลดี ดังรายงานสรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบทั้ง 7 ครั้ง ในตาราง 4.3

ตาราง 4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออก 4 ตัวแปร จากการวัดครั้งที่ 1-7

ค่าสถิติ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7
KMO-MSA	0.579	0.732	0.696	0.723	0.574	0.635	0.471
Bartlett's χ^2	40.475	172.870	68.701	183.630	44.303	7.339	37.890
df	6	6	6	6	6	3	6
p	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.067	0.000
Factor loading							
bsing	0.049	0.785	0.698	0.808	0.852	0.708	0.005
bges	0.923	0.956	0.860	0.937	0.022	0.770	0.967
bcre	0.888	0.957	0.962	0.926	0.882	-	0.956
bgro	0.772	0.966	0.905	0.937	0.941	0.764	0.128
% variance	59.471	84.472	74.268	81.638	60.303	55.955	49.664

หมายเหตุ n = 26

ผลการพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ส่วนใหญ่มีค่าใกล้เคียงกันที่กล่าวแล้ว เป็นหลักฐานให้ผู้วิจัยสร้างตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออก (beh) จากการรวมตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 4 ด้านจากการวัดทั้ง 7 ครั้ง โดยการหาค่าเฉลี่ยจากตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกด้านการร้องเพลง (bsing) พฤติกรรมการแสดงออกด้านลักษณะท่าทาง (bges) พฤติกรรมการแสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์ (bcre) และพฤติกรรมแสดงออกด้านการทำงานกลุ่ม (bgro) จากการวัดแต่ละครั้งทั้ง 7 ครั้ง ได้เป็นตัวแปรพฤติกรรมแสดงออก (beh) รวม 7 ตัวแปร คือ beh1-beh7 ซึ่งผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อศึกษาลักษณะการแจกแจงของตัวแปรต่อไป

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นต่อไป เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้ง 22 ตัวแปร ประกอบด้วยตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ach) จากการวัด 3 ครั้ง (achpre, achmid และ achpost) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียน (et) จากการวัด 7 ครั้ง (et1-et7) ความพึงพอใจในการเรียน (sat) เจตคติต่อการร้องเพลง (att) และพฤติกรรมแสดงออก (beh) ที่สร้างขึ้นจากการรวมตัวแปรพฤติกรรมแสดงออกทั้ง 4 ด้าน ให้เป็นตัวแปรพฤติกรรมแสดงออกจากการวัด 7 ครั้ง (beh1-beh7) และตัวแปรภูมิหลังของนักเรียน 3 ตัวแปร (ebacgr, engbacg และ grade) การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์หาค่าสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่ง รวมทั้งค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของตัวแปร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติบรรยายของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย 22 ตัวแปร พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงแบบเบ้ (skewed distribution) ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดก่อน ระหว่าง และหลังเรียน (achpre, achmid, achpost) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.538, 10.000 และ 11.000 ตามลำดับ แสดงว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นจากการเรียนวิชาเลือกเสรี Singlish ตัวแปร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียนครั้งที่ 1-7 (et1-et7) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.395, 17.750, 12.038, 11.394, 15.846, 16.019 และ 18.750 คะแนน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเต็ม 20 คะแนน แสดงว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียนครั้งที่ 2, 5, 6 และ 7 มีค่าสูงกว่าร้อยละ 75 (สูงกว่า 15 คะแนน) ถือเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดี ตัวแปรความพึงพอใจในการเรียน (sat) และเจตคติต่อการร้องเพลง (att) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.750 และ 25.731 แสดงว่านักเรียนโดยเฉลี่ยมีความพึงพอใจในการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการร้องเพลง ตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกรวม 4 ด้าน จากการวัดทั้ง 7 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.079, 2.918, 3.082, 3.212, 3.418, 3.349 และ 3.320 คะแนน ตามลำดับ แสดงว่าแปรพฤติกรรมการแสดงออกรวม 4 ด้าน จากการวัดทั้ง 7 ครั้ง อยู่ในระดับดี ตัวแปรภูมิลัทธิวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีทั้งสามตัวแปร (ebacgr, engbacg และ grade) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.068, 82.489 และ 3.519 ตามลำดับ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.4 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

	Minimum	Maximum	Mean	SD	Skewness	Kurtosis
achpre	4.000	13.000	8.538	2.565	0.037	-0.763
achmid	4.000	16.000	10.000	3.476	0.097	-1.309
achpost	3.000	19.000	11.000	4.656	0.072	-1.265
et1	2.000	20.000	14.385	5.579	-1.294	0.874
et2	0.000	20.000	17.750	5.452	-2.453	5.086
et3	0.000	20.000	12.038	5.577	-0.207	-0.828
et4	3.750	20.000	11.394	5.236	0.078	-1.328
et5	4.000	20.000	15.846	4.007	-1.820	3.568
et6	2.000	20.000	16.019	5.675	-1.450	0.947
et7	10.500	20.000	18.750	2.747	-2.415	5.124
att	1.600	4.000	2.573	0.669	0.300	-0.896
sat	1.500	3.900	3.115	0.543	-0.893	2.141
bh1	2.188	3.750	3.079	0.390	-0.439	0.160
bh2	1.313	4.000	2.918	0.895	-0.275	-1.268
bh3	2.000	3.938	3.082	0.553	-0.468	-0.333
bh4	2.000	4.000	3.212	0.651	-0.674	-0.298
bh5	2.813	3.813	3.418	0.308	-0.360	-0.986
bh6	3.000	3.813	3.349	0.251	0.016	-1.004
bh7	2.813	4.000	3.320	0.322	1.062	0.580
ebackgr	48.500	96.500	81.068	14.227	-1.002	0.184
engbackg	50.750	95.630	82.489	13.078	-1.273	0.558
grade	1.000	4.000	3.519	0.964	-1.872	1.974

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติบรรยายของตัวแปรในการวิจัยทั้ง 22 ตัวแปร ด้านการกระจายวัดด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าค่าการกระจายของตัวแปรทุกตัวค่อนข้างน้อย การวิเคราะห์ความโด่งพบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีความโด่งต่ำ นั่นคือการแจกแจงความถี่ที่มีความโด่งใกล้เคียงกับโค้งปกติ ยกเว้นตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียนครั้งที่ 2, 5 และ 7 (et2, et5, et7) ที่มีความโด่งสูงมากกว่าโค้งปกติ นั่นคือตัวแปรทั้งสามตัวแปรมีการกระจายน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ค่าความเบ้ พบว่าตัวแปรทุกตัวมีความเบ้ทางลบ นั่นคือนักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัว

เพื่อตรวจสอบว่ามีความแตกต่างของตัวแปรภูมิหลังของนักเรียนด้านความรู้ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองที่มีการสอนด้วยการนำตนเอง และกลุ่มควบคุมที่มีการสอนปกติ หรือไม่ ผู้วิจัยใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่าสถิติที (t-test) แบบกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรภูมิหลังของนักเรียนทั้ง 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษจากคะแนนภาคปลายครั้งที่ 1 (ebackgr) พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษจากคะแนนเฉลี่ยภาคต้น (engbacg) และเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (grade) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.5 ผลการเปรียบเทียบตัวแปรภูมิหลังด้านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกันสองวิธี

	Group	N	Mean	SD	Levene's F	p	t	df	p
ebackgr	ปกติ	13	77.904	15.491	1.323	0.261	-1.141	24	0.265
	นำตนเอง	13	84.232	12.649					
engbacg	ปกติ	13	80.203	14.444	1.908	0.180	-0.888	24	0.384
	นำตนเอง	13	84.775	11.676					
grade	ปกติ	13	3.308	1.071	3.053	0.093	-1.125	24	0.272
	นำตนเอง	13	3.731	0.832					

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น แสดงว่าก่อนเริ่มการทดลองภูมิหลังด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน เมื่อการทดลองสอนวิชาเลือกเสรี Singlish ทั้งสองวิธีเสร็จสิ้นแล้ว หากพบว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรตามมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ด้วยความมั่นใจว่าเป็นผลเนื่องมาจากวิธีการสอนที่ต่างกัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 4 ข้อ โดยแยกเป็น 4 ตอน ตอนแรก คือ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกัน ตอนที่สอง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน ตอนที่สาม ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการร้องเพลง และความพึงพอใจในการเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน และตอนที่สี่ ผลการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน ดังรายงานผลการวิเคราะห์แต่ละตอนต่อไปนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกัน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็น การเสนอผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียน 7 ตัวแปร ตัวแปรเจตคติต่อการร้องเพลง 1 ตัวแปร ตัวแปรความพึงพอใจในการเรียน 1 ตัวแปร และพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียน 7 ตัวแปร รวมจำนวนตัวแปรทั้งหมด 19 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกันสองวิธี คือ วิธีการสอนด้วยการนำตนเอง (1) และวิธีการสอนแบบปกติ (2) โดยใช้การวิเคราะห์ t-test แบบกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นเรื่องความเท่าเทียมกันของความแปรปรวน (homogeneity of variances) ด้วยการทดสอบ Levene's test พบว่าค่าสถิติ F มีค่าต่ำ และค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติ F มีค่ามากกว่า 0.05 ทุกตัวแปร แสดงว่าความแปรปรวนของตัวแปรตามทั้ง 19 ตัวแปร ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากรนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแตกต่างกันสองวิธี จึงสามารถใช้สถิติทดสอบ t-test ชนิดความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามทั้ง 19 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแตกต่างกัน พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่ (15 ตัวแปร) มีค่าเฉลี่ยกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเอง สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ ยกเว้นตัวแปรเพียง 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดก่อนเรียน (achpre) ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดหลังเรียน (achpost) และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดหลังการเรียนครั้งที่ 5 (et5) และตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1 (bh1) เท่านั้น ที่มีค่าเฉลี่ยกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเอง

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก รวม 19 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกันสองวิธี คือ วิธีการสอนด้วยการนำตนเอง และวิธีการสอนปกติ โดยใช้การวิเคราะห์ t-test แบบกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน ชนิดความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน พบว่าประชากรนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียน 7 ตัวแปร ตัวแปรเจตคติต่อการร้องเพลง 1 ตัวแปร ตัวแปรความพึงพอใจในการเรียน 1 ตัวแปร และพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียน 4 ตัวแปร รวมทั้ง 16 ตัวแปร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนเพียง 3 ตัวแปร เท่านั้นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 2, 3 และ 7 (bh2, bh3 และ bh7) ดังรายละเอียดผลการวิเคราะห์ในตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกันสองวิธี

	Group	N	Mean	SD	Levene's F	p	t	df	p
achpre	ปกติ	13	8.692	2.658	0.020	0.888	0.300	24	0.767
	นำตนเอง	13	8.385	2.567					
achmid	ปกติ	13	9.846	3.561	0.048	0.829	-0.221	24	0.827
	นำตนเอง	13	10.154	3.526					
achpost	ปกติ	13	11.308	4.270	1.009	0.325	0.331	24	0.744
	นำตนเอง	13	10.692	5.170					
et1	ปกติ	13	14.000	6.583	1.836	0.188	-0.345	24	0.733
	นำตนเอง	13	14.769	4.604					
et2	ปกติ	13	17.231	5.544	0.712	0.407	-0.478	24	0.637
	นำตนเอง	13	18.269	5.533					
et3	ปกติ	13	11.308	6.543	3.091	0.091	-0.661	24	0.515
	นำตนเอง	13	12.769	4.563					
et4	ปกติ	13	10.481	5.626	0.290	0.595	-0.886	24	0.385
	นำตนเอง	13	12.308	4.864					
et5	ปกติ	13	16.308	4.313	0.050	0.824	0.579	24	0.568
	นำตนเอง	13	15.385	3.792					
et6	ปกติ	13	15.846	5.655	0.042	0.839	-0.152	24	0.880
	นำตนเอง	13	16.192	5.921					
et7	ปกติ	13	18.577	2.950	0.623	0.438	-0.315	24	0.755
	นำตนเอง	13	18.923	2.637					
att	ปกติ	13	2.485	0.639	0.044	0.836	-0.667	24	0.511
	นำตนเอง	13	2.662	0.712					
sat	ปกติ	13	2.985	0.640	0.417	0.525	-1.241	24	0.227
	นำตนเอง	13	3.246	0.410					
bh1	ปกติ	13	3.183	0.373	0.074	0.788	1.374	24	0.182
	นำตนเอง	13	2.976	0.394					
bh2	ปกติ	13	2.279	0.717	2.731	0.111	-5.214	24	0.000
	นำตนเอง	13	3.558	0.517					
bh3	ปกติ	13	2.846	0.437	0.752	0.394	-2.363	24	0.027
	นำตนเอง	13	3.317	0.571					
bh4	ปกติ	13	2.981	0.753	3.008	0.096	-1.900	24	0.069
	นำตนเอง	13	3.442	0.447					
bh5	ปกติ	13	3.404	0.321	0.054	0.819	-0.235	24	0.817
	นำตนเอง	13	3.433	0.306					
bh6	ปกติ	13	3.308	0.185	6.283	0.019	-0.824	24	0.418
	นำตนเอง	13	3.389	0.306					
bh7	ปกติ	13	3.168	0.170	10.310	0.004	-2.680	24	0.013
	นำตนเอง	13	3.471	0.370					

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ แสดงให้เห็นว่าการสอนด้วยการนำตนเองแม้ว่าจะทำให้คะแนนเฉลี่ยตัวแปรตาม 16 ตัวแปร จาก 19 ตัวแปร มีค่าเฉลี่ยกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ แต่ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยยังไม่มากพอที่จะทำให้เกิดความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าประชากรนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเองมีผลทำให้ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 2 (bh2) 3 (bh43) และ 7 (bh7) เพียง 3 ตัวแปรเท่านั้น ที่มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนในกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ

2.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการเสนอผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียน 7 ตัวแปร ตัวแปรเจตคติต่อการร้องเพลง 1 ตัวแปร ตัวแปรความพึงพอใจในการเรียน 1 ตัวแปร และพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดหลังการเรียน 7 ตัวแปร รวมจำนวนตัวแปรทั้งหมด 19 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน คือ ผู้นำระดับปานกลางและผู้นำระดับดี โดยใช้การวิเคราะห์ t-test แบบกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นเรื่องความเท่าเทียมกันของความแปรปรวน (homogeneity of variances) ด้วยการทดสอบ Levene's test พบว่าค่าสถิติ F มีค่าต่ำ และค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติ F มีค่ามากกว่า 0.05 ทุกตัวแปร ยกเว้นตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ครั้งที่ 4 (bh 4) และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ครั้งที่ 7 (bh 7) แสดงว่าความแปรปรวนของตัวแปรตามส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากรนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน จึงสามารถใช้สถิติทดสอบ t-test ชนิดความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามทั้ง 19 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่ (16 ตัวแปร) มีค่าเฉลี่ยกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำดีสูงกว่ากลุ่มที่มีภาวะผู้นำปานกลาง ยกเว้นตัวแปรเพียง 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดหลังการเรียนครั้งที่ 3 (et3) และตัวแปรเจตคติต่อการร้องเพลง และตัวแปรพฤติกรรมแสดงออกวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1 (bh1) 2 (bh2) และ 4 (bh4) เท่านั้น ที่มีค่าเฉลี่ยกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำปานกลางสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำดี

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมแสดงออก รวม 19 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน คือ กลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำปานกลางและดีโดยใช้การวิเคราะห์ t-test แบบกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน ชนิดความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน. ในตัวแปร 17 ตัวแปร และชนิดความแปรปรวนไม่เท่ากันในตัวแปร 2 ตัวแปร พบว่าประชากรนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียน 7 ตัวแปร ตัวแปรเจตคติต่อการร้องเพลง 1 ตัวแปร ตัวแปรความพึงพอใจในการเรียน 1 ตัวแปร และพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดหลังการเรียน 4 ตัวแปร รวมทั้งหมด 16 ตัวแปร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยตัวแปรพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนเพียง 3 ตัวแปร เท่านั้นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 2 (bh2) 4 (bh4) และ 7 (bh7) ดังรายละเอียดผลการวิเคราะห์ในตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจในการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำปานกลาง และดี

	Group	N	Mean	SD	Levene's F	p	t	df	p
Achpre	ปานกลาง	12	8.500	2.747	0.083	0.776	-0.069	24	0.945
	ดี	14	8.571	2.503					
Achmid	ปานกลาง	12	9.458	3.702	0.267	0.610	-0.729	24	0.473
	ดี	14	10.464	3.337					
Achpost	ปานกลาง	12	10.333	4.774	0.320	0.577	-0.668	24	0.510
	ดี	14	11.571	4.653					
et1	ปานกลาง	12	13.417	6.598	2.419	0.133	-0.813	24	0.424
	ดี	14	15.214	4.627					
et2	ปานกลาง	12	16.792	5.651	1.201	0.284	-0.824	24	0.418
	ดี	14	18.571	5.345					
et3	ปานกลาง	12	12.958	6.173	0.399	0.533	0.772	24	0.447
	ดี	14	11.250	5.109					
et4	ปานกลาง	12	9.896	5.474	0.152	0.700	-1.375	24	0.182
	ดี	14	12.679	4.850					
et5	ปานกลาง	12	15.375	4.463	1.088	0.307	-0.547	24	0.589
	ดี	14	16.250	3.694					
et6	ปานกลาง	12	15.792	5.798	0.006	0.937	-0.186	24	0.854
	ดี	14	16.214	5.780					
et7	ปานกลาง	12	18.083	2.937	1.225	0.279	-1.153	24	0.260
	ดี	14	19.321	2.539					
att	ปานกลาง	12	2.575	0.748	0.253	0.619	0.013	24	0.990
	ดี	14	2.571	0.622					
sat	ปานกลาง	12	3.017	0.658	0.634	0.434	-0.853	24	0.402
	ดี	14	3.200	0.430					
bh1	ปานกลาง	12	3.193	0.431	1.273	0.270	1.397	24	0.175
	ดี	14	2.982	0.337					
bh2	ปานกลาง	12	3.474	0.624	2.610	0.119	3.546	24	0.002
	ดี	14	2.442	0.825					
bh3	ปานกลาง	12	3.010	0.689	3.663	0.068	-0.601	24	0.554
	ดี	14	3.143	0.422					
bh4	ปานกลาง	12	3.531	0.354	4.399	0.047	2.695	19.387	0.014
	ดี	14	2.938	0.730					
bh5	ปานกลาง	12	3.307	0.348	2.649	0.117	-1.775	24	0.089
	ดี	14	3.513	0.242					
bh6	ปานกลาง	12	3.323	0.254	0.158	0.694	-0.474	24	0.640
	ดี	14	3.371	0.256					
bh7	ปานกลาง	12	3.167	0.142	8.262	0.008	-2.615	17.103	0.018
	ดี	14	3.451	0.377					

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ แสดงให้เห็นว่าการสอนเมื่อมีกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน มีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยตัวแปรตาม 16 ตัวแปร จาก 19 ตัวแปร มีค่าเฉลี่ยกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำระดับดี สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำระดับปานกลาง แต่ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยยังไม่มากพอที่จะทำให้เกิดความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าการสอนเมื่อมีกลุ่มประชากรนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำระดับดี มีผลทำให้ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 2 (bh2) 4 (bh4) และ 7 (bh7) เพียง 3 ตัวแปรเท่านั้น ที่มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนในกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำระดับปานกลาง

2.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการร้องเพลง และความพึงพอใจในการเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน

การนำเสนอข้อมูลในตอนนี้เป็นการเสนอผลวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย เจตคติต่อการร้องเพลง และความพึงพอใจในการเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอนด้วยการนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ) และระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลางและระดับดี) โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (oneway ANOVA) ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบโดยแยกนำเสนอเป็นสองตอน คือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับตัวแปรเจตคติต่อการร้องเพลงตอนหนึ่ง และผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับตัวแปรความพึงพอใจในการเรียนอีกตอนหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการร้องเพลง ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน

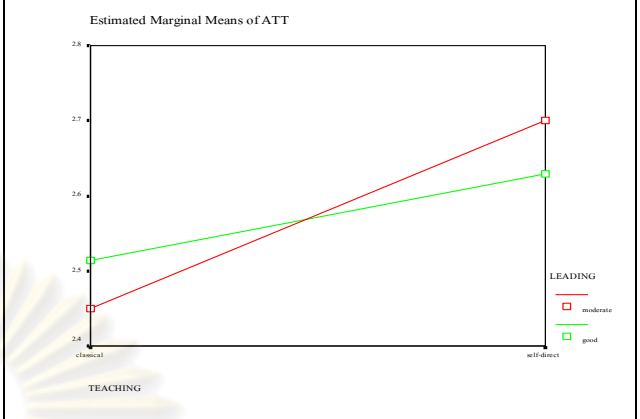
การนำเสนอข้อมูลในตอนนี้ เป็นการเสนอผลวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการร้องเพลง ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ) และระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลางและระดับดี) โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (oneway ANOVA) ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบโดยแยกนำเสนอเป็นสองตอน คือ ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยาย และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเองมีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการร้องเพลง (2.661) สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ (2.484) เล็กน้อย แต่ค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการร้องเพลงของนักเรียนกลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับดี (2.571) และระดับปานกลาง (2.575) ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังผลการวิเคราะห์และกราฟค่าเฉลี่ยทั้ง 4 กลุ่ม ในตาราง 4.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนได้รับวิธีการสอนแตกต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย

TEACHING	LEADING	Mean	SD	N
classical	moderate	2.450	.622	6
	good	2.514	.701	7
	Total	2.484	.638	13
self-direct	moderate	2.700	.898	6
	good	2.628	.582	7
	Total	2.661	.712	13
Total	moderate	2.575	.748	12
	good	2.571	.621	14
Total		2.573	.669	26

หมายเหตุ Levene's Test: F =0.541; df =3,22; p = 0.659

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น จากการทดสอบด้วย Levene's test พบว่า ความแปรปรวนของตัวแปรเจตคติต่อการร้องเพลง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกันต่างกัน 2 วิธี และระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ ดังนั้นการวิเคราะห์ความแปรปรวนจึงใช้การวิเคราะห์ชนิดความแปรปรวนของกลุ่มประชากรไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง พบว่าอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับความเป็นผู้นำ แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์อิทธิพลหลัก พบว่าอิทธิพลหลักของวิธีสอน และอิทธิพลหลักของความเป็นผู้นำ แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มประชากรนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของเจตคติต่อการร้องเพลง

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
TEACHING	0.214	1	0.214	0.430	0.519
LEADING	0.000	1	0.000	0.000	0.990
TEACHING * LEADING	0.030	1	0.030	0.060	0.809
Error	10.958	22	0.498		
Total	11.191	25			

2) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน

การนำเสนอข้อมูลในตอนนี้เป็นนำเสนอผลวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ)

และระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลางและระดับดี) โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (oneway ANOVA) ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบโดยแยกนำเสนอเป็นสองตอน คือ ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยาย และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเองมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียน (3.248) สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ (2.984) เล็กน้อย แต่ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียน ของนักเรียนกลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับดี (3.200) และระดับปานกลาง (3.016) ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังผลการวิเคราะห์และกราฟค่าเฉลี่ยทั้ง 4 กลุ่ม ในตาราง 4.10

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแตกต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย

TEACHING	LEADING	Mean	SD	N
classical	moderate	2.916	.930	6
	good	3.042	.299	7
	Total	2.984	.640	13
self-direct	moderate	3.116	.248	6
	good	3.357	.502	7
	Total	3.246	.409	13
Total	moderate	3.016	.657	12
	good	3.200	.429	14
	Total	3.115	.543	26

หมายเหตุ Levene's Test: $F = 6.072$; $df = 3,22$; $p = 0.004$

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น จากการทดสอบด้วย Levene's test พบว่า ความแปรปรวนของตัวแปรความพึงพอใจในการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกันต่างกัน 2 วิธี และระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ ดังนั้นการวิเคราะห์ความแปรปรวนจึงใช้การวิเคราะห์ชนิดความแปรปรวนของกลุ่มประชากรแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง พบว่าอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับความเป็นผู้นำ แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์อิทธิพลหลัก พบว่าอิทธิพลหลักของวิธีสอน และอิทธิพลหลักของความเป็นผู้นำ แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรความพึงพอใจในการเรียนระหว่างกลุ่มประชากรนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน ดังผลการวิเคราะห์ในตาราง 4.11

ตาราง 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของความพึงพอใจในการเรียน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
TEACHING	0.427	1	0.427	1.405	0.249
LEADING	0.217	1	0.217	0.714	0.407
TEACHING * LEADING	0.021	1	0.021	0.069	0.795
Error	6.691	22	0.304		
Total	7.374	25			

กล่าวโดยสรุป ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอนด้วยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ) และกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลางและระดับดี) มีค่าเฉลี่ยตัวแปรเจตคติต่อการร้องเพลง และค่าเฉลี่ยตัวแปรความพึงพอใจในการเรียน ไม่แตกต่างกัน

2.4 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และมีความเป็นผู้นำต่างกัน

การนำเสนอข้อมูลในตอนนี้ เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการรวม 3 ชุด คือ คะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง (achpre, achmid, achpost) คะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง (et1-et7) และคะแนนพัฒนาการพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดซ้ำ 7 ครั้ง (beh1-beh7) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอนด้วยการนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ) และระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลาง และระดับดี) โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบที่การวัดซ้ำ (repeated measured MANOVA) ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยการบรรยาย และการเสนอตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบ โดยแยกนำเสนอเป็นสองตอนตามลักษณะตัวแปรต้นเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

2.4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน

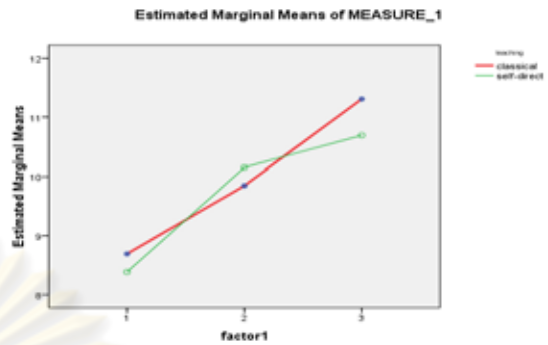
การเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการในตอนนี้แยกนำเสนอตามตัวแปรตามรวม 3 ชุด ดังนี้

1) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (achpre, achmid, achpost)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง (achpre, achmid, achpost) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอนด้วยการนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ) พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเองและแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง ใกล้เคียงกัน โดยในการวัดกลางภาค (achmid) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการนำตนเองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติเล็กน้อย ดังตารางและโปรไฟล์ค่าเฉลี่ยต่อไปนี้

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย

	teaching	Mean	SD	N
achpre	classical	8.690	2.658	13
	self-direct	8.380	2.567	13
	Total	8.540	2.565	26
achmid	classical	9.846	3.561	13
	self-direct	10.154	3.526	13
	Total	10.000	3.475	26
achpost	classical	11.310	4.270	13
	self-direct	10.690	5.170	13
	Total	11.000	4.656	26

หมายเหตุ 1. Box's M = 6.903; F = .993; df = 6, 4173; p = 0.428

2. Levene's Test: achpre (F = 0.020; p = .888) achmid (F=0.048; p = 0.829); achpost (F= 1.009, p = 0.325)

3. Mauchly's W Test = 0.716; Approx.chi-square = 7.698; df = 2; p= 0.021

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น จากการทดสอบด้วย Box's M test พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำทั้ง 3 ครั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Levene's test พบว่า ความแปรปรวนของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการวัดแต่ละครั้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Mauchly's W test พบว่าตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำทั้ง 3 ครั้งมีความสัมพันธ์กันโดยสัมพันธ์สหสัมพันธ์แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าข้อมูลสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ สามารถดำเนินการวิเคราะห์ต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง (achpre, achmid, achpost) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอนโดยการนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ) พบว่าเซ็นทรอยด์หรือเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้งมีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างวิธีสอน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน

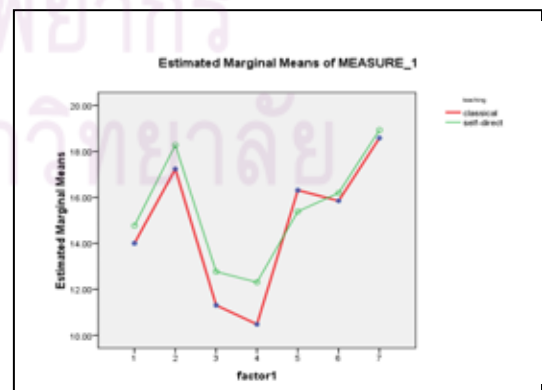
Effect	Statistics	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
factor1	Pillai's Trace	.431	8.724	2.000	23.000	.002
	Wilks' Lambda	.569	8.724	2.000	23.000	.002
	Hotelling's Trace	.759	8.724	2.000	23.000	.002
	Roy's Largest Root	.759	8.724	2.000	23.000	.002
factor1 * teaching	Pillai's Trace	.075	.930	2.000	23.000	.409
	Wilks' Lambda	.925	.930	2.000	23.000	.409
	Hotelling's Trace	.081	.930	2.000	23.000	.409
	Roy's Largest Root	.081	.930	2.000	23.000	.409
Tests of Between-Subjects Effects						
Source	Type III Sum of	df	Mean Square	F		Sig.
Intercept	7561.846	1	7561.846	210.051		.000
teaching	.821	1	.821	.023		.881
Error	864.000	24	36.000			

2) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียน (et1-et7)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง (et1-et7) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอนด้วยการนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ) พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเองและแบบปกติมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง ใกล้เคียงกัน โดยในการวัดทุกครั้งยกเว้นครั้งที่ 5 นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติเล็กน้อย ดังตารางและโปรไฟล์ค่าเฉลี่ยต่อไปนี้

ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย

	Mean			SD		
	classical	self-dir	Total	classica	self-dir	Total
et1	14.000	14.769	14.384	6.582	4.603	5.579
et2	17.230	18.269	17.750	5.543	5.532	5.452
et3	11.307	12.769	12.038	6.543	4.562	5.576
et4	10.480	12.307	11.394	5.625	4.863	5.236
et5	16.307	15.384	15.846	4.313	3.792	4.006
et6	15.846	16.192	16.019	5.654	5.921	5.675
et7	18.576	18.923	18.750	2.949	2.636	2.746

หมายเหตุ 1. Box's M = 46.639; F = 1.203; df = 28, 200.7; p = 0.213

2. Levene's Test: et1 (F = 1.836; p = 0.188); et 2 (F=.712; p = 0.407); et 3 (F= 3.091; p = 0.091)

et 4 (F = 0.290; p = 0. 595); et 5 (F = 0. 050; p = 0. 824); et 6 (F = 0.042; p = 0. 839); et 7 (F = 0.623; p = 0.438)

3. Mauchly's W Test = 0.207; Approx.chi-square = 34.346; df = 20; p= 0.025

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น จากการทดสอบด้วย Box's M test พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำทั้ง 7 ครั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Levene's test พบว่า ความแปรปรวนของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนในการวัดแต่ละครั้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Mauchly's W test พบว่าตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนเมื่อมีการวัดซ้ำทั้ง 7 ครั้ง มีความสัมพันธ์กันโดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าข้อมูลสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ สามารถดำเนินการวิเคราะห์ต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง (et1-et7) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอนโดยการนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ) พบว่าเซ็นทรอยด์หรือเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง มีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างวิธีสอน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน

Effect	Statistics	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
factor1	Pillai's Trace	.815	13.983	6.000	19.000	.000
	Wilks' Lambda	.185	13.983	6.000	19.000	.000
	Hotelling's Trace	4.416	13.983	6.000	19.000	.000
	Roy's Largest Root	4.416	13.983	6.000	19.000	.000
factor1 * teaching	Pillai's Trace	.136	.498	6.000	19.000	.802
	Wilks' Lambda	.864	.498	6.000	19.000	.802
	Hotelling's Trace	.157	.498	6.000	19.000	.802
	Roy's Largest Root	.157	.498	6.000	19.000	.802
Tests of Between-Subjects Effects						
Source	Type III Sum of	df	Mean Square	F	Sig.	
Intercept	7471.843	1	7471.843	210.160	.000	
LEADING	11.548	1	11.548	.325	.574	
Error	853.273	24	35.553			

3) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการพฤติกรรมการแสดงออก (beh1-beh7)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง (beh1-beh7) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอน

ด้วยการนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ) พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเองและแบบปกติมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1, 5 และ 6 ใกล้เคียงกัน โดยในการวัดพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 2-7 นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการนำตนเองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติเล็กน้อย ดังตารางและโปรไฟล์ค่าเฉลี่ยต่อไปนี้

ตาราง 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย

	Mean			SD		
	classical	self-dir	Total	classical	self-dir	Total
bh1	3.183	2.976	3.079	.372	.394	.390
bh2	2.279	3.557	2.918	.717	.516	.894
bh3	2.846	3.317	3.081	.437	.570	.553
bh4	2.980	3.442	3.211	.753	.446	.650
bh5	3.403	3.432	3.418	.321	.305	.307
bh6	3.307	3.389	3.348	.184	.306	.251
bh7	3.168	3.471	3.319	.169	.370	.321

- หมายเหตุ** 1. Box's M = 76.782; F = 1.861; df = 28, 200.7; p = 0.004
2. Levene's Test: beh1 (F = 0.074; p = .788); beh2 (F=2.731; p = 0.111); beh3 (F= 0.752; p = 0.394)
- beh4 (F = 3.008;p = 0.096); beh5 (F = 0.054; p = 0.819); beh6 (F = 6.283; p = 0.019); beh7 (F = 10.310; p = 0.004)
3. Mauchly's W Test = 0.008; Approx.chi-square = 103.949; df = 20; p= 0.000

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น จากการทดสอบด้วย Box's M test พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดซ้ำทั้ง 7 ครั้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Levene's test พบว่า ความแปรปรวนของตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกในการวัดแต่ละครั้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Mauchly's W test พบว่าตัวแปรพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดซ้ำทั้ง 7 ครั้ง มีความสัมพันธ์กันโดยสัมพันธ์สัสมพันธ์แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ สามารถดำเนินการวิเคราะห์ต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดซ้ำ 7 ครั้ง (beh1-beh7) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 วิธี (วิธีสอนด้วยการนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ) พบว่าเซ็นทรอยด์หรือเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดซ้ำ 3 ครั้งมีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการพฤติกรรมแสดงออกไม่แตกต่างกันระหว่างวิธีสอน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน

Effect	Statistics	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
factor1	Pillai's Trace	.819	14.349	6.000	19.000	.000
	Wilks' Lambda	.181	14.349	6.000	19.000	.000
	Hotelling's Trace	4.531	14.349	6.000	19.000	.000
	Roy's Largest Root	4.531	14.349	6.000	19.000	.000
factor1 * teaching	Pillai's Trace	.794	12.202	6.000	19.000	.000
	Wilks' Lambda	.206	12.202	6.000	19.000	.000
	Hotelling's Trace	3.853	12.202	6.000	19.000	.000
	Roy's Largest Root	3.853	12.202	6.000	19.000	.000
Tests of Between-Subjects Effects						
Source	Type III Sum of	df	Mean Square	F		Sig.
Intercept	1859.922	1	1859.922	3.264E3		.000
teaching	5.430	1	5.430	9.529		.005
Error	13.676	24	.570			

2.4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน

การเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการในตอนนี้นำเสนอตามตัวแปรตามรวม 3 ชุด ดังนี้

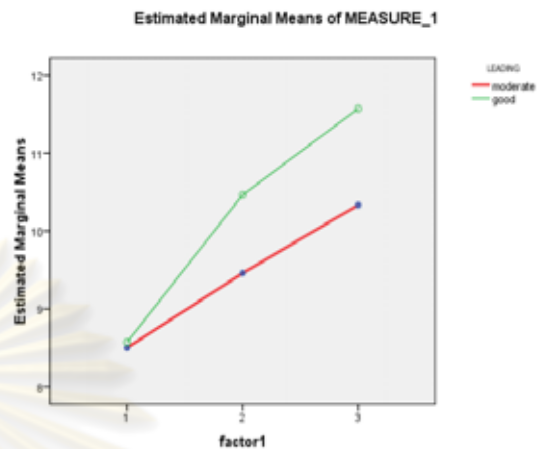
1) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (achpre, achmid, achpost)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง (achpre, achmid, achpost) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลาง = moderate และระดับดี = good) พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับปานกลางและระดับดีมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง ใกล้เคียงกัน โดยในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 3 ครั้ง นักเรียนกลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับดีมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับปานกลางเล็กน้อย ดังตารางและโปรไฟล์ค่าเฉลี่ยต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย

	Leading	Mean	SD	N
achpre	moderate	8.500	2.747	12
	good	8.507	2.503	14
	Total	8.504	2.565	26
achmid	moderate	9.458	3.701	12
	good	10.464	3.336	14
	Total	10.000	3.475	26
achpost	moderate	10.330	4.774	12
	good	11.570	4.653	14
	Total	11.000	4.656	26

หมายเหตุ 1. Box's M = 2.434; F = 0.350 df = 6, 3881; p = 0.910

2. Levene's Test: achpre (F = 0.083; p = .776) achmid (F=0.267; p = 0.610); achpost (F= 0.320, p = 0.577)

3. Mauchly's W Test M = 0.752; Approx.chi-square = 6.570; df = 2; p= 0.037

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น จากการทดสอบด้วย Box's M test พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำทั้ง 3 ครั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Levene's test พบว่า ความแปรปรวนของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการวัดแต่ละครั้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Mauchly's W test พบว่าตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำทั้ง 3 ครั้ง มีความสัมพันธ์กันโดยสัมพันธ์สัณฐานแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าข้อมูลสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ สามารถดำเนินการวิเคราะห์ต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง (achpre, achmid, achpost) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลาง และระดับดี) พบว่าเซ็นทรอยด์หรือเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้งมีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างความเป็นผู้นำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน

Effect	Statistics	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
factor1	Pillai's Trace	.433	8.770	2.000	23.000	.001
	Wilks' Lambda	.567	8.770	2.000	23.000	.001
	Hotelling's Trace	.763	8.770	2.000	23.000	.001
	Roy's Largest Root	.763	8.770	2.000	23.000	.001
factor1 * teaching	Pillai's Trace	.056	.688	2.000	23.000	.513
	Wilks' Lambda	.944	.688	2.000	23.000	.513
	Hotelling's Trace	.060	.688	2.000	23.000	.513
	Roy's Largest Root	.060	.688	2.000	23.000	.513
Tests of Between-Subjects Effects						
Source	Type III Sum of	df	Mean Square	F		Sig.
Intercept	7471.843	1	7471.843	210.160		.000
Leading	11.548	1	11.548	.325		.574
Error	853.273	24	35.553			

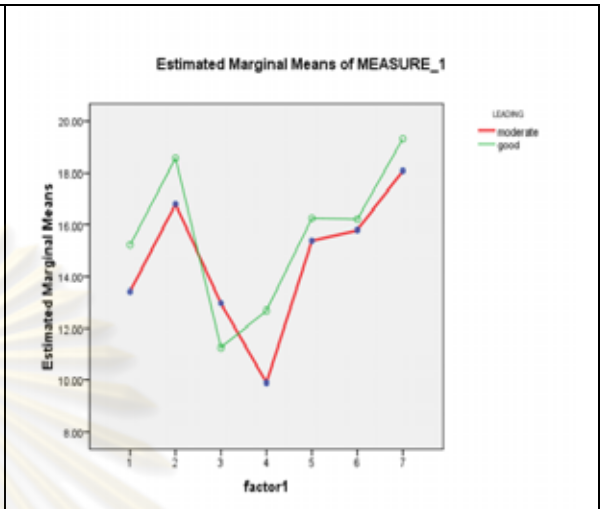
2) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียน (et1-et7)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง (et1-et7) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลาง = moderate และระดับดี = good) พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับปานกลางและระดับดี มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง ใกล้เคียงกัน โดยในการวัดทุกครั้งยกเว้นครั้งที่ 5 นักเรียนกลุ่มที่ได้รับมีความเป็นผู้นำปานกลางมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับดี เล็กน้อย ดังตารางและไปไฟล์ค่าเฉลี่ยต่อไปนี้

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย

	Mean			SD		
	moderate	good	Total	moderate	good	Total
et1	13.416	15.214	14.384	6.598	4.627	5.579
et2	16.791	18.571	17.750	5.650	5.345	5.452
et3	12.958	11.250	12.038	6.173	5.109	5.576
et4	9.895	12.678	11.394	5.473	4.850	5.236
et5	15.375	16.250	15.846	4.462	3.693	4.006
et6	15.791	16.214	16.019	5.797	5.780	5.675
et7	18.083	19.321	18.750	2.937	2.538	2.746

- หมายเหตุ 1. Box's M = 0.217 F = 33.237; df = 28, 200.7; p = 0.213
2. Levene's Test: et1 (F = 2.411; p = 0.133); et 2 (F= .1.021; p = 0.284); et 3 (F= 0.399; p = 0.533)
- et 4 (F = 0.152; p = 0. 700); et 5 (F = 1.088; p = 0. 307); et 6 (F = 0.006; p = 0. 937); et 7 (F = 1.225; p = 0.279)
3. Mauchly's W Test = 0.217; Approx.chi-square = 33.237; df = 20; p= 0.033

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น จากการทดสอบด้วย Box's M test พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำทั้ง 7 ครั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Levene's test พบว่า ความแปรปรวนของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนในการวัดแต่ละครั้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Mauchly's W test พบว่าตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนเมื่อมีการวัดซ้ำทั้ง 7 ครั้ง มีความสัมพันธ์กันโดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าข้อมูลสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ สามารถดำเนินการวิเคราะห์ต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง (et1-et7) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลาง และระดับดี) พบว่าเซ็นทรอยด์หรือเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง มีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างความเป็นผู้นำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน

Effect	Statistics	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
factor1	Pillai's Trace	.815	13.906	6.000	19.000	.000
	Wilks' Lambda	.185	13.906	6.000	19.000	.000
	Hotelling's Trace	4.391	13.906	6.000	19.000	.000
	Roy's Largest Root	4.391	13.906	6.000	19.000	.000
factor1 * teaching	Pillai's Trace	.230	.943	6.000	19.000	.488
	Wilks' Lambda	.770	.943	6.000	19.000	.488
	Hotelling's Trace	.298	.943	6.000	19.000	.488
	Roy's Largest Root	.298	.943	6.000	19.000	.488
Tests of Between-Subjects Effects						
Source	Type III Sum of	df	Mean Square	F		Sig.
Intercept	41413.417	1	41413.417	386.149		.000
LEADING	47.686	1	47.686	.445		.511
Error	2573.931	24	107.247			

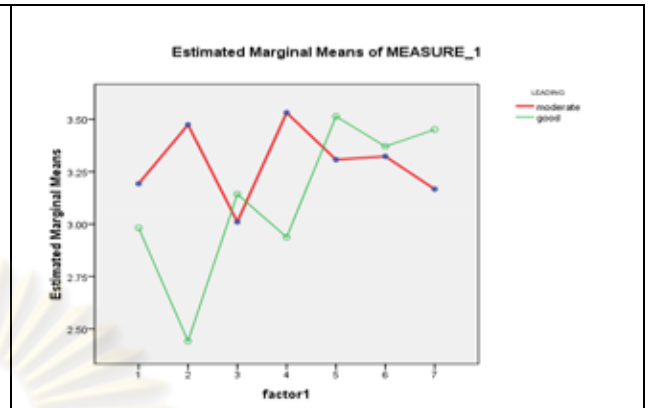
3) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการพฤติกรรมการแสดงออก (beh1-beh7)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง (beh1-beh7) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลาง = moderate และระดับดี = good) พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 3 และ 6 ใกล้เคียงกัน โดยในการวัดพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 1, 2 และ 4 นักเรียนกลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับดีเล็กน้อย ส่วนพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 3, 5-7 นักเรียนกลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีความเป็นผู้นำระดับปานกลางเล็กน้อย ดังตารางและโปรไฟล์ค่าเฉลี่ยต่อไปนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน และโปรไฟล์ค่าเฉลี่ย

	Mean			SD		
	moderate	good	Total	moderate	good	Total
bh1	3.192	2.982	3.079	.430	.337	.390
bh2	3.474	2.442	2.918	.623	.825	.894
bh3	3.010	3.142	3.081	.688	.422	.553
bh4	3.531	2.937	3.211	.354	.730	.650
bh5	3.307	3.513	3.418	.347	.241	.307
bh6	3.322	3.370	3.348	.253	.256	.251
bh7	3.166	3.450	3.319	.141	.376	.321

- หมายเหตุ 1. Box's M = 103.129; F = 2.486; df = 28, 1897; p = 0.000
2. Levene's Test: beh1 (F = 1.273; p = .270); beh2 (F=2.610; p = 0.119); beh3 (F= 3.663; p = 0.668)
 beh4 (F = 4.399 ;p = 0.047); beh5 (F = 2.649; p = 0.117); beh6 (F = 0.158; p = 0.694); beh7 (F = 8.262; p = 0.008)
3. Mauchly's W Test = 0.010; Approx.chi-square = 101.337; df = 20; p= 0.000

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น จากการทดสอบด้วย Box's M test พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดซ้ำทั้ง 7 ครั้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Levene's test พบว่า ความแปรปรวนของตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกในการวัดทุกครั้ง ยกเว้นครั้งที่ 4 และ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน และจากการทดสอบด้วย Mauchly's W test พบว่าตัวแปรพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดซ้ำทั้ง 7 ครั้ง มีความสัมพันธ์กันโดยสัมพันธ์สัณฐานแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ สามารถดำเนินการวิเคราะห์ต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดซ้ำ 7 ครั้ง (beh1-beh7) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกัน 2 ระดับ (ระดับปานกลาง = moderate และระดับดี = good) พบว่าเซ็นทรอยด์หรือเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมแสดงออกจากการวัดซ้ำ 7 ครั้งมีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการพฤติกรรมแสดงออกไม่แตกต่างกันระหว่างวิธีสอน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำของพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน

Effect	Statistics	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
factor1	Pillai's Trace	.830	15.448	6.000	19.000	.000
	Wilks' Lambda	.170	15.448	6.000	19.000	.000
	Hotelling's Trace	4.878	15.448	6.000	19.000	.000
	Roy's Largest Root	4.878	15.448	6.000	19.000	.000
factor1 * teaching	Pillai's Trace	.779	11.142	6.000	19.000	.000
	Wilks' Lambda	.221	11.142	6.000	19.000	.000
	Hotelling's Trace	3.518	11.142 ^a	6.000	19.000	.000
	Roy's Largest Root	3.518	11.142 ^a	6.000	19.000	.000
Tests of Between-Subjects Effects						
Source	Type III Sum of	df	Mean Square	F		Sig.
Intercept	1856.334	1	1856.334	2.496E3		.000
teaching	1.255	1	1.255	1.687		.206
Error	17.852	24	.744			

 ศูนย์วิทยุพัชกร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ 2. ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน 3. ศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ 4. ศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแสดงออก ความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบรวบรวมข้อมูลระยะยาว มีกลุ่มควบคุมและการวัดก่อนและหลังการสอน (pretest – posttest longitudinal control group design) ประกอบด้วยนักเรียน 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มแบ่งเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม โดยการสุ่มตัวอย่างในจำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่ม A = กลุ่มที่สอนแบบปกติและมีการแบ่งกลุ่มย่อยโดยมีผู้นำดี กลุ่ม B = กลุ่มที่สอนแบบปกติและมีการแบ่งกลุ่มย่อยโดยมีผู้นำปานกลาง กลุ่ม C = กลุ่มที่สอนโดยการนำตนเองและมีการแบ่งกลุ่มย่อยโดยมีผู้นำดี กลุ่ม D = กลุ่มที่สอนโดยการนำตนเองและมีการแบ่งกลุ่มย่อยโดยมีผู้นำปานกลาง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2549 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา Singlish ในภาคปลาย จำนวน 26 คน

ตัวแปรในการวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรต้น 2 ตัวแปร คือ 1) ตัวแปรวิธีการสอนวิชาเลือกเสรี Singlish แบ่งเป็น 2 วิธี คือ วิธีสอนแบบปกติ และ วิธีสอนโดยการนำตนเอง และ 2. ตัวแปร ภาวะผู้นำกลุ่ม แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับดี ตัวแปรตามรวม 12 ตัวแปร ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง พฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียน 7 ตัวแปร ซึ่งสร้างขึ้นจากการรวมคะแนนพฤติกรรมการแสดงออก 4 ด้าน คือ ด้านการร้องเพลง ด้านลักษณะท่าทาง ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการทำงานกลุ่ม

การรวบรวมข้อมูลใช้การรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบบันทึกการสังเกตโดยมีการรวบรวมข้อมูลระยะยาวรวม 7 ครั้ง (เฉพาะตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนและพฤติกรรมการแสดงออก) และมีการรวบรวมข้อมูลจากการวัดก่อนเรียนและหลังเรียน วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยายและสถิติวิเคราะห์เปรียบเทียบได้แก่ การทดสอบแบบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตอบคำถามวิจัยและใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อรวมตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออก

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นพบว่าตัวแปรตามทั้ง 19 ตัวแปร ประกอบด้วย ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัด 3 ครั้ง (achpre, achmid, และ achpost) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนจากการวัด 7 ครั้ง (et1 – et7) ความพึงพอใจต่อการเรียน (sat) เจตคติต่อการร้องเพลง (att) และพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัด 7 ครั้ง (beh1 – beh7) ส่วนใหญ่มีการแจกแจงแบบเบ้ทางลบโดยเฉพาะในการวัดครั้งหลัง แสดงว่าหลังจากผ่านการเรียนวิชาเลือกเสรี Singlish นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลง และพฤติกรรมการแสดงออกโดยเฉลี่ยดีขึ้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทดสอบความแตกต่างของตัวแปรภูมิหลังด้านความรู้ภาษาอังกฤษ รวม 3 ตัวแปร (ebacgr, engbackg, grade) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีการสอนโดยการนำตนเองและการสอนแบบปกติพบว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรภูมิหลังของนักเรียนด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าก่อนเริ่มทดลองภูมิหลังด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 4 ข้อ และสมมุติฐานวิจัย 3 ข้อแยกนำเสนอเป็น 4 ข้อโดยสรุปดังนี้

1. ผลการศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมแสดงออก ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมแสดงออกรวม 17 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกันสองวิธี คือ วิธีการสอนแบบนำตนเอง และวิธีการสอนแบบปกติ โดยใช้การวิเคราะห์ t-test แบบกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน ชนิดความแปรปรวนของประชากรเท่ากันพบว่า ประชากรนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียน 7 ตัวแปร และพฤติกรรมแสดงออกจาก

การวัดหลังการเรียน 4 ตัวแปร รวมทั้งหมด 14 ตัวแปร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนเพียง 3 ตัวแปร เท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 2, 3 และ 7 (bh2, bh3 และ bh7) เป็นที่น่าสังเกตว่าผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียน 7 ตัวแปร ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกันสองวิธี คือ วิธีการสอนแบบนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ

การสอนแบบนำตนเองแม้ว่าจะทำให้คะแนนเฉลี่ยตัวแปรตาม 14 ตัวแปร จาก 17 ตัวแปร มีค่าเฉลี่ยกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบนำตนเองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ แต่ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยยังไม่มากพอที่จะทำให้เกิดความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียน 7 ตัวแปร และพฤติกรรมกรรมการแสดงออก 7 ตัวแปรระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกันสองวิธี พบว่า

1) เห็นทรอยด์หรือเวคเตอร์ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง มีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างวิธีสอน

2) เห็นทรอยด์หรือเวคเตอร์ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง มีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดทั้ง 7 ครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างวิธีสอน

3) เห็นทรอยด์หรือเวคเตอร์ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการแสดงออกจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง มีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการพฤติกรรมกรรมการแสดงออกไม่แตกต่างกันระหว่างวิธีสอน

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้เป็นข้อเสนอแนะสมมุติฐานวิจัยข้อ 1 ในส่วนที่ระบุว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบนำตนเองมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมกรรมการแสดงออกสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ และสนับสนุนสมมุติฐานวิจัยข้อ 1 ส่วนที่ระบุว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบนำตนเองมีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการแสดงออกรวม 17 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความเป็นผู้นำต่างกัน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำปานกลางและดีโดยใช้การวิเคราะห์ t-test แบบกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน ชนิดความแปรปรวนของประชากรเท่ากันในตัวแปร 17 ตัวแปร และชนิดความแปรปรวนไม่เท่ากันในตัวแปร 2 ตัวแปร พบว่าประชากรนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียน 7 ตัวแปร และพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียน 4 ตัวแปร รวมทั้งหมด 14 ตัวแปร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนเพียง 3 ตัวแปร เท่านั้นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 2 (bh2) 4 (bh4) และ 7 (bh7)

การสอบเมื่อมีกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน มีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออก 14 ตัวแปร จาก 17 ตัวแปร มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการแสดงออกของกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำระดับดีสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำปานกลาง แต่ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยยังไม่มากพอที่จะทำให้เกิดความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังการเรียน 7 ตัวแปร ตัวแปรพฤติกรรมการแสดงออก 7 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน พบว่า

1) เห็นทรอยด์หรือเวคเตอร์ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง มีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างภาวะผู้นำ

2) เห็นทรอยด์หรือเวคเตอร์ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนที่มีการวัดซ้ำ 7 ครั้ง มีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างภาวะผู้นำ

3) เห็นทรอยด์หรือเวคเตอร์ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการแสดงออกจากการวัดซ้ำ 7 ครั้ง มีความแตกต่างกันระหว่างครั้งที่วัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พัฒนาการพฤติกรรมการแสดงออกไม่แตกต่างกันระหว่างภาวะผู้นำ

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้นับสนุนสมมุติฐานวิจัยข้อ 2 บางส่วนโดยสนับสนุนสมมุติฐานวิจัยข้อ 2 ที่ระบุว่านักเรียนที่มีภาวะผู้นำดี มีพัฒนาการด้านการแสดงออกสูงกว่านักเรียนที่มีภาวะผู้นำปานกลางแต่นักเรียนที่มีภาวะผู้นำดีแม้จะมีคะแนนพัฒนาการด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีภาวะผู้นำปานกลาง แต่ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียน และเจตคติต่อการร้องเพลง ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียน และเจตคติต่อการร้องเพลง รวม 2 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนต่างกัน 2 วิธีคือวิธีการสอนโดยการนำตนเองและวิธีการสอนแบบปกติ โดยใช้การวิเคราะห์ t-test แบบกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน ชนิดความแปรปรวนของประชากรเท่ากันพบว่าประชากรนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยตัวแปรความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง รวมทั้งหมด 14 ตัวแปร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้นับสนับสนุนสมมุติฐานวิจัยข้อ 1 ในส่วนที่ระบุว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบนำตนเองมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

4. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียน และเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียน และเจตคติต่อการร้องเพลงรวม 2 ตัวแปร ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกันสองระดับ (ระดับปานกลางและระดับดี) โดยใช้การวิเคราะห์ t-test แบบกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน ชนิดความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน พบว่าประชากรนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยตัวแปรความพึงพอใจต่อการเรียน และเจตคติต่อการร้องเพลง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้นับสนับสนุนสมมุติฐานข้อ 2 ในส่วนที่ระบุว่านักเรียนที่มีภาวะผู้นำดีมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีภาวะผู้นำปานกลาง

เนื่องจากการวิเคราะห์ข้อมูลในหัวข้อที่ 3 และ 4 เป็นการวิเคราะห์แยกตามตัวแปรต้นทีละตัวแปร และได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลว่าไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียน และเจตคติต่อการร้องเพลง ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกัน ผู้วิจัยคาดหมายหากมีการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางพร้อมกัน อาจเป็นการช่วยลดความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนทอมความคลาดเคลื่อน และอาจทำให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ จึงทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (two-way ANOVA)

ผลการวิเคราะห์พบว่า อิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับภาวะผู้นำ แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์อิทธิพลหลัก พบว่าอิทธิพลหลักของวิธีสอนและอิทธิพลหลักของภาวะผู้นำแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปร ความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงระหว่างกลุ่มประชากรนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนต่างกันและมีภาวะผู้นำต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นต้นฉบับสนุนสมมุติฐานวิจัยข้อ 3 กล่าวคือ แม้จะพบว่าอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับภาวะผู้นำต่อค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง พัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการด้านการแสดงออก แต่อิทธิพลปฏิสัมพันธ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

การเสนอผลการอภิปรายข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นการเสนอสาระแยกตามประเด็นการอภิปรายรวม 5 ประเด็น คือ ประเด็นการอภิปรายข้อค้นพบที่สอดคล้องกับสมมุติฐานวิจัย ประเด็นการอภิปรายความไม่สอดคล้องระหว่างผลการวิจัยและสมมุติฐานวิจัย ประเด็นการอภิปรายแนวคิดนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในอนาคต ประเด็นอภิปรายด้านข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้ และประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางในการทำวิจัยต่อไป

1. ข้อค้นพบที่สอดคล้องกับสมมุติฐานวิจัย นักเรียน กลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้โดยการนำตนเองและเป็นกลุ่มที่มีภาวะผู้นำดีจะมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการแสดงออกสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติและมีระดับภาวะผู้นำปานกลางโดยเฉพาะคะแนนพฤติกรรมจากการวัดหลังการเรียนครั้งที่ 2, 3, 4 และ 7 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยข้อ 1 และ ข้อ 2 บางส่วน เมื่อพิจารณาลงในรายละเอียดของตัวแปรพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของนักเรียนสรุปได้ว่า เมื่อนักเรียนได้รับการเรียนวิชาเลือกเสรี โดยการนำตนเองนักเรียนจะมีความกล้าแสดงออกด้านการร้องเพลง ด้านการคิดลักษณะท่าทางประกอบาร้องเพลง ด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านการทำงานกลุ่มอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้เมื่อพิจารณาแผนการสอนครั้งที่ 2, 3, 4 และ 7 ผู้วิจัยพบว่าแผนการสอนทั้ง 4 ครั้งดังกล่าว มีลักษณะของเพลงเอื้อต่อการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการแสดงออกได้แก่เพลง Reach For The Sky เพลง In The Winter เพลง Let's Go To The Zoo และเพลง Finger Songs ต่างจากเพลงในการสอนครั้งที่ 5 และ 6 ได้แก่เพลง Greetings และเพลง A Happy Family ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยและไม่มีความ

สนใจมากพอที่จะมีพฤติกรรมการแสดงออก ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Lloyd (2008) จากบทความ Amazing Power of Music Revealed และผลการวิจัยของ วัลภาภรณ์ วศินสมบัติ (2546) ที่กล่าวว่า การสอนโดยใช้เพลงหรือดนตรีจะช่วยพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียนในด้านการแสดงออก ความมั่นใจและความคิดสร้างสรรค์

อนึ่ง ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมแสดงออกในการวัดทั้ง 7 ครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนวิชาเลือกเสรี ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมแสดงออกได้จริงในช่วงระยะเวลาการสอนประมาณ 7-8 ครั้ง ผู้วิจัยอนุมานจากหลักฐานการวิจัยครั้งนี้ว่า ถ้ามีการเรียนการสอนใช้เวลาเพิ่มขึ้นเป็นหนึ่งภาคเรียนจะทำให้มีความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ตามสมมุติฐานการวิจัย

2. ความไม่สอดคล้องระหว่างผลการวิจัยและสมมุติฐานวิจัย นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้โดยการนำตนเองและมีภาวะผู้นำดี จะมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติและมีภาวะผู้นำปานกลาง แต่ค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันไม่สูงมากพอที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานวิจัย แต่สอดคล้องกับงานวิจัยบางเรื่องเช่นงานวิจัยของดวงเดือน แสงชัย และ มัทนา ทองใหญ่ (2530) ซึ่งใช้เพลงเป็นกิจกรรมเสริมในการเรียนการสอน พบว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความไม่สอดคล้องของผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงและความพึงพอใจต่อการเรียนกับสมมุติฐานวิจัยอาจจะอธิบายได้ว่า วิธีการสอนโดยการนำตนเองและภาวะผู้นำของนักเรียนมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลงและความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ดังจะเห็นได้จากคะแนนค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามดังกล่าวในกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยการนำตนเอง และมีภาวะผู้นำระดับดีมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนแบบปกติและมีภาวะผู้นำระดับปานกลางแต่ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้สั้นเกินกว่าที่จะทำให้เกิดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการทดลองโดยให้ระยะเวลายาวขึ้นอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษาโดยอาจเปิดสอนวิชาเลือกเสรี Singlish ต่อเนื่องเป็น 2 ช่วง ในภาคการศึกษาเดียวกัน

อย่างไรก็ดี ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมแสดงออก แม้ว่าจะมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างครั้งที่วัดตามสมมุติฐานวิจัย แต่เมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทั้ง 2 ด้านระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการ

สอนต่างกันสองแบบและระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะผู้นำต่างกันสองระดับพบว่า รูปแบบพัฒนาการทั้งสองด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานวิจัยข้อ 1 และข้อ 2 ความไม่สอดคล้องดังกล่าวนี้อาจอธิบายได้ด้วยเหตุผล 3 ประการ ประการแรก ระยะเวลาในการเรียนการสอนในการวิจัยครั้งนี้สั้นเกินกว่าจะแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประการที่สอง รูปแบบการสอนทั้ง 2 แบบ มีความแตกต่างกันน้อยมาก เนื่องจากรูปแบบการสอนโดยการนำตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดริเริ่มตัดสินใจคิดทำทางประกอบกรร้องเพลงโดยอิสระ ส่วนรูปแบบการสอนแบบปกติแม้ว่าผู้สอนจะได้กำหนดทำทางไว้แล้ว แต่ก็ให้อิสระนักเรียนได้พลิกแพลงทำทางประกอบเพลงได้ด้วยเหมือนกัน และประการที่สาม กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ. ซึ่งธรรมชาติของนักเรียนเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกล้าแสดงออกสูงกว่านักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไปทำให้คะแนนตั้งต้นของนักเรียนทั้งสองกลุ่มค่อนข้างใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยจึงเสนอว่า ควรมีการวิจัยเพื่อควบคุมลักษณะของผู้เรียนโดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไปเปรียบเทียบกับนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ. ทั้งนี้ต้องมีระยะเวลาวิจัยอย่างน้อยหนึ่งภาคเรียน

ผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานวิจัยอีกประการหนึ่งคือ คะแนนเฉลี่ย เจตคติต่อการร้องเพลง และความพึงพอใจต่อการเรียน แม้ว่าจะมีคะแนนค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยการนำตนเองและกลุ่มที่มีภาวะผู้นำระดับดีสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ และกลุ่มที่มีภาวะผู้นำระดับปานกลางตามสมมุติฐานวิจัย แต่ความแตกต่างไม่มากพอที่จะพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความไม่สอดคล้องดังกล่าวนี้อาจอธิบายได้ด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ ประการแรกรูปแบบการสอนโดยการนำตนเองและรูปแบบการสอนแบบปกติมีกิจกรรมการเรียนการสอนคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ ประกอบกับเจตคติเป็นตัวแปรที่ต้องใช้เวลานานที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในผลการวิจัยในอดีต เช่น การวิจัยของดวงเดือน แสงชัย และมีทนา ทองใหญ่ (2530) และวัลภาภรณ์ วศินสมบัติ (2546) ซึ่งใช้เพลงเป็นกิจกรรมเสริมและใช้สื่อเพลงและบทกลอนในการสอนได้ผลการวิจัยว่า ค่าเฉลี่ยเจตคติของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ประการที่สอง อาจอธิบายได้ว่าตัวแปรความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลงในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบรายงานตนเองโดยผู้เรียน ไม่ได้ใช้มาตรวัดเจตคติที่เป็นมาตรฐาน หากมีการใช้มาตรวัดเจตคติที่มีมาตรฐานสูง ให้ผลการวัดที่ละเอียด น่าจะสามารถบอกความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้

3. ข้อค้นพบในด้านแนวคิดนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในอนาคต ถึงแม้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้อาจจะได้ผลว่าความแตกต่างระหว่างการสอนโดยการนำตนเองและการสอนแบบปกติ ไม่มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามทุกตัวของนักเรียนในกลุ่มที่สอนโดยการนำตนเองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่สอนแบบปกติ ผลที่เกิดขึ้นสะท้อนให้เห็นคุณค่าของการสอนโดยการนำตนเองรวมทั้งการสอนโดยใช้เพลงเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการร้องเพลง ความพึงพอใจต่อการเรียน และพฤติกรรมการแสดงออกดีขึ้น ข้อสรุปดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Scott Aniol (2004) ซึ่งอธิบายว่าการสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงหรือดนตรีเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนรวม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย (Physically) ด้านวิชาการ (Academically) ด้านสังคม (Socially) ด้านศีลธรรม (Morally) ด้านอารมณ์ (Emotionally) และด้านจิตใจ (Spiritually) ผู้วิจัยเสนอว่าหากมีการวิจัยต่อในอนาคตควรมีการศึกษาตัวแปรตามให้ครบทุกด้าน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้แนวคิดนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาเลือกเสรี Singlish ในอนาคตได้เป็น 4 ประการ ดังนี้ 1. ความยากของเพลง ความง่ายของเพลงให้ เป็นไปตามลำดับโดยจัดลำดับของเนื้อหาของเพลงในการสอน 2. ความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งสอนโดยไม่ใช้เพลง เพื่อจะให้เห็นความแตกต่างชัดเจน 3. ควรให้นักเรียนได้สร้างสรรค์เพลงขึ้นมาเอง ระหว่างการสอนมีนักเรียนเสนอขอแต่งเพลงเอง ในโอกาสต่อไปควรให้โอกาสนักเรียนได้ลองสร้างสรรค์เพลงตามความสนใจ 4. น่าจะมีการระบุปริมาณ คำศัพท์ที่ยากขึ้น ให้มีการสรุปสาระของเพลง สร้าง Story-telling จากเพลง

4. ข้อจำกัดของการวิจัยคือ การศึกษาโดยใช้ข้อสอบ pre-test post-test ฉบับเดียวกัน มีระยะห่างของการทดสอบเพียง 6 สัปดาห์ ดังนั้นนักเรียนอาจจำข้อสอบได้แต่จากการสังเกตดูผลการสอบ คะแนนสอบของนักเรียนไม่ได้แสดงให้เห็นว่ามีการจำข้อสอบได้ตามที่คาดคิด หรือในกรณีที่มีการจำข้อสอบได้แต่นักเรียนไม่ได้ประโยชน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาสาระ (context) แตกต่างกันไปตามเนื้อเพลง ข้อจำกัดในข้อนี้จึงไม่เกิดผลเสียกับผลการวิจัยแต่อย่างใด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยนี้แยกเป็น 2 ประเด็น คือ

ข้อเสนอแนะเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/ปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะเป็นแนวทางในการทำวิจัยต่อไป มีดังนี้

1. ควรทำวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองวิจัยหนึ่งภาคการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มมากขึ้นเป็นการสนับสนุนผลการวิจัยในครั้งนี้

2. จัดทำข้อสอบ pre-test และ post-test ให้ต่างฉบับกันเพื่อที่นักเรียนจะไม่สามารถจำข้อสอบได้ แต่ข้อสอบทั้งสองชุดต้องมีความเที่ยงตรงและมีลักษณะคู่ขนาน
3. ควรมีการวิจัยเพื่อควบคุมลักษณะของผู้เรียนโดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไป เปรียบเทียบกับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อว่าผลการวิจัยจะได้แสดงให้เห็นความแตกต่างของนักเรียนประถมศึกษาโดยทั่วไปกับนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ควรนำมาตรวจวัดเจตคติที่มีมาตรฐานสูง ให้ผลการวัดที่ละเอียดมาใช้ในการวัดความพึงพอใจต่อการเรียนและเจตคติต่อการร้องเพลง
5. ควรมีการวิจัยต่อในอนาคตโดยศึกษาตัวแปรตามให้ครบทุกด้านทั้งด้านร่างกาย (Physically) ด้านวิชาการ (Academically) ด้านสังคม (Socially) ด้านศีลธรรม (Morally) ด้านอารมณ์ (Emotionally) และด้านจิตใจ (Spiritually)

แนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย / ปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

1. ควรปรับขยายวิชาเลือกเสรี Singlish ให้เป็นการสอนในช่วงเวลา 2 ระยะเวลาของภาคการศึกษา เพื่อให้ได้ระยะเวลาหนึ่งภาคเรียน การติดตามผลให้มีการวัดผลต้นเทอม กลางเทอม และปลายเทอม มีการศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของนักเรียน ต้องมีการออกแบบวางแผนแนวทางการวิจัย ให้มีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการแสดงออกระหว่างนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับนักเรียนในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไป
2. ควรมีการพิจารณาการทำงานร่วมกันเป็นการเรียนการสอนแบบบูรณาการระหว่างการจัดวิชาสอนภาษาอังกฤษกับดนตรี เพื่อจะได้ทำให้นักเรียนขยายขอบเขตประสบการณ์จากการเรียนรู้เนื้อเพลงเป็นการเรียนรู้การแต่งเพลง ท่วงทำนองเพลง ซึ่งนักเรียนจะได้เกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างออกไป การทำงานของอาจารย์ในสองกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นจุดตั้งต้นของการทำงานวิจัยบูรณาการซึ่งเป็นนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
3. ควรมีการเพิ่มกิจกรรมเป็นการฝึกการทำงานกลุ่มหรือการทำงานเป็นทีม มีการติดตามการทำงานของหัวหน้ากลุ่ม/หัวหน้าทีม เพื่อดูความเป็นผู้นำ ประสบการณ์จากการเรียน ประสบการณ์การร้องเพลงทำให้นักเรียนสนิทสนมและสร้างความเข้าใจและการยอมรับบทบาทในฐานะผู้นำผู้ตามดีกว่าการใช้กิจกรรมวิชาการ
4. จากข้อค้นพบในการวิจัย กิจกรรมการร้องเพลงช่วยพัฒนาพฤติกรรมมารวมแสดงออกได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงควรนำกิจกรรมการร้องเพลงไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนชั่วโมงสั้นๆ เช่น ชั่วโมงสนทนา (Homeroom) ชั่วโมงนันทนาการ เป็นต้น เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความกล้าแสดงออก ความคิดสร้างสรรค์

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2543) รายงานการวิจัยเรื่อง
ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตร
ภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา กรุงเทพฯ.
- จตุรรัตน์ วิบูลผล. (2539) ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับ
ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน แสงชัย, มัทนา ทองใหญ่. (2530) รายงานการวิจัย การศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงเป็น
กิจกรรมเสริม. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม). กรุงเทพมหานคร:
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปวีป เมธาคุณวุฒิ, พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์. (2545) รายงานการวิจัย การพัฒนาต้นแบบการเรียน
การสอนผ่านเว็บเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้แบบนำตนเองและการใฝ่รู้ของผู้เรียน.
กรุงเทพมหานคร. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาวรรณ. (2546) รายงานการวิจัย การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแพร่. เชียงใหม่ : โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัลภาภรณ์ วศินสมบัติ. (2546) รายงานการวิจัย การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบ
ธรรมชาติ. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2542) สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้สร้างสมองเด็กให้ฉลาดได้อย่างไร.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2, เมษายน
2552)
- ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545) เอกสารประกอบหลักสูตรการ
ศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550) *การจัดการเรียนรู้แบบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์*.
กรุงเทพมหานคร : สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 2,
สิงหาคม 2550)

ภาษาอังกฤษ

Aniol, S. (2004) The Teaching Power of Music. Available :

<http://religiousaffectionsministries.org/> Retrieved April 3, 2004

Anonymous. (2006) *Using song in the English Classroom*. Available: [http://www.](http://www.Topenglish-teaching.com/directory/activities/songs/using_songs/article.htm)

[Topenglish-teaching.com/directory/ activities/ songs/ using_ songs/ article.htm](http://www.Topenglish-teaching.com/directory/activities/songs/using_songs/article.htm).

Retrieved April 11, 2004

Bertrand, J. (2006). *Primary Tips : Using songs*. British Council. Available online

[http:// using-song.htm](http://using-song.htm). Retrieved April 10, 2004

Brockett, G. (1985) The relationship between self-directed learning readiness and life satisfaction among older adults. *Adult Education Quarterly*. 35(Summer)

Brookfield, S. (1986) Self-Directed Learning : From Theory to Practice. In Gordon G. Darkenwald, ed. *New Directions for Continuing Education*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.

Cloud, D. L. (1993). Association of Parent-Child Self Directed Learning Readiness. (Online). Available: <http://www.lib.umi.com/dissertations/DAIA53/12>. Retrieved April 2,2004

Collins, M.(1991) *Adult Education as Vocation*. London : Routledge.

Graham, R. (2007) *GenkiEnglish: Lesson plan – a fun 45 minutes*. Available online : [http:// genkienglish.net/ lessonplan.htm](http://genkienglish.net/lessonplan.htm). Retrieved April 2,2004

Gugliemino, L.M. (1977) *Development of Self-directed Learning Readiness Scale*. Dissertation, University of Georgia. *Dissertation Abstracts International*, 38, 6467A.

- Hiemstra, R. (1994) Self-directed Learning. *The International Encyclopedia of Education*. Great Britain: BPC Wheatons, Ltd.
- Knowles, M.S. (1975) *Self-Direct Learning : A Guide for Learners And Teachers*. Chicago : Association Press.
- Lloyd, R. (2008) Amazing Power of Music Revealed. Available : <http://www.livescience.com/health/>. Retrieved April 3, 2004
- Mar-Molinero, C. and Wright , V. (1993) Language and open learning in higer education. *System* 21 (2)
- McCarty, W. F.(1986) The Self – Directedness and Attitude Toward Mathematics of Younger and Older Undergraduate Mathematics Student. *Dissertation Abstract International*. 46: 3279-A
- Posner, F. G.(1990). A Study of Self – Directed Learning, Perceived Competence and Personal Orientation among Students in an Open alternative High School. *Dissertation Abstracts International*. 51: 813
- Raynolds, M. M.(1986) The Self-Directedness and Motivational Orientation of Adult Parttime Students at A Community College. *Dissertation Abstracts International*. 46 : 3571-A.
- Skager, R. (1978) *Life long Education and Evaluation Practice*. New York: Institute for Education, Hambury and Progamon Press.
- White, C. (1995) Autonomy and Strategy Use in Distance Foreign Language Learning : Research Findings. *System* 23, (2): 207-221.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ Singlish

Name.....Grade...../.....

Date.....

Choose the correct words . (10 marks)

1. (Clap , Flap) your arms.
2. (Wiggle , Reach) your fingers.
3. We (wait , sing) for Christmas.
4. The reindeer are (flying , strolling) .
5. Let's (playing , build) snowballs.
6. Your left hand (say , says) “Good night !” to you.
7. She is sewing (with , in) her hands.
8. (Can , Are) you play ?
9. (Why , Where) is Pointer ?
10. Here I (am , are) .

Look at the pictures and fill in the blanks with the correct letters.

(10 marks)

1. v _ _ l _ n 2. _ p _ o _
.....
3. c _ m _ l 4. b _ _ _ a _ _
.....
5. _ a _ _ a r _ _ 6. s _ _ _ m _ _
.....
7. b _ _ _ 8. m _ _ d _ w
.....
9. _ u t t _ r _ l _ 10. _ i _ _ _ a _
.....

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

Name

Grade .../.....

Listen to the song and fill in the blanks with the correct words and letters.Fly , Fly , Butterfly

.....,,, the b _ t t _ r _ l _ ,

In the m _ a _ o _ is _____ high ,

In the g _ r _ e _ is flying,

.....,,, the _ _ t t _ _ l y ,

(repeat twice)

.....

Draw picture as you can imagine from the song.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

Name..... Grade...../.....

Match the sentences with the correct pictures.

Reach For The Sky

1. Clap your hands. 2. Touch your toes.
2. Turn around. 4. And put your finger on your nose.
5. Flap your arms. 6. Jump up high.
7. Wiggle your fingers and reach for the sky.
8. Come on everybody.
 Put your hands together.
 And clap to the music.
 (repeat)

1. 2.

3. 4.

5. 6.

7. 8.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

Name..... Grade/.....

Fill in the blanks with the correct verbs.

In The Winter

In the winter , we _____ snowmen , _____ snowmen, _____ snowmen.

In the winter , we _____ snowmen and _____ for Christmas.

The penguins _____, the white seals _____.

In the winter , we _____ snowmen and _____ for Christmas.

In the winter , we _____ snowballs , _____ snowballs , _____ snowballs.

In the winter , we _____ snowballs and _____ for Christmas.

The white bears _____, the reindeers _____.

In the winter , we _____ snowballs and _____ for Christmas.

.....

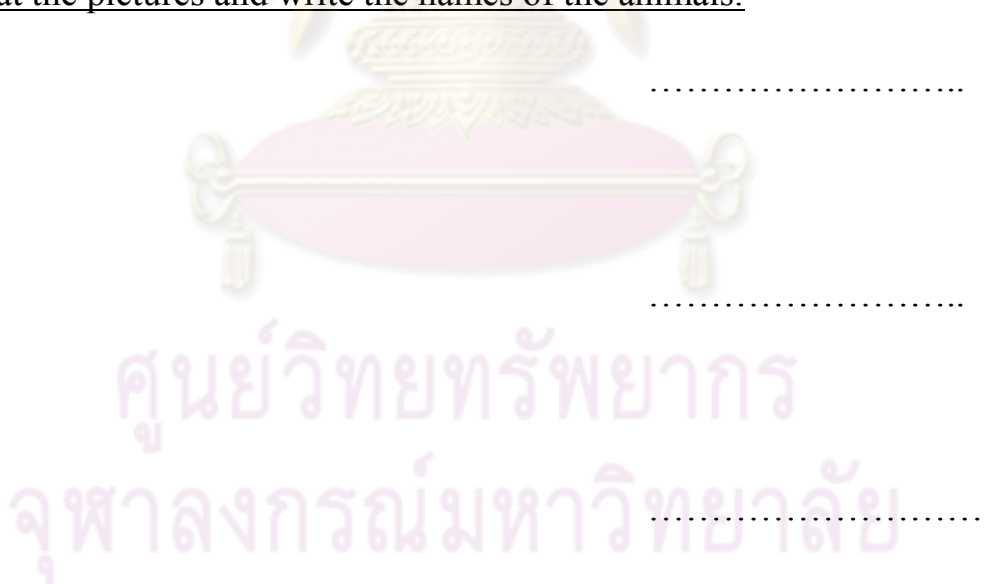
Look at the pictures and write the names of the animals.

1.

2.

3.

4.

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

Name..... Grade/.....
.....

Change the pictures into words.

Let's Go To The Zoo

Let's go, let's go , go to the _____.

_____ trumpet,
_____ hop and _____,
_____ all in the den.

Let's go, let's go , go to the _____.

_____ Gibber.
_____ Growl and _____,
_____ all in the field.

Let's go , let's go , go to the _____.

_____ yawning.
_____ run and _____,
_____ all in the cage.

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

Name..... Grade...../.....

Listen to the song and fill in the blanks with the correct words.Greetings

Your _____ hand says “ _____ , Good morning” to you.
 Your _____ hand _____ ” _____ ” to you.

Your _____ hand says “ _____ , Good night “ to you.
 Your _____ hand _____ ” _____ ” to you.

Your _____ foot says “ _____ , How are you” to you.
 Your _____ foot _____ ” _____ ” to you.

Your _____ foot says “ _____ , I’m fine” to you.
 Your _____ foot _____ “ _____ ” to you.

Your _____ eye says “ _____ , so pretty” to you.
 Your _____ eye _____ “ _____ ” to you.

Your _____ eye says “ _____ , It’s lovely” to you.
 Your _____ eye _____ ” _____ ” to you.

Draw your right eye.

Draw your left eye.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Tippadee Ongsangkoon.

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

Name..... Grade /

Match the sentences with the correct pictures by writing a number in a circle.
(6 marks)

A Happy Family

1. Grandpa is sitting in his olden, oak rocking chair.
2. Grandma is sewing with her shaking, old, weak and tiny hands.
3. Papa is working in the sunny, bright, hot sun.
4. Mama is cooking with her pretty, new ,clean and blue apron.
5. Grandpa, grandma, papa, mama , and a little Joe.
6. So we all from a small family and live in harmony.

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Answer the questions. (4 marks)

1. What is Papa doing now ?

.....

2. What is Grandma doing now ?

.....

3. What is Grandpa doing now ?

.....

4. What is Mama doing now ?

.....

Tippadee Ongsangkoon.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

Name..... Grade/.....

.....

Fill in the blanks with the correct verbs.

Finger Song

Where ___ thumb kin ? Where ___ thumb kin ?
Here I ____, here I ____. How ___ you this morning ?
Very well, I _____ you , _____ away, _____ away.

Where _____ pointer ? Where _____ pointer ?
Here I _____, here I _____. How _____ you this morning ?
Very well, I _____ you, _____ away, _____ away.

Where _____ tall man ? Where _____ tall man ?
Here I _____, here I _____. How _____ you this morning ?
Very well, I _____ you, _____ away, _____ away.

Where _____ ring man ? Where _____ ring man ?
Here I _____, here I _____. How _____ you this morning ?
Very well, I _____ you , _____ away, _____ away.

Where _____ Tiny ? Where _____ Tiny ?
Here I _____, here I _____. How _____ you this morning ?
Very well, I _____ you, _____ away, _____ away.

Write the names of each finger.

ศูนย์วิทยุพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
ใบงาน

ศูนย์วิทย์ฯ ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานเพลง Fly , Fly , Butterfly

นักเรียนศึกษาเนื้อเพลงและฝึกการร้องเพลงโดยเปิดเทปพร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบเพลง
โดยใช้เวลา 15 นาที แล้วกลับมาแนะนำเสนอให้เพื่อนและครูได้ชม

การให้คะแนนประกอบด้วย — การร้องเพลง (การออกเสียง, จังหวะในการร้อง,
ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง)

--- การแสดงท่าทาง (ความคิดริเริ่ม, ความสอดคล้อง, ความพร้อม
เพียงและความสวยงาม)

เพลง Fly , Fly , Butterfly

Fly , fly , fly, the butterfly,
In the meadow is flying high ,
In the garden is flying low,
Fly , fly, fly, the butterfly.
(repeat twice)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานเพลง Reach For The Sky

นักเรียนศึกษาเนื้อเพลง สามารถเปิด **Dictionary** หาความหมายของคำศัพท์ และฝึกการร้องเพลงโดยเปิดเทป พร้อมทั้งคิดแสดงท่าทางประกอบเพลง ใช้เวลา 15 นาที แล้วนำเสนอให้เพื่อนและครูได้ชม

การให้คะแนนประกอบด้วย -- การร้องเพลง (การออกเสียง, จังหวะในการร้อง, ความคล่องแคล่ว และ ความถูกต้อง) --การแสดงท่าทาง (ความคิดริเริ่ม , ความสอดคล้อง, ความพร้อมเพรียง และความสวยงาม)

เพลง Reach For The Sky

Clap your hands, touch your toes,

Turn around and put your finger on your nose.

Flap your arms , jump up high,

Wiggle your fingers and reach for the sky.

Come on everybody,

Put your hands together,

And clap to the music.

(Repeat)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานเพลง In The Winter

นักเรียนศึกษาเนื้อเพลง สามารถเปิด **Dictionary** หาความหมายของคำศัพท์ และฝึกการร้องเพลงโดยการเปิดเทป พร้อมทั้งคิดแสดงท่าทางประกอบเพลง ใช้เวลา 15 นาที แล้วนำเสนอให้ครูและเพื่อนได้ชม

การให้คะแนนประกอบด้วย – การร้องเพลง (การออกเสียง, จังหวะในการร้อง, ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง) -- การแสดงท่าทาง (ความคิดริเริ่ม, ความสอดคล้อง, ความพร้อมเพรียง และความสวยงาม)

เพลง In The Winter

In the winter , we build snowmen, build snowmen, build snowmen.

In the winter , we build snowmen and wait for Christmas.
The penguins are skating , the white seals are diving.

In the winter , we build snowmen and wait for Christmas.

In the winter , we play snowballs, play snowballs, play snowballs.

In the winter , we play snowballs and wait for Christmas.

The white bears are sleeping , the reindeer are strolling.

In the winter , we build snowballs and wait for Christmas.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานเพลง In The Winter

นักเรียนศึกษาเนื้อเพลง สามารถเปิด **Dictionary** หาความหมายของคำศัพท์ และฝึกการร้องเพลงโดยการเปิดเทป พร้อมทั้งคิดแสดงท่าทางประกอบเพลง ใช้เวลา 15 นาที แล้วนำเสนอให้ครูและเพื่อนได้ชม

การให้คะแนนประกอบด้วย — การร้องเพลง (การออกเสียง, จังหวะในการร้อง, ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง) -- การแสดงท่าทาง (ความคิดริเริ่ม, ความสอดคล้อง, ความพร้อมเพรียง และความสวยงาม)

เพลง In The Winter

In the winter , we build snowmen, build snowmen, build snowmen.

In the winter , we build snowmen and wait for Christmas.

The penguins are skating , the white seals are diving.

In the winter , we build snowmen and wait for Christmas.

In the winter , we play snowballs, play snowballs, play snowballs.

In the winter , we play snowballs and wait for Christmas.

The white bears are sleeping , the reindeer are strolling.

In the winter , we build snowballs and wait for Christmas.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานเพลง Let's Go To The Zoo

นักเรียนศึกษาเนื้อเพลง สามารถเปิด **Dictionary** หาความหมายของคำศัพท์ และฝึกการร้องเพลงโดยการเปิดเทป พร้อมทั้งคิดแสดงท่าทางประกอบเพลง ใช้เวลา 15 นาที แล้วนำเสนอให้ครูและเพื่อนได้ชม

การให้คะแนนประกอบด้วย — การร้องเพลง (การออกเสียง, จังหวะในการร้อง, ความคล่องแคล่ว และความถูกต้อง) -- การแสดงท่าทาง (ความคิดริเริ่ม, ความสอดคล้อง, ความพร้อมเพรียง และความสวยงาม)

เพลง Let's Go To The Zoo

Let's go, let's go , go to the zoo.
 Elephants trumpet,
 Kangaroos hop and tigers,
 Lions all in the den.
 Let's go, let's go, go to the zoo.
 Gorillas gibber,
 Polar bears growl and zebras,
 Camels all in the field.
 Let's go, let's go, go to the zoo.
 Crocodiles yawning,
 Buffaloes run and leopards,
 Cheetahs all in the cage.

ความหมายของคำศัพท์

1. trumpet =
2. hop =
3. den =
4. gorilla =
5. gibber =
6. polar bear =
7. growl =
8. camel =
9. yawn =
10. leopard =
11. cheetah =

ใบงานเพลง Greetings

นักเรียนศึกษาเนื้อเพลง สามารถเปิด **Dictionary** หาความหมายของคำศัพท์ และฝึกการร้องเพลงโดยการเปิดเทป พร้อมทั้งคิดแสดงท่าทางประกอบเพลง ใช้เวลา 15 นาที แล้วนำเสนอให้ครูและเพื่อนได้ชม

การให้คะแนนประกอบด้วย – การร้องเพลง (การออกเสียง, จังหวะในการร้อง, ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง) -- การแสดงท่าทาง (ความคิดริเริ่ม, ความสอดคล้อง, ความพร้อมเพรียงและความสวยงาม)

เพลง Greetings

Your right hand says “Good morning, Good morning” to you.
(repeat)

Your left hand says “Good night, Good night” to you. (repeat)

Your right foot says “How are you, How are you” to you.
(repeat)

Your left foot says “I’m fine, I’m fine” to you. (repeat)

Your right eye says “So pretty, so pretty” to you. (repeat)

Your left eye says “It’s lovely, it’s lovely” to you. (repeat)

ศูนย์จิตวิทยาพัฒนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานเพลง Greetings

นักเรียนศึกษาเนื้อเพลง สามารถเปิด **Dictionary** หาความหมายของคำศัพท์ และฝึกการร้องเพลงโดยการเปิดเทป พร้อมทั้งคิดแสดงท่าทางประกอบเพลง ใช้เวลา 15 นาที แล้วนำเสนอให้ครูและเพื่อนได้ชม

การให้คะแนนประกอบด้วย — การร้องเพลง (การออกเสียง, จังหวะในการร้อง, ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง) -- การแสดงท่าทาง (ความคิดริเริ่ม, ความสอดคล้อง, ความพร้อมเพรียงและความสวยงาม)

เพลง Greetings

Your right hand says “Good morning, Good morning” to you. (repeat)

Your left hand says “Good night, Good night” to you. (repeat)

Your right foot says “How are you, How are you” to you. (repeat)

Your left foot says “I’m fine, I’m fine” to you. (repeat)

Your right eye says “So pretty, so pretty” to you. (repeat)

Your left eye says “It’s lovely, it’s lovely” to you. (repeat)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานเพลง A Happy Family

นักเรียนศึกษาเนื้อเพลง สามารถเปิด **Dictionary** หาความหมายของคำศัพท์ และฝึกการร้องเพลงโดยการเปิดเทป พร้อมทั้งคิดแสดงท่าทางประกอบเพลง ใช้เวลา 15 นาที แล้วนำเสนอให้ครูและเพื่อนได้ชม

การให้คะแนนประกอบด้วย – การร้องเพลง (การออกเสียง, จังหวะในการร้อง, ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง) -- การแสดงท่าทาง (ความคิดริเริ่ม, ความสอดคล้อง, ความพร้อมเพรียงและความสวยงาม)

เพลง A Happy Family

Grandpa is sitting in his olden,
oak rocking chair.
Grandma is sewing with her shaking,
old, weak and tiny hands.
Papa is working in the sunny,
bright, hot sun.
Mama is cooking with her pretty,
new, clean and blue apron.
Grandpa, grandma, papa, mama
and a little Joe.
So we all from a small family
and live in harmony.

ความหมาย

1. an olden oak roching chair =
2. sew =
3. weak =
4. tiny =
5. bright =
6. an apron =
7. harmony =
8. live =

ใบงานเพลง Finger Song

นักเรียนศึกษาเนื้อเพลง สามารถเปิด **Dictionary** หาความหมายของคำศัพท์ และฝึกการร้องเพลงโดยการเปิดเทป พร้อมทั้งคิดแสดงท่าทางประกอบเพลง ใช้เวลา 15 นาที แล้วนำเสนอให้ครูและเพื่อนได้ชม

การให้คะแนนประกอบด้วย – การร้องเพลง (การออกเสียง, จังหวะในการร้อง, ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง) -- การแสดงท่าทาง (ความคิดริเริ่ม, ความสอดคล้อง, ความพร้อมเพรียงและความสวยงาม)

เพลง Finger Song

Where is thumbkin ? where is thumbkin ?
Here I am, here I am. How are you this morning ?
Very well, I thank you, run away, run away.

Where is pointer ? where is pointer ?
Here I am, here I am. How are you this morning ?
Very well, I thank you, run away, run away.

Where is tall man ? where is tall man ?
Here I am, here I am. How are you this morning ?
Very well, I thank you, run away, run away.

Where is ring man ? where is ring man ?
Here I am, here I am. How are you this morning ?
Very well, I thank you, run away, run away.

Where is tiny ? where is tiny ?
Here I am, Here I am. How are you this morning ?
Very well, I thank you, run away, run away.

ความหมาย

1. thumbkin =	2. pointer =
3. tall man =	4. ring man =
5. tiny =	

ภาคผนวก ค
ภาพกิจกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสอนของครูด้วยวิธีสอนแบบปกติ

นักเรียนเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

นักเรียนศึกษาใบงาน

นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

ภาคผนวก ง
ผู้เชี่ยวชาญ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมี 3 คน เป็นผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีวุฒิอย่างน้อยระดับปริญญาโท
2. มีประสบการณ์การสอนระดับประถมศึกษา 7 ปี
3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยอย่างน้อย 3 เรื่อง

ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. ดร.นิสสัย แก้วแสนไชย วุฒิระดับปริญญาเอก Applied Linguistics. Indiana University USA
ข้าราชการบำนาญมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี อดีตผู้เชี่ยวชาญประจำศูนย์ภาษาซีมิโอสลิงคโพร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประพนอม สุรัสวดี วุฒิระดับปริญญาโท Elementary Education. University of Idaho, USA. ข้าราชการบำนาญโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลภาภรณ์ วศินสมบัติ วุฒิระดับปริญญาโท M.S.T. in Teaching Drake University อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติของผู้วิจัย

- ชื่อ – นามสกุล : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทิพพดี อ่องแสงคุณ
- ประวัติการศึกษา : ระดับประถมศึกษา โรงเรียนช่างตาครูสคอนแวนท์
ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
คบ. เกียรตินิยมอันดับสอง คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2516
คม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2521
ประกาศนียบัตรภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น ปี 2529
ประกาศนียบัตรทางการศึกษา มหาวิทยาลัยนารา ประเทศญี่ปุ่น ปี 2530
ประกาศนียบัตรทางการสอนภาษาอังกฤษ RELC ประเทศสิงคโปร์ ปี 2535
- ประสบการณ์ : ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
ปี 2536 – 2540
ผู้นำค่ายเยาวชนไทย ประเทศแคนาดา เป็นเวลา 1 เดือน ปี 2536
หัวหน้าคณะครูอาสาสมัคร รุ่น 14 ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ใหญ่วัดไทยลอสแอนเจลิส
ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี 2540
รองผู้อำนวยการด้านหลักสูตรและการสอน ปี 2545 – 2547 และปี 2550 – 2551
สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ตั้งแต่ปีการศึกษา
2522 ถึงปัจจุบัน
สอนนิสิตปี 4 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิชาวิทยาการสอนภาษาอังกฤษ
ตั้งแต่ปี 2535 ถึงปัจจุบัน
เป็นอาจารย์นิเทศก์นิสิตประสบการณ์วิชาชีพวิชาภาษาอังกฤษ
- ผลงาน : - แบบฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน : สำนักพิมพ์บรรณกิจ กรุงเทพฯ.
- รักอังกฤษ เล่ม 1 และเล่ม 2 : สำนักพิมพ์บรรณกิจ กรุงเทพฯ.
- เกมฝึกภาษาเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ กรุงเทพฯ.
- แนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูสาธิตจุฬาฯ. : ลัดดา ภูเกียรติ ทิพพดี อ่องแสงคุณ ทินกร
บัวพูล บรรณาธิการ
- คู่มือครู แผนการเรียนรู้อุปกรณ์หนังสือ See Saw เล่ม 4 (Unit 1- Unit 10) และหนังสือ
See Saw เล่ม 6 (Unit 6 – Unit 10) บริษัทสำนักพิมพ์เพอร์เฟ็คท์จำกัด กรุงเทพฯ., 2550.
- แผนการเรียนรู้อุปกรณ์เลือกเสรี English For Travelling สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่
5-6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เผยแพร่ในงานสาธิตวิชาการ ครั้งที่
2 (25 – 27 ตุลาคม 2550)

- ลัดดา ภูเกียรติ สมศรี เพ็ชรยิ้ม ทิพพดี อ่องแสงคุณ มาลินี ชาญศิลป์ อรชา พันธুবรยงก์ ศิริลักษณ์ ศรีกมล สุพร ชัยเดชสุริยะ เหมวรรณ ชันมณี และพิมพ์พร อสัมพินพงศ์ **การพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาปัญญาบนพื้นฐานแนวคิดไทยของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม** (ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดิน ปี 2546 ระยะเวลา 1 ปี)
- ลัดดา ภูเกียรติ สมศรี เพ็ชรยิ้ม ทิพพดี อ่องแสงคุณ ทินกร บัวพูล สุมิตรา เทียนตระกูลพัชรี วรจรัสรังสี ศิริลักษณ์ ศรีกมล เฉลิมพล ดาวเรือง ภคนันท์ อุ่นแจ่ม เสน่ห์ บุญช่วย นวรัตน์ สุขวัฒนาสินธิ์ และเหมวรรณ ชันมณี **การพัฒนาและการนำนวัตกรรมทางการศึกษาจากห้องปฏิบัติการคณะครุศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์ สู่วิทยาลัย** (ทุนวิจัยสำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2547 – 2548 ระยะเวลา 1 6 เดือน)
- ทิพพดี อ่องแสงคุณ **รายงานการวิจัยและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี กรณีศึกษาโรงเรียนวัดรวก** โครงการวิจัยย่อยในชุดโครงการศึกษาและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2552.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย